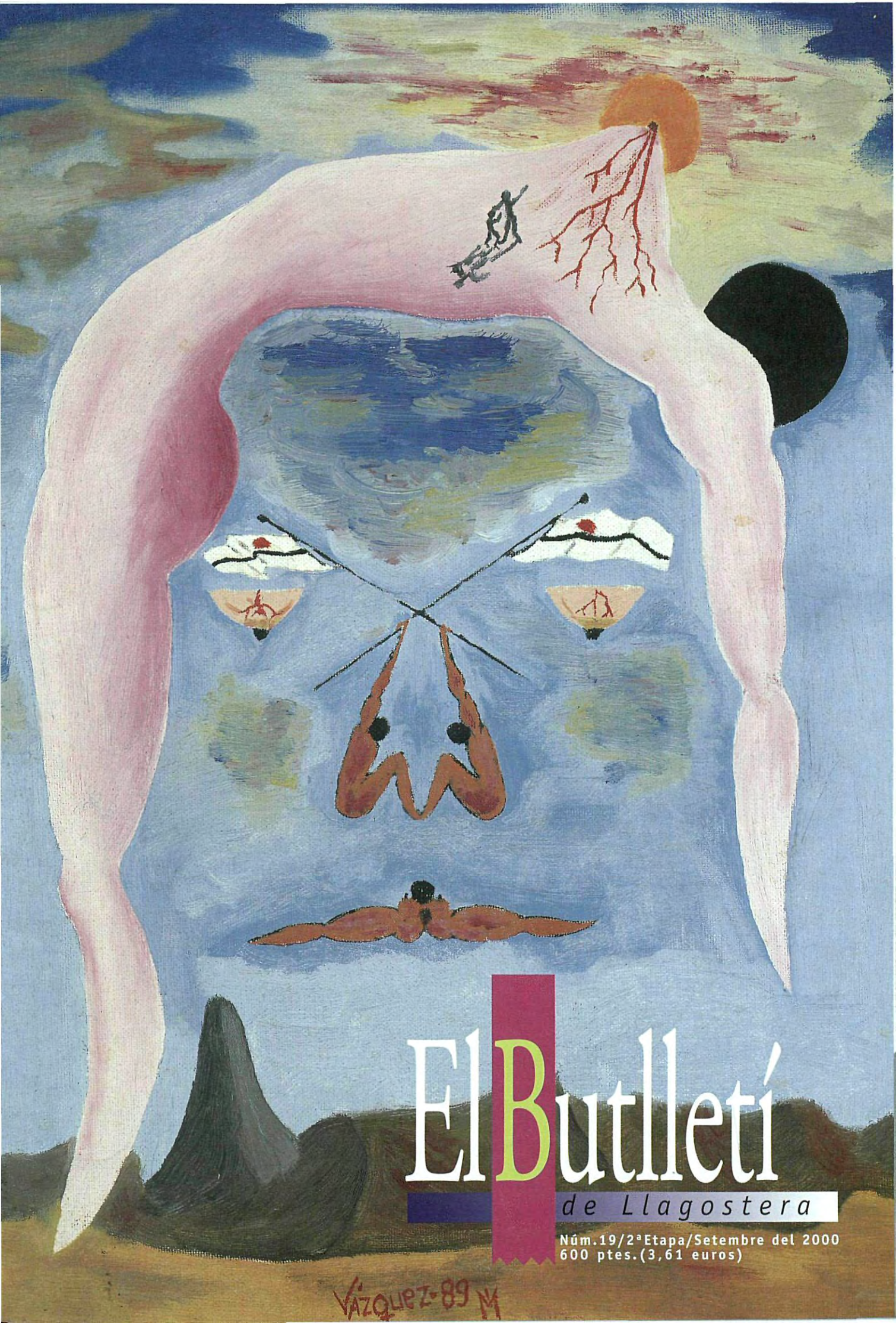

El Butlletí

de Llagostera

Núm. 19/2ª Etapa/Setembre del 2000
600 ptes. (3,61 euros)

VÁZQUEZ-89 M

¿EL COCHE DE TUS SUEÑOS, UN DIESEL?

EL NUEVO CITROËN XSARA HDI INCORPORA LA NUEVA TECNOLOGÍA DIESEL: LA INYECCIÓN DIRECTA ALTA PRESIÓN. UN PASO DE GIGANTE HACIA MEJORES PRESTACIONES*: MÁS SILENCIOSO, MÁS POTENCIA Y MAYOR PAR MOTOR A BAJO RÉGIMEN. Y UN GRAN AVANCE HACIA LA REDUCCIÓN DEL CONSUMO (-21%) Y DE LAS EMISIONES DE CO₂ (-20%). ¿UN SUEÑO? NO. TAN REAL, COMO SUS 4 AIRBAGS DE SERIE. Y CON UN ESTILO QUE NINGÚN OTRO COCHE PUEDE OFRECERTE.

CITROËN XSARA

HDi

UN SUEÑO DE ÚLTIMA GENERACIÓN

NO TE IMAGINAS LO QUE CITROËN PUEDE HACER POR TI

CITROËN

Taller Esteve
Agent Oficial Citroën
C. Baixada de la Costa, 28, baixos
17240 LLAGOSTERA (Girona)

CITROËN

Col·lectiu de Redacció

Carles Cáceres, Cristina Cáceres, J. Cañigüeral, Núria Capdevila, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, "Laits", Montse Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Marta Ramírez, Santi Soler, Marc Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Jaume Viñas.

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Ramon Motjé, Toni Navarro, Carles Oliveras, Roberto Pintre, Fina Solà, Carles Soler, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, Setembre 2000
"Butlletí de Llagostera" Núm. 19

Portada: Manel Velázquez Vázquez

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/ St. Pere nº5 o Apt. Correus 76
Tel. 972.83.12.10
email: elbutlleti@grn.es
www: <http://ww2.grn.es/elbutlleti>

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració
de la Diputació
de Girona

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

4	EDITORIAL
5	TEMA CENTRAL. Escàndol polític a Llagostera.
17	MASOS DE LLAGOSTERA. Mas Maiensa.
21	LA BÚSTIA DEL PAPU
22	EL PAPU PREGUNTA
25	PASSATEMPS
26	INAUGURACIÓ CARRIL BICI
29	TEATRE. Les filles del taper.
30	ENTREVISTA. Cantó i Mascort, guanyadors de la II Beca Esteve Fa.
32	PREMI SANT JORDI. 1er premi categoria adults.
43	COSES DEL POBLE. XVI Festival de dansa. Què hi falta i què hi sobra a Llagostera. Dia del malalt. L'Agenda. Les Palmeres. Festes d'estiu. Sant Cristòfol. Jornades de Medi Ambient. Caminada a l'ermita de Can Nadal. La Festa Major. Una menció especial al Mas Roig. Inauguració cruïlla de Tossa. L'handbol amb l'escleròsi. Activitats fi de curs (C.Ntra. Sra. del Carme).
63	LLAGOSTERA A LA PREMSA
64	ENTITATS. Avora. Biblioteca Julià Cutillé. Agrupació Dansaires Sardanistes de Llagostera. Grup Municipal de CiU. G.E. Bell Matí. Associació de Familiars d' Alzheimer de les comarques de Girona. Colla Gegantera. Llar d'infants El niu. Llagostera Ràdio. Unió Esportiva Llagostera.
77	RETALLS D'HISTÒRIA.
78	REGISTRE CIVIL
81	EN RECORD DE...
86	LLETRA FERITS.
88	BOTÀNICA. La via verda del carrilet.
89	GENT SANA. L'Artemisa.
91	EL IOGA. Medita.
93	HORÒSCOP.
95	A BOCA DE CANÓ. El carril-Vichy.
96	PARANOIA D'ÚLTIMA HORA. Per retines agosarades.
97	DES DE CA L'ÀVIA LOLA. Un fòrum per la història.
102	L'ÀLBUM DE FOTOS

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria Llinós,
Tabacs Montse Plensa,
Llibreria Mallorquí i
Llibreria Frígola

Política “dance”

El poble es troba submergit en un escàndol polític. Llagostera ha estat molts dies portada dels dos diaris comarcals editats a Girona. I també depenent de quin es llegeixi els dolents són uns o altres. Des del Butlletí, no ens volem mullar. Podeu considerar que és una actitud poc valenta, però igual que passa al carrer, cadascú dels membres d'aquest col·lectiu pensa la seva. El jutge decidirà qui té la raó en funció de les proves aportades i les investigacions obertes, però malauradament, pensem que el veredict no farà canviar res; els partidaris de CiU o de l'Entesa seguiran pensant el mateix. Hom es pot qüestionar si val la pena que Llagostera agafi mala fama per un assumpte com aquest. Hi ha qui creu que coses com aquestes passen a tots els pobles i a tots els nivells i que són armes que la política porta implícites. Nosaltres pensem que qualsevol possible intent de suborn ha d'ésser denunciat als estaments pertinents: és un deute moral de tot aquell qui en pugui tenir coneixement, encara que això impliqui enrair l'ambient de la comunitat.

Si hem de parlar de la Festa Major 2.000, haurem de fer referència inevitablement de la veritable protagonista d'enguany: la pluja. Tota la programació es va veure afectada per la climatologia. Es va haver d'anul·lar espectacles i d'altres van tenir poca afluència de gent degut a l'aigua que no va parar de caure fins el dimarts. Des d'aquí volem encoratjar especialment la Colla Gegantera, una de les víctimes de les males passades de la pluja. Impermeables a la pluja, les carpes van funcionar molt bé. Cal destacar la carpa *dance*, una valent iniciativa d'una colla de joves del poble que va demostrar una gran capacitat d'organització i eficàcia. Un toc de modernitat en un tipus de festes en les quals cada vegada és més difícil innovar. També van funcionar les nits del divendres, dissabte i diumen-

ge al Local Polivalent. Les exposicions van tenir diversa sort, en funció del sol que lluia (per les poques visites que va rebre la del Butlletí, hauríem de deduir que no va parar de diluviar). La Comissió va resoldre bé la prova de foc que representa la Festa, però potser s'hauria de millorar el programa editat. Va sortir una mica massa tard i hi mancava informació d'alguns actes. Menció especial mereix l'encert de programar un concert amb músics del poble. El Casino no va quedar petit, però sí justet.

L'estiu ha estat actiu al poble. Ha retornat el campionat de futbol després d'un estiu abandonat i s'ha ampliat l'oferta de natació amb un curset per a adults. El Casino Llagosterenc ha tornat a oferir concerts a la fresca cada divendres. També hi ha hagut cinema i teatre, caminades i curses, havaneres i sardanes. I tot això, afegit a les ja tradicionals festes “santorals” (Sant Cristòfol, Sant Jaume i Sant Llorenç) que han seguit gaudint de l'èxit de convocatòria d'altres anys.

També ha tingut molt poder de convocatòria la cruïlla del carrer Sant Feliu. Tant, que en dies puntes la cua arribava gairebé fins a la variant de Cassà. Està clar que travessar Llagostera s'ha convertit en un problema. Tant si és per fer-ho longitudinalment cap a la costa, com transversalment per arribar des de la banda de la benzina fins al centre del poble. La solució pot ser la variant. Però, per on ha de passar? Quin preu vol pagar la gent per tenir-la? El progrés en forma de quitrà o línies elèctriques està convertint el lloc on vivim en una estació de pas que sacrifica el seu entorn perquè d'altres se'n beneficiïn. La convivència entre desenvolupament i conservació de l'entorn és complicada.

Escàndol polític a Llagostera

La vida social i política de Llagostera s'ha vist moguda arran de la denúncia presentada pels set regidors de l'Entesa contra el convilatà Francesc Boadella i el líder del grup municipal de Convergència i Unió, Josep Comas. Aquesta notícia ha portat el poble de Llagostera a ser portada i a emplenar pàgines i pàgines dels dos diaris comarcals. Probablement les vendes del Punt i del Diari de Girona a Llagostera hauran arribat a xifres difícilment assolides fins ara.

Des del Butlletí, no podem ni volem obviar el tema que ha omplert converses, tertúlies i llargues sobretaules. Així doncs, els redactors d'aquest treball hem volgut abordar aquest "escàndol polític" d'una forma seriosa i formal, però al mateix temps directa.

Conscients de la delicadesa del cas i conscients també que aquest afer ha creat un evident malestar a tots els implicats i a les persones afines a ells, hem intentat ser el màxim de respectuosos amb tots els entrevistats, amb l'únic objectiu d'informar, evitant d'alimentar la morbositat de ningú.

Per a la realització de les entrevistes hem seguit amb tots els protagonistes la mateixa metodologia: els hem fet arribar les preguntes amb un disquet perquè les poguessin contestar sense les presses i la improvisació que comporta una entrevista cara a cara. A més, a tots els entrevistats els hem ofert la possibilitat de vetar aquelles preguntes que, pel motiu que fos, no volien respondre. De la mateixa manera, si volien afegir quelcom que no els preguntàvem, ho podien fer.

Dit això, només ens falta agrair al Sr. Boadella, al Sr. Comas, al Sr. Postigo i al Sr. Noguera la seva predisposició cap a la realització d'aquestes entrevistes, així com la cordialitat amb què ens han tractat.

Comunicat de l'Entesa per Llagostera

Com tots vostès saben la postura d' "Entesa per Llagostera", davant el ressò d'aquest afer en els mitjans de comunicació, ha estat la de no fer declaracions que poguessin interferir en el transcurs normal de les investigacions judicials.

Mantenim aquest criteri, però no podem permetre que el comunicat i la posterior roda de premsa realitzada a la seu de "Convergència Democràtica de Catalunya" generin el més petit dubte en els llagosterencs en particular i en l'opinió pública en general.

És per aquest motiu que ens veiem obligats a fer una sèrie de puntualitzacions en relació al referit comunicat de premsa fet públic ahir a la ciutat de Girona:

PRIMER.- És prou clar que apareixen les primeres contradiccions, en reconèixer, ahir, que havien existit converses quan només un dia abans es va negar rotundament als mitjans de comunicació la seva existència, i fins i tot es van qualificar d' "invent" i "fantasia".

SEGON.- Igualment, no sembla massa lògic que un regidor de l'Entesa es gravés a ell mateix fent proposicions clarament deshonestes per, més tard,, denunciar-se per aquest fet.

TERCER.- El contingut de les converses enregistrades no ens deixen cap dubte sobre els fets que s'estan investigant, i sobre la implicació dels senyors Boadella i Comas en aquest assumpte. A elles ens remetem.

QUART.- Tots els regidors de l'equip de govern hem estat al corrent de la situació des del principi, ja que el nostre company ens en va informar des de la primera conversa. Per aquest motiu el grup d'Entesa per Llagostera ens ratifiquem en la denúncia d'aquests fets, com ho farem tant aviat ens cridin a declarar.

CINQUÈ.- En cap moment hem posat en dubte l'honestetat de l'equip municipal de Convergència i Unió. Ens hem considerat en l'obligació de posar en coneixement de Fiscalia uns fets que impliquen a determinades persones. No voldríem pensar que la presència de regidors de CiU en la roda de premsa de Girona estava motivada pel fet que eren coneixedors d'aquest cas i per tant corresponsables.

Per acabar, voldríem expressar el nostre respecte més sincer per totes aquelles persones, militants o simpatitzants de CiU, a qui aquest afer resulta tan estany com a nosaltres mateixos.

El nostre compromís amb els llagosterencs ens obligava a denunciar aquests fets per acabar amb una situació que no aporta res de bo a la vida política del municipi. Som conscients que la imatge de la política local es troba cada cop més deteriorada i és per aquest motiu que cal escombrar bé la casa encara que amb aquest procés sigui quan més es veu la pols.

Les moltíssimes persones que treballem honestament per la gestió del nostre poble sigui des de l'Ajuntament, des de les entitats, o des de les pròpies empreses, comerços, etc. no mereixem que una minoria ens embruti el treball.

Entrevista a Lluís Postigo

Lluís Postigo i Garcia, advocat de 33 anys, va arribar a l'alcaldia amb Entesa per Llagostera el 13 de juny de 1999. Durant la passada legislatura, Lluís Postigo, era regidor per Iniciativa per Catalunya i va ser una de les veus més actives i crítiques de l'oposició. Juntament amb el Sr. Noguera, i amb coneixement de la resta de regidors de l'Entesa, varen denunciar el suposat intent de suborn i varen enregistrar les conversacions per "no fer la denúncia amb les mans buides". Lluís Postigo declara en el Butlletí que aquest afer afectarà "molt negativament" a la seva figura política però, tot i així, assegura que tornaria a presentar la denúncia perquè és "el meu deure com a ciutadà i la meva obligació com a regidor".

Tot aquest afer ha creat una evident tensió a l'Ajuntament i al poble en general. Quan decideixen emprendre accions judicials contra Comas i Boadella s'esperaven que es crees aquesta fractura en el poble?

Certament, la constatació i posterior denúncia d'un "suposat intent de soborn" no és un fet que passi cada dia, i era de preveure que tindria una important repercussió en el poble. No coincideixo en calificar com a "fractura" el que no ha estat més que un posicionament públic d'una minoria de persones, que consideren que en política tot s'hi val, davant la resta de persones que respecten les regles democràtiques de joc.

Que la notícia aparegués no més en un diari, el Punt, indica una possible filtració...

Indica que a l'inici de tot aquest afer vam ser molt poc discrets, potser perquè tampoc erem conscients que anava de debò. Massa gent era coneixedora del que havia passat, fins al punt que es va assabentar la premsa i la feina va ésser nostra per evitar que es publicués abans i entorpis les investigacions judicials (haviem sol·licitat al Jutge la intervenció telefònica).

En la roda de premsa que va fer l'Entesa, vostè va manifestar que si poguessin tornar enrera potser canviarien alguna cosa?

Certament veure's involucrat en un afer d'aquesta mena no és gens agradable, i és comprensible que en determinats moments de pressió (com ara una roda de premsa) surgeixin moments de debilitat o dub-

te. Però des de la serenor haig de dir que ho tornaria a fer, tornaria a denunciar un intent de suborn, perquè és el meu deure com a ciutadà i la meva obligació com a regidor.

Com creu que afectarà aquest cas en la figura política de Postigo i de l'Entesa?

Molt negativament, per que a ningú agrada que el nom del poble sigui notícia per temes com aquest, i per que hi ha gent -aquells, que abans deia, creuen que en política tot s'hi val- que en comptes de resoldre aquest afer amb dignitat resisteixen amb l'únic objectiu d'envolicar la troca per desgastar-nos políticament.

Ens podria explicar en què consisteix la denúncia a Comas i Boadella?

Denunciem que el Sr. Boadella va oferir calés i una feina al Sr. Noguera per que aquest canviés de grup polí-

tic, i garantís així els seus interessos econòmics. També denunciem que el Sr. Comas va intentar convèncer el Sr. Noguera per que acceptés l'oferta, i també va oferir-li una feina com a "tapadera".

Perquè decideixen gravar les cintes sense abans demanar un aval judicial?

Per no fer la denúncia amb les mans buides i amb la confiança que una posterior intervenció telefònica del Jutge corroboraria els fets denunciats.

Eren conscients que el jutge havia ordenat intervenir el mòbil del Sr. Noguera? Aquestes gravacions corroboren la denúncia que vostès han efectuat?

En el moment de posar els fets en coneixement del Fiscal vam sol·licitar la intervenció telefònica del mòbil d'en Jordi Noguera, posteriorment el Fiscal també va sol·licitar la intervenció telefònica dels aparells d'en Boadella i en Comas. Nosaltres pensàvem que tots aquests telèfons estaven intervinguts.

Les gravacions fetes per ordre del Jutge són una peça més del puzzle, i encaixen perfectament amb la versió dels fets tal i com s'han denunciat.

Comas sosté que vostè i Noguera "varen maquinat una confabulació i que es tracta d'una actuació premeditada, malintencionada i absolutament manipulada, políticament parlant, amb l'únic objectiu de malmetre la imatge pública de CiU".

Tal i com vam manifestar en roda de premsa, nosaltres únicament vam denunciar uns fets i les dues perso-

Marc Sureda

“Entesa per Llagostera” és una agrupació d'electors amb els únics efectes de presentar-se a les eleccions municipals de 1.999, i no té personalitat jurídica per personar-se com acció popular en unes diligències judicials. Hem estat tots els regidors de l'equip de govern els que ens hem presentat com “acció popular”.

nes en ells implicades. Pel que fa a CiU, respectem a tots aquells militants i simpatitzants a qui aquest afer està resultant tan estrany com a nosaltres mateixos.

Per altra banda l'argumentació de Comas és ridícula: Perquè voldríem malmetre la imatge pública de CiU? Per millorar la nostra? Que potser no sap que actualment estem al govern municipal i només depenem de nosaltres mateixos per millorar la imatge pública de l'Entesa.

El Sr. Comas afirma en el seu comunicat a la premsa que el Sr. Noguera expressava la seva voluntat de deixar l'equip de govern. En algun moment el Sr. Noguera va fer-li esment de la possibilitat de transfugar de l'Entesa cap a CiU, per així propiciar una moció de censura contra l'alcalde?

El que va fer en Jordi Noguera, amb coneixement previ de tots els regidors de l'Entesa, va ser seguir la corrent a Boadella i Comas. En cap moment va portar la iniciativa en les converses.

Li preocupa que els advocats de Comas i/o Boadella emprenguin accions judicials contra vostè i els altres denunciants?

Per quin motiu ho haurien de fer? Com deia abans, estem segurs d'haver actuat correctament. Hem anat amb la veritat per davant, i això ens fa tenir la consciència molt tranquil·la.

Perquè Entesa per Llagostera decideix presentar-se com a acusació popular?

“Entesa per Llagostera” no s'ha presentat com acusació popular.

Els fets denunciats són de prou gravetat com perquè no quedin impunes, i atès que aquests no només ofenen o perjudiquen la persona d'en Jordi Noguera, sino que també ho fan a la totalitat del poble, pensem que és obligació de tots els regidors de l'Ajuntament –siguin del grup que siguin– denunciar els esmentats fets per defensar els interessos de la col·lectivitat.

Marc Sureda

Entrevista a Jordi Noguera

Jordi Noguera Sabarí, actual regidor de medi ambient de l'Ajuntament de Llagostera, militant d'ERC i membre de l'equip de govern de l'Entesa per Llagostera. Suposadament hauria sigut víctima d'un intent de suborn per tal que transfugués de l'Entesa a CiU i així engegar una possible moció de censura contra l'alcalde Lluís Postigo. Noguera declara en aquesta entrevista que "l'oferta dels diners la fa en Francesc Boadella i en Josep Comas n'és sabedor i m'intenta convèncer de que els accepti".

Segons Boadella, en el seu intent de portar a terme la dinamització de la zona industrial de Llagostera, i després de parlar amb Postigo, el considera a vostè com a "únic interlocutor possible". Sap per quin motiu en concret?

No crec que em correspongui a mi contestar sobre les motivacions d'una altra persona. De tota manera penso que això va ésser només una excusa per iniciar les converses, i que en realitat Boadella va parlar amb mi no perquè em considerés l'interlocutor més vàlid sinó per què va pensar que per raons econòmiques o d'altra tipus, jo podia ser una de les persones més fràgils davant una proposta com aquesta.

Segons la premsa vostè va ser víctima d'amenaces per part del Sr. Boadella? Són vertaderes? En què consisteixen?

La conversa en que el Sr. Boadella m'amenaça ha quedat enregistrada amb autorització judicial. El seu contingut ha estat publicat i per tant és de coneixement públic. Malgrat tot forma part del procés judicial que hi ha obert i prefereixo no manifestar-me sobre la mateixa.

Boadella sosté que vostè va demanar-li una feina, perquè la que té actualment l'impedeix dedicar-se plenament al projecte d'ampliació de la zona industrial...

Això és totalment fals. A les converses gravades es veu clarament qui proposa la feina.

Qui i què motiven les converses?

Francesc Boadella inicialment i Josep Comas posteriorment motiven les converses, l'objecte de les quals són els fets denunciats.

És cert que vostè i Boadella decideixen anar a parlar amb Josep Comas? Quin era el contingut d'aquestes converses?

No és cert. La conversa que vam tenir tots tres va ésser proposada i concertada per en Boadella. Les altres dues converses que vaig tenir amb en Comas van ésser proposades per aquest. Pel que fa al contingut de les converses em remeto a la resposta anterior.

Comas l'ha titllat de "persona clarament inestable i amb afany de protagonisme" i que per aquest motiu va decidir trencar les converses.

Les converses enregistrades demostren que "el protagonisme" me l'oferien ells. Pel que fa a ser "inestable" suposo que aquest va ser el motiu, no per trencar les converses, sinó precisament per iniciar-les, pensant que jo realment era d'aquesta manera i acceptaria les seves propostes.

Els mitjans de comunicació parlen d'una oferta de treball i d'una partida econòmica de 15.000.000 que suposadament li haurien ofert a vostè per què donés suport a una possible moció de censura contra l'actual alcalde Lluís Postigo. Qui li ofereix aquests diners?

L'oferta dels diners la fa en Francesc Boadella i en Josep Comas n'és sabedor i m'intenta convèncer de que els accepti. En quant a l'oferta de treball, ambdós per separat fan l'oferiment de proporcionar-me una feina com a "tapadera".

Quan i perquè decideix, juntament amb el Sr. Postigo, enregistrar les converses?

Totes les decisions preses en aquest assumpte han estat adoptades entre tots els regidors que formem el grup de l'Entesa. En aquest cas decidim fer-ho perquè entenem que és l'única manera que tenim de demostrar els fets que volíem denunciar.

Comunicat de Josep Comas

**Reproducció íntegra del comunicat llegit en roda de premsa
a la seu de CiU de Girona el dia 26 de juny**

Davant les informacions aparegudes en alguns mitjans de comunicació en les quals es vol implicar Convergència i unió en un presumpte cas d'intent de compra d'un regidor de l'equip de Llagostera, hem de puntualitzar els aspectes següents:

PRIMER. Mai cap membre ni cap militant de Convergència i Unió, ni jo com a portaveu del partit de Llagostera, no hem ofert diners a cap regidor de l'equip de govern.

SEGON. Les tres converses que vaig mantenir amb el regidor Jordi Noguera varen ser a petició seva i del veí de Llagostera Francesc Boadella, que no té cap relació amb Convergència i Unió ni mai ha estat militant del nostre partit.

TERCER. Després d'escoltar reiteradament els arguments de Jordi Noguera, en els quals aquest acusava l'equip de govern de desídia i de no fer res per dur endavant projectes de millora per a Llagostera i expressava la seva voluntat de deixar l'equip de govern, l'executiva local de Convergència i Unió vàrem desestimar qualsevol acord amb Jordi Noguera en entendre que demostrava un excessiu afany de protagonisme i que es tractava d'una persona amb una personalitat clarament inestable. Per això no vàrem continuar les converses amb aquest regidor.

QUART. Hem posat el cas en coneixement dels nostres advocats per tal que emprenguin accions contra Jordi Noguera i contra l'alcalde de Llagostera, Lluís Postigo, per entendre que varen maquinat una confabulació molt abans de la primera conversa entre Jordi Noguera i la meua persona. Entenem que, de ser cert el que s'ha publicat fins ara, haurien comès prevaricació, perquè haurien conegut que un veí de Llagostera els havia ofert diners i després de la coneixença d'aquest fet no el varen denunciar sinó que, utilitzant mitjans de dubtosa credibilitat, van intentar implicar-hi Convergència i Unió. En qualsevol cas, de forma immediata he decidit comparèixer davant del Jutjat d'Instrucció núm. 2 de Girona per tal de poder donar al jutge la meua versió dels fets i col·laborar en l'aclariment d'aquest.

CINQUÈ. Hi ha hagut una actuació premeditada, malintencionada i absolutament manipulada, políticament parlant, per part de Lluís Postigo i de Jordi Noguera amb l'únic objectiu de malmetre la imatge pública de Convergència i Unió, i temem per la possible manipulació que s'hagi pogut fer d'unes converses en les quals ens vàrem limitar a escoltar les acusacions de Jordi Noguera a Lluís Postigo i a coincidir amb ell que es podia portar a terme una millor gestió del municipi.

SISÈ. Ens preocupa i ens alarma que l'alcaldia de Llagostera pugui utilitzar pràctiques il·legals per al seu profit personal i investigarem se això és una pràctica habitual per part de l'alcalde Lluís Postigo.

SETÈ. Lamentem profundament que haguem estat objecte d'un parany premeditat i que s'hagi volgut posar en dubte malintencionadament l'honestetat de l'equip municipal de Convergència i Unió, honestetat que és la mateixa que ens va portar en el seu moment a trencar les negociacions amb el regidor Jordi Noguera, perquè no volíem formar part d'una acció que ja no ens va convèncer des del principi, malgrat que vàrem acceptar de parlar amb l'esmentat regidor donada la seva insistència.

VUITÈ. Malgrat aquesta actuació absolutament bruta per part de Jordi Noguera i de Lluís Postigo, des de Convergència i Unió continuarem defensant els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Llagostera com a oposició a l'actual equip de govern.

Josep Comas i Boadas

Portaveu del Grup Municipal de Convergència i Unió

Entrevista a Josep Comas

Josep Comas i Boadas, arquitecte de 34 anys, va ser el número ú per CiU en les passades eleccions municipals. Des de llavors, ha estat al capdavant de la coalició de Convergència i Unió com a cap de l'oposició. A més ocupa la vice-presidència en el Consell Comarcal del Gironès. La seva participació en el suposat intent de suborn és, segurament, el cas més delicat al que s'ha hagut d'enfrontar Josep Comas com a polític. En aquesta entrevista per el Butlletí, Josep Comas es desmarca del Sr. Boadella i afirma que "mai ningú de CiU ha ofert diners a Noguera". Sobre l'actual alcalde de Llagostera, el Sr. Lluís Postigo, Comas l'acusa de "creure's el protagonista d'una pel·lícula d'espies".

Portades, editorials, escrits d'opinió, titulars, notícies....que l'involucren a vostè en el suposat afer de corrupció a Llagostera. Quina valoració en fa i quin paper creu que juguen els mitjans de comunicació en tot aquest tema?

Per desgràcia, en aquest país els mitjans de comunicació sovint actuen com a jutges i com a fiscals, sense tenir en compte les repercussions que això pot tenir per les persones. S'acusa a algú però després ningú ho rectifica, amb la qual cosa el mal ja està fet. Crec que en el cas de Llagostera els mitjans de comunicació s'han precipitat i han donat un excessiu protagonisme als fets sense comprovar què hi havia de cert i què no. Avui tu pots acusar a algú i ningú comprova si aquella acusació es certa o no.

Vostè té coneixement de la denúncia, presentada per Postigo i Noguera, per la premsa?

Si, i això no hauria de ser així. El senyor Postigo o el senyor Noguera tenen el mateix dret a denunciar que jo a defensar-me, i a mi no s'hem va donar aquesta oportunitat. Això demostra que al darrera hi havia una clara premeditació per desprestigiar les persones.

De què està denunciat exactament?

En referència a això cal aclarir que si bé s'ha presentat una denúncia no hi ha cap acusació per part del jutjat. Està per demostrar que els denunciants tinguin raó sobre aquest

pressumpte cas de suborn. Jo per la meua part estic molt tranquil, perquè sé que no he comès cap il·legalitat i mai he intentat subornar ningú, ni oferir diners.

L'opinió més estesa pel poble és que si Postigo ha decidit portar el cas als tribunals és perquè existeixen indicis prou clars que l'involucren directament en aquest afer?

El poble canviarà d'opinió quan es conegui el resultat del procés judicial. Aleshores es veurà que el que ha fet el senyor Postigo es creure's el protagonista d'una pel·lícula d'espies. Jo crec que Postigo ha pecat d'afany de protagonisme i s'ha equivocat amb la persona a la qual ha volgut desprestigiar, perquè per moltes cintes que hi hagués grava-

des, l'únic que hi ha són unes converses amb un senyor que es va oferir al grup municipal de CiU per presentar una moció de censura contra el senyor Postigo i el seu equip, en considerar que aquests no estaven fent res per millorar Llagostera. I això no ho dic jo, ho diu el senyor Noguera. Jo m'he limitat a escoltar a en Noguera, a saber quines eren les seves pretensions i a desestimar qualsevol acord amb ell, perquè em va semblar que no és una persona seriosa. És difícil pretendre fer creure que he volgut subornar a algú, quan sóc jo el que no ha volgut continuar les converses amb aquest senyor.

Abans de continuar les converses entre Boadella i Noguera, vostè havia mantingut converses amb Boadella?

No, mai, perquè a més a més es tracta d'un veí de Llagostera al qual només conec de referències, no havia parlat mai amb ell abans i la primera vegada que ho faig es quan els dos em varen demanar si els podia rebre i, evidentment, jo estic obert a rebre qualsevol veí. I si bé és cert que el senyor Boadella havia estat regidor independent amb Convergència i Unió, no ens coneixíem, perquè no ha estat mai militant del partit.

Vostè en un principi va manifestar que les converses entre el regidor de l'Entesa, el Sr. Jordi Noguera, eren inexistents, inclús les va qualificar de fantasies, finalment, i després d'admetre públicament que varen existir les esmentades converses, va acabar

Marc Sureda

sostenint que tot plegat es tracta d'una trama premeditada per apartar-lo de la política municipal? Quins són els seus arguments?

En primer lloc cal aclarir que jo mai he negat les converses amb el senyor Noguera, una altra cosa és una mala interpretació per part d'un mitjà de comunicació. Quan jo vaig dir que eren fantasies em referia a les acusacions d'un presumpte intent de suborn. Pel que fa a perquè crec que tot ha estat una acció premeditada, la resposta es molt senzilla: Quan a vostè se li presenta un regidor de l'equip de govern i li demana per parlar i li diu que està fart de la mala gestió del senyor Postigo i li diu que aquest no es capaç d'afrontar els problemes i que a ell li agradaria col·laborar amb Convergència per desencallar els grans reptes que hi ha pendants a Llagostera, i tot això ja ha decidit gravar-ho prèviament, ja hem dirà vostè si no és premeditació. El que està intentant es implicar-lo en un cas en el qual vostè no hi tenia res a veure. I quan això passa, jo com a persona que m'he compromès amb Llagostera, l'escolto, li explico que aquests grans problemes

pendents tenen solució i que és cert que podríem col·laborar. Però a mesura que vaig coneixent la persona veig clar que l'únic que volia era afany de protagonisme i decideixo, conjuntament amb l'executiva local, no seguir amb les converses i no arribar a cap acord. Si el senyor Postigo, que és advocat, i el senyor Noguera, tenien coneixement que algú intentava subornar a aquest darrer, la seva obligació era denunciar-ho el primer dia i no voler implicar a altres persones, que no hi tenien res a veure, com és el meu cas, i a més a més voler fer-ho utilitzant pràctiques absolutament il·lícites com és la gravació de les cintes. Si això no és premeditació i mala llet, ja em dirà vostè què és. Jo ara mateix el puc citar a una conversa i fer que vostè em digui que estaria d'acord a robar un banc, haver gravat la conversa i dir que vostè es un atracador. Home, així amb aquests sistemes podem enredar mig poble. El senyor Postigo s'ha equivocat i el seu error el que ha fet és dividir un poble i crear rancúnies personals absolutament innecessàries. No hagués pensat mai que el senyor Postigo tingués tant afany de

protagonisme i tant d'odi cap els seus contrincants polítics.

Acabi com acabi aquest afer, el futur polític de Josep Comas creu que es veurà perjudicat? Es presentarà a les properes eleccions com a cap de llista per CiU?

Crec que és massa aviat per pensar que passarà a les properes eleccions municipals. És evident que ara com ara em sento dolgut pel que ha fet el senyor Postigo, quan a més a més jo no he comès cap delicte ni he intentat comprar cap regidor. Cal veure com acaba tot això, però estic molt tranquil perquè al final el poble

sabrà que no he enganyat ningú i potser hi haurà altres regidors que hauran de donar explicacions del perquè han actuat d'una manera tant barroera.

Té pensat emprendre accions legals contra el Sr. Noguera, el Sr. Postigo algun mitjà de comunicació?

Quan acabi el procés judicial i es demostrí que mai he ofert diners a cap regidor, crec que és evident que algú altra haurà de respondre de les seves accions i de perquè s'ha volgut criminalitzar a una persona i dir tantes bestieses com s'han arribat a dir. I crec que això no s'haurà de fer mitjançant els mitjans de comunicació, sinó que s'haurà d'aclarir al jutjat.

Com ha sigut el tracte que ha rebut del poble?

Els ciutadans, per desgràcia, tenim la tendència a creure'ns tot el que diuen els diaris i a prejutjar les persones sense haver conegut abans la veritat, i Llagostera no ha estat una excepció en aquest sentit, però per sort, m'ha sorprès que moltes persones m'han expressat el seu suport

en aquest afer, i aprofito aquesta ocasió per agrair-los-hi. Sense el suport d'aquesta gent hagués estat molt més difícil poder superar aquest mal tràngol. Això és el que una part de la gent no veu, el patiment personal quan saps que t'acusen de quelcom que no has fet i la tristesa de saber que t'has de defensar d'una presumpta malifeta que tu no has comès. Són les contradiccions de la vida pública.

Qui i què motiven les converses que manté amb Noguera i Boadella?

Els dos que em demanen per parlar i jo tinc la costum d'escoltar tothom.

Boadella afirma en el seu comunicat que ell i el Sr. Noguera el visiten a vostè i que després decideixen continuar les converses sense la presència de Boadella. L'objectiu d'aquestes converses era la de fer una moció de censura a Postigo? En algun moment ho va veure factible?

Era el que volia el senyor Noguera, que és qui em demana d'anar plegats contra Postigo per desencallar els temes que estan pendents a Llagostera. En política això és habitual, tots els partits negocien amb altres

partits accions que permetin dur a terme els projectes que l'equip de govern es veu incapaç de realitzar. El que passa és que nosaltres no varem veure clar les pretensions de Noguera i varem decidir no seguir les converses.

En algun moment sospita que les converses amb Noguera eren enregistrades?

No, perquè això només podia sortir d'una ment malaltissa i enrevessada.

El jutge ha accedit a la petició del seu advocat de prohibir la difusió pública del contingut de les cintes després que Postigo el retés a participar a una audició pública de les gravacions que ell mateix havia efectuat. Tem pel contingut de les esmentades cintes?

No, però si em preocupa que aquestes cintes puguin haver estat manipulades i, em preocupa que algú pretengui fer un circ d'un tema que crec que es prou seriós com perquè sigui el jutjat el lloc on s'aclareixi. Tots sabem que si algú es capaç de gravar una conversa també pot ser capaç de manipular-la. I quina defensa tinc jo si unes cintes manipulades es fan públiques? què és el

que pensa la gent? es creu les cintes o em creuen a mi? Es evident que cal ser seriosos i no fer més mal a les persones del que ja s'ha fet. Les cintes en cap moment recullen cap intent de suborn per part meua. Es tracta d'unes converses que planegen la possibilitat de presentar una moció de censura i això no és cap delictes.

Es parla de projectes i objectius polítics, de la organització de l'equip de govern que sortiria si la moció prosperés i no hi ha cap oferiment o negociació que no tingui a veure directament amb les tasques municipals. Però això s'ha de veure al jutjat i no al Casino o través dels diaris. No estem al Far West, malgrat que hi ha gent que s'ho pensa.

Vostè sosté que mai ningú de CiU ha ofert diners a Noguera. Però vostè estava assabentat del possible intent de suborn de Boadella a Noguera?

El que es varen dir el senyor Noguera i el senyor Boadella, jo no ho sé perquè no hi era. Jo només se que mai ningú de CiU ha ofert diners a Noguera, perquè nosaltres som un partit seriós, podem negociar i parlar, però mai a canvi de diners, per molt que li hagués agradat al senyor Postigo que això hagués passat.

superAvui

**FRUITES
PUIG**

El nom dels bons aliments !

CAN MUNTANER

TALLER MECÀNIC

**Joan Puig
I FILLS S.L.**

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Parl. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Comunicat del Sr. Boadella

Declaracions de Francesc Boadella sobre la seva intervenció en els fets de Llagostera de què s'ha fet ressó la premsa en els darrers dies

1. Des de 1987, en què vaig ser regidor de l'Ajuntament de Llagostera, no tinc cap vinculació amb cap partit polític.

2. Històricament, els ciutadans de Llagostera han estat convençuts que no s'han deixat posar ni fàbriques ni zona industrial a la població.

Convençut que podria contribuir a solucionar aquest dèficit històric de Llagostera, em vaig proposar com a repte la creació de la zona industrial, fet que vam aconseguir juntament amb d'altres industrials, després d'invertir-hi molts d'esforços.

3. Una vegada consolidada la zona industrial, em sento personalment orgullós, per fi, d'haver portat fàbriques a Llagostera.

Coberta aquesta primera fase, visito el despatx de l'Alcalde Sr. Postigo per exposar-li la necessitat d'ampliar la zona industrial, a la qual cosa respon que no entra dins el seu projecte de mandat. Aquesta petició és reiterada per altres industrials de Llagostera, que obtenen la mateixa resposta.

4. Malgrat aquesta negativa no renuncio a tirar endavant el desenvolupament de la zona industrial i, per això, m'adreço a Jordi Noguera com a únic interlocutor possible, atesa la seva receptivitat en la necessitat d'ampliar la zona industrial.

5. El Sr. Noguera, conscient de la importància per a la població del desenvolupament de la zona industrial, recull la idea del projecte i, conjuntament, decidim parlar-ne amb el cap de l'oposició, el Sr. Comas, que acull la idea favorablement. A partir d'aquest moment, el Sr. Noguera i el Sr. Comas mantenen converses, en les quals jo ja no participo, per tal d'endegar conjuntament un projecte polític de futur per a Llagostera.

6. El Sr. Noguera em confirma la seva predisposició, però em manifesta les carències que li comporta la seva feina particular, que l'obliga a llevar-se cada dia a les quatre de la matinada i això li impedeix poder-se dedicar plenament al projecte d'ampliació de la zona industrial. Per això, em va demanar una feina, cosa que vaig decidir estudiar. En qualsevol cas, sempre li vaig deixar clar que la qüestió econòmica derivada de la feina que em comprometia a estudiar sempre es faria dins la més estricta legalitat.

Tot això està en mans judicials i així podrà ser acreditat, encara que les cintes puguin haver estat manipulades, per bé que, en tot cas, espero que continguin la totalitat de les converses mantingudes entre tots els interlocutors.

Per altra banda, en totes les converses amb el Sr. Noguera, sempre vaig manifestar que era indiferent el lloc on es fés la zona industrial, que l'únic interès que em movia era que es fés dins el terme municipal de la població.

Per acabar, vull deixar molt clar que no em considero ni moralment ni jurídicament culpable de cap transgressió; ans al contrari, la meua actuació ha anat dirigida únicament a buscar, amb el desenvolupament de la zona industrial, una millora per Llagostera.

I vist el tractament que s'ha donat als fets, em sento manipulat políticament, amb el greu perjudici que això està causant, a mi i a la meua família, en veure's qüestionada públicament la meua honorabilitat.

Francesc Boadella

Llagostera, 27 de juny del 2000

Entrevista al Sr. Boadella

Quina és la seva versió dels fets?

La versió dels fets està ben explicada en el meu primer i únic comunicat que vaig fer el passat dia 27 de juny. Però aprofundint en el tema, haig de dir que és el Sr. Jordi Noguera qui em demana una feina, ja que s'aixeca a les quatre del matí, a les tardes ha de reposar i no té hores lliures per poder-se dedicar a l'Ajuntament i al projecte de la zona industrial.

Jo trobo la possibilitat d'aconseguir-li una feina com a comercial immobiliari en règim d'autònom. El sou seria de 300.000 ptes. al mes, a més del 2% al 4% de comissió de les vendes. Ell es pagaria la seguretat social, cotxe, telèfon, oficina, etc. El contracte seria de tres anys. Em va dient que sí, després que no, i mentrestant em va gravant. En una de les converses em diu que té deutes, i que per poder treballar tranquil necessitaria que se li avancersin 5 milions a compte de les comissions.

El Sr. Noguera em fa els números i a partir d'aquest moment em parla de la suma total, que són 15 milions. Em diu que guanyar 15 milions en tres anys val la pena. Em diu que sí, i després que no. Mentrestant em va gravant.

Amb les seves preguntes, dubtes i canvis de posició, el Sr. Jordi Noguera m'ha demostrat ser una persona insegura, fet que queda confirmat en la lectura de la transcripció de les converses que va mantenir amb el Sr. Comas, publicades en el diari el Punt del dia 2 d'agost.

El Sr. Noguera sosté (almenys això és el que apareix a la premsa) que va rebre amenaces per part seva.

Miri, per sort el jutge ordena "punxar" el telèfon del Sr. Jordi Noguera. Amb aquest espai de temps només hi ha quatre trucades; tres del Sr. Postigo amb el Sr. Noguera i una altra entre el Sr. Noguera i jo, (la de les amenaces segons ell). Una vegada comparegut en les actuaci-

ons judicials, i per tant havent tingut accés al contingut de les cintes, el meu advocat em confirma que allà no hi ha cap amenaça, del que jo n'estava plenament convençut, perquè sé molt bé el que vaig dir. En fi, no ho entenc.

Quan dos dies abans que surti publicat als diaris, m'assabento que m'han gravat, truco al Sr. Noguera per reprovar-li que hagués trencat el pacte en què vam acordar no parlar-ne amb ningú.

També li anuncio que sé coses seves que el comprometen i que no faci córrer les gravacions. (Evidentment no m'esperava un muntatge com el que han fet). Em contesta que ell no hi té res a veure. Estava molt nerviós.

En fi, això no són amenaces.

Després de visitar el Sr. Lluís Postigo, per parlar sobre

l'ampliació de la zona industrial, i en veure que Postigo no té cap interès en ampliar-la perquè no entra dins el seu projecte de mandat, insisteix i parla amb el Sr. Noguera (segons vostè "únic interlocutor possible"). Per què precisament amb Noguera?

Sé de l'interès del Sr. Noguera per fer la zona industrial i així m'ho confirma dient que té un grup de gent interessada en què es faci la zona industrial. I no oblidem que el Sr. Noguera és un polític que governa a l'Ajuntament de Llagostera. Per això, després de la negativa del Sr. Postigo, parlo amb ell.

En el comunicat que va difondre en els mitjans de comunicació, en data del 27 de juny, deixa ben clar que vostè no té cap vinculació en cap partit polític, (tot i que va ser regidor per CIU l'any 1987). També deixa ben clar el seu interès per ampliar la zona industrial de Llagostera. Quin interès hi té vostè?

El meu interès es exclusivament fer la zona industrial. Sóc un industrial i no oblidem que qualsevol projecte s'ha de negociar amb els polítics que estan governant a l'Ajuntament.

Carta oberta al Sr. Lluís Postigo

de Francesc Boadella

Darrera de tot això, hi ha el Sr. Lluís Postigo. Aquesta és la conclusió a la que jo he arribat després de mirar-me tota la informació. Les gravacions que em van fer poden ser legals judicialment. El que li reprovó al Sr. Postigo és la manipulació que fa de tot el procés de les gravacions, estudiades meticulosament quan ell diu al Sr. Noguera que em tiri "l'esquer" o que em provoqui a parlar per així anar-me gravant (surt a les gravacions fetes pel jutge entre el Sr. Postigo i el Sr. Noguera).

A la denúncia que fa, ja reconeix que, des del primer moment, està darrere de les múltiples trucades i entrevistes que he tingut amb el Sr. Noguera. També diu que em grava i reconeix gravacions fallides.

Sr. Postigo; les gravacions que em va fer poden ser legals jurídicament però, en canvi, la manipulació del procés no ho és, ni moralment ni jurídicament (això ho decidirà el jutge).

Les persones que vivim en una comunitat tant petita ens coneixem totes. Tinc 46 anys i fins avui no he tingut cap problema amb la justícia. Jo, Sr. Postigo, esperava que es posés en contacte amb mi quan va saber de les meves converses amb el Sr. Noguera, amb l'antecedent de que vostè i jo ja havíem parlat de la zona industrial al seu despatx de l'ajuntament.

També accepto de vostè que si creu que hi ha una irregularitat penalment castigable, vagi al fiscal i ho denunciï. El que no entenc ni accepto és que em manipuli, em gravi, em jutgi i em sentenciï, a través de les seves declaracions als diaris. En aquesta qüestió es troba com a peix a l'aigua. Recordem la seva querella contra l'anterior alcaldessa, (que per cert, no va prosperar) o les seves intervencions a la televisió, portant així, varies vegades TV3 a l'Ajuntament.

I en política no pot ser que valgui tot. Necessitem creure en els polítics, ja que hem de negociar contínuament amb ells, deixant de banda que aquests governen a tots els ciutadans.

Això, sens dubte, ho ha polititzat totalment, i és un atac contra CIU. Però al mig de tot això hi sóc jo, que no tinc cap vinculació política i sóc un ciutadà més. La meva relació amb vostè mai ha estat estreta, però vostè, busca la divisió entre els ciutadans de Llagostera (segurament li dóna rendiments polítics).

Fa 25 anys que una persona molt propera a vostè fa el cafè al Carril. Ell i jo tenim una relació en què parlem i ens tenim un respecte mutu. També tenim familiars que conviuen al mateix veïnat, i així, d'altres relacions entre amics i conciutadans. Això, Sr. Postigo, ens agradi o no, vostè ho ha trencat. I no li ho perdonaré mai per més que intentaré refer aquestes relacions. No creu Sr. Postigo que, per sobre les ganes de presentar la querella, -que pot tenir un desenllaç gens favorable per vostè- havia de pensar en prioritzar no trencar aquestes relacions entre vilatans de Llagostera?

Entenc que busqui firmes que li donin suport, (que pel que sembla no ha aconseguit), perquè portar tot sol aquestes manipulacions no és fàcil de suportar. Afortunadament per vostè, els regidors de l'Entesa li fan costat i així comparteix (dilueix) la seva responsabilitat. Però tinc ben clar el seu paper com a únic instigador de tot això.

Pel que fa al Sr. Jordi Noguera, mai no havia conegut cap persona tan pobra d'esperit. Sens dubte vostè el sap manipular molt bé. No em mereix cap més comentari.

Mas Maiensa

"Avui dia no pots fer una cosa senzilla al camp. Has de buscar una especialització, una qualitat."

"Les opcions a pagès no són gaires, hi ha poques oportunitats. Hi ha ajudes econòmiques, però aquestes haurien de venir acompanyades d'informació, una informació orientada al camí que segueix la Comunitat Europea. D'aquí a 10 o 15 anys s'ha d'haver fet una transició per tal de ser competitius. Hi ha molta gent a pagès que no treballa pensant en això, perquè no ho sap, ningú no li ho ha explicat. Es treballa pensant en el dia a dia, i això és la fi de la pagesia".

Quan en Toni Trias va rebre la finca de la seva mare va pensar en això i va decidir, juntament amb la seva dona la Teresa, que una de les vies de futur a pagès podien ser els vivers de plantes.

Jordi Moll

Podríeu comentar-nos d'on prové el nom del mas, els anys que té la casa...

La única explicació una mica lògica que coneixem és que el nom potser prové del mot llatí "zea", que volia dir blat de moro... Això seria cap el 1500, 1600... La veritat no la sabem del cert, però. En quan a la casa, la van tirar a terra a principis de segle, i la van refer basant-se en l'antiga construcció. La casa actual del Mas doncs, té, aproximadament, uns cent anys i un estil una mica modernista.

Els propietaris han estat sempre la família Trias?

(Toni) No, la meua família fa uns 25 anys que la va comprar. Quan el meu pare va morir, la meua mare va proposar de vendre-la o quedar-me-la jo. Vam optar per la segona opció.

Ara a la casa hi vivim jo, la meua dona i els nostres fills - l'Estel·la i en Ramon-. De les 50 hectàrees de la finca, un 80% es destina a conreus extensius. La resta (unes quatre o cinc hectàrees) l'ocupen els vivers.

Quina és l'activitat principal que realitzeu al Mas?

L'activitat principal és la plantació de vivers de plantes però no sempre ha estat així. Quan ho vam agafar nosaltres el primer que vam fer fou buscar aigua i així poder fer més plantació de blat de moro. Aquí hi havia uns 150 porcs i unes 7 o 8 vaques, i això era com no tenir res. Havíem de començar de zero. Vam descartar de seguida la ramaderia, doncs representava una inversió molt gran.

I vau optar pels vivers...

Sí. Al principi de dedicar-nos-hi, ho anàvem compaginant amb altres feines; la Teresa feia disseny de jardins i jo treballava en prevenció d'incendis. Ara però, des de fa uns cinc anys ens hi dediquem plenament. Estem de ple en la transició d'una finca tradicional a una empresa més moderna, sòlida... Avui dia no pots fer una cosa senzilla al camp. Has de buscar una especialització, una qualitat. Fer-ho ben fet i força quantitat..., fer les coses com en una empresa (sistemes informàtics, facturació...)

Menys treballadors que abans, però més producció?

Sí, és això. En aquests moments som quatre treballadors, però la resta de l'any en som tres; nosaltres dos i

Jordi Moll

un treballador fix. Ara a l'estiu ens ajuden, i molt, la nostra filla i una estudiant que ve els mesos d'estiu. La maquinària que tenim és gairebé tota pel treball del camp; tractor, una màquina per plantar i una per treure'n les plantes grosses, el sistema de rec gota a gota...

Quin tipus de viver cultiveu i a qui es destina aquesta producció?

Actualment disposem d'unes cents varietats de plantes, principalment de tipus ornamental. Principalment planta ornamental. Ens estem especialitzant en planta arbustiva, de fulla perenne, i de totes les mides... Nosaltres venem a l'engròs, des de "gardens" de per aquí a la costa -que demanen una furgoneta o dues- fins a majoristes de Barcelona o Girona, que compren d'un a tres camions. En un futur tenim previst obrir una secció de venda al detall encara que, de totes maneres, ara ja atenem a qualsevol particular que vingui a comprar. Aquest és un client que demana una gamma molt àmplia de productes...

Com compreu les plantes i els arbres? Planter, llavors, esqueixos...

Compren planter i, en algun cas, la llavor. També fem algun esqueix, tot i que no ens basem en això per a la producció. Al contrari, comprem planter car i de màxima qualitat per obtenir el millor producte. D'aquesta manera aconseguim l'homogeneïtat d'alçada, mida... Intentem obtenir una producció de qualitat. Això però ha requerit un esforç per part nostra. Si ho comparem, per exemple, amb la vaca de llet on ja hi ha uns patrons establerts per aconseguir una bona producció, amb una nutrició molt marcada... En el camp del viver els paràmetres no estan establerts, i cadascú fa, més o menys, allò que li sembla. Hi ha molta varietat de plantes i, per tant, de tractaments; unes volen terreny àcid, d'altres ombra, altres terreny sorrenc... Cada planta és diferent i tot plegat és força laboriós. Nosaltres hem afrontat tot això

gràcies als estudis que hem fet i a viatges a Itàlia, Estats Units...

Què marca la producció d'una o altra planta? El temps? El tipus de terra? El mercat?...

Tot una mica. El mercat marca força; la gent acostuma a demanar les plantes més conegudes que són les que es produeixen més. Les modes també juguen un paper important en aquest mercat i per això poc a poc s'introdueixen noves varietats, que per cert n'hi ha moltíssimes. Actualment, per exemple, no agraden les plantes de fulla caduca, la gent vol fulles i flors tot l'any... Finalment has de trobar els circuits de venda adequats. En altres circuits agrícoles no és tan difícil; per vendre blat de moro no perds ni cinc minuts. En canvi pel viver has de trobar els llocs, portar mostres de plantes, donar unes garanties... Té a veure amb allò que dèiem que cadascú treballa com millor li sembla.

Hem parlat del futur a pagès, un futur que la gent jove, tot i la informació que pot disposar actualment, tampoc no veu prou atractiu...

(Teresa) Jo el que veig és que, per exemple, aquesta casa fa 20 anys no tenia lavabo en condicions, no hi havia aigua calenta, ni telèfon... I amb aquests condicionants es fa difícil que algú vulgui dedicar-se a la pagesia.

Jordi Moll

Interior d'un dels hivernacles del Mas Maiensa

Requereix més esforç viure al camp que a la ciutat, on la gent té més comoditats... Ara és com tot. T'ha d'agradar i de possibilitats n'hi ha... El que no m'agradaria és que el nostre negoci es convertís en una indústria. Nosaltres el que intentem fer és una feina agradable i cuidar al màxim l'entorn.

A més, teniu en ment la creació d'un jardí botànic aquí, al Mas Maiensa...

Sí, hi estem treballant ja fa temps i el volem inaugurar el 2002. Un dels motius principals que ens ha portat a crear aquest jardí ha estat el fet de voler mantenir un espai agradable, on aquell qui vulgui pugui passejar-hi, tenir un lloc per estar tranquil... En definitiva buscar un equilibri entre l'entorn i quelcom que pugui interessar la gent.

Jordi Moll Casamitjana
jordi Plà Comas

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA

Tel. 972.83.05.28
C/ Camprodon, nº 10
17240 Llagostera (Girona)

*Tapisseria
i Tendals
Sanchez*

 972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

nogue Assessoria
Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

Núm. Registre D.G.S. F-889

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

— M.ª Assumpció Llobet —

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Carmen Mestres Tígem

BAR MESTRES

C. Pau Casals, n.º 2
Tel. 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Barberia

JOSEP

Els dimarts, preu especial per a jubilats.

C. Migdia, 28
Tel. 972 83 06 40

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Meritxell
BUGADERIA INDUSTRIAL

C/. Ricard Casademont, 14
Tel. (972) 83 03 12
Fax (972) 83 03 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Floristeria Cal - Ri

Composicions Florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL : 83 09 88

CALÇATS
LLINÀS

LLAGOSTERA
Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL
C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

COMERCIAL MONTSE

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Un dels 1.434 votants de l'Entesa per Llagostera

Com gairebé tothom deu saber, el passat mes de maig, es va destapar un intent d'arrabassar-nos una victòria electoral que havíem assolit amb la legitimitat de les urnes. El grup de CiU es va presentar durant la campanya amb la intenció d'aportar joventut i idees noves a l'Ajuntament. Sobta doncs el tarannà *progressista* d'aquest jovent que, aplicant les lleis del lliure mercat (allò de "tu vens, jo compro"), s'ha trobat en aquesta ocasió sense venedor.

Em nego a creure que aquesta sigui la joventut de Llagostera, ni tan sols que s'hi vulgui assemblar.

També es fan dir els *representants de Catalunya*. Després de conèixer aquests fets, penso que no estaria de més que els seus votants s'ho pensin dues vegades abans de tornar a donar-los suport a les urnes. Dubto molt que els catalans se sentin representats amb aquesta manera d'actuar.

Per altra part, penso també en tots aquells indecisos que a darrera hora van decidir donar una oportunitat a l'Entesa. A hores d'ara, i a la vista dels fets, potser han vist reafirmada la seva decisió.

M'agradaria fer aquí una anàlisi personal de la situació, que difereix en certs punts de les versions que s'han pogut derivar de la premsa o dels autors de la inqualificable maniobra política esmentada.

Cal recordar que l'Entesa per Llagostera configura un grup de vilatans que —sense renunciar a les seves creences i ideologies— guanya legítimament unes eleccions municipals, cosa que implica acabar amb un llarg període de govern de CiU. La lectura d'això és que els llagosterencs van decidir donar una oportunitat a aquest equip, ja sigui perquè van creure amb el seu projecte o simplement perquè pensaven que podien aportar millores al nostre poble.

Una puntualització que penso que és important. El grup de l'Entesa per Llagostera es va presentar a les eleccions com a grup independent, no com a coalició de partits, per tant, com a grup municipal no està vinculat a cap partit polític. Personalment tothom que ho desitgi pot ser o no militant del partit que vulgui. Però cap regidor de l'Entesa, com a regidor de l'Ajuntament de Llagostera, representa a cap partit polític.

Els fets que van saltar als titulars fa uns mesos demostren que es va intentar trencar la voluntat dels vilatans utilitzant mètodes sense escrúpols i que evidencien les intencions d'una sèrie de polítics interessats. Aquest tarannà potser va portar aquestes persones a creure que a l'altre bàndol es trobarien gent amb interessos similars. En comptes d'això es van trobar una persona íntegra que, no només va decidir mantenir-se fidel als seus electors de l'Entesa, sinó que va posar en coneixement de les autoritats pertinents els bruts mètodes amb què se l'havia temptat. La corrupció ha topat novament amb l'honradesa.

La veritat és que no costa gaire imaginar-me la situació d'un grup, que sempre ha anat de guanyador, davant els resultats de les passades eleccions municipals. M'imagino un pastís repartit molt abans de tenir-lo i el disgust conseqüent en veure'l en mans de l'altre equip. A la tristor inicial s'acompanyen una sèrie de llargues nits sense dormir, durant les quals és fàcil pensar en venjances i intrigues per tal de recuperar el poder. M'obliga a pensar en aquests termes una gent que parla d'aprovar una zona industrial o agilitar la construcció d'un institut utilitzant com a mètodes l'amiguisme i uns suposats contactes tèrbols, i tot això amb uns aires d'absoluta supèrbia.

A hores d'ara em continuo fent moltes preguntes: qui estava realment implicat en aquest afer? Va ser un afer entre dues persones? Ho sabien els militants de CiU? O només els regidors del seu grup municipal?...

Són preguntes que, m'imagino, tindran difícil resposta.

Lluís Nuell Creus, agost del 2000

L'ensenyament del sometent

El dia 9 d'octubre de l'any 1910 es procedí a la benedicció de l'ensenyament del sometent. L'apadrinaren la distingida Donya Maria de Ferrer de Casanovas i Don Martí Muntanyer i Corés.

Han passat quasi 90 anys i a hores d'ara encara no s'ha sabut res —almenys públicament— de la seva trajectòria i destí final. Des d'aquestes línies exhorto a la població perquè si alguna persona en sabés quelcom, tingués la deferència de posar-se en contacte amb la redacció d'aquest butlletí o bé amb qui fa la present súplica.

Em costa de creure que després d'haver passat gairebé un segle de la seva benedicció encara existeixi, però es podria donar el cas —molt remot, ja ho sé— que algú hagués tingut l'estima i l'enteresa d'haver-la guardada. Suplicaria que, com a prevenció per la possible pèrdua d'aquesta entrenyable senyera, tingués la delicadesa de deixar-la en dipòsit al museu municipal per la seva conservació. Crec que el poble ho agrairia.

Sé que és una fantasia, però el destí ens ha deparat coses molt rares, i, per què aquesta no podria ser una d'elles?

Josep Cantó i Pagès

Veïnat de Pocafarina, 9

•tel. 972 830 305

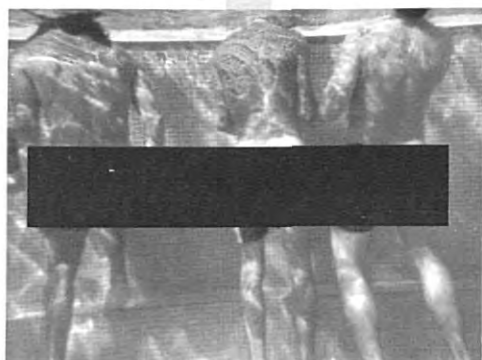
El Papu "sa" banya...

(glubs, glub...)

...a la piscina Municipal

(...i no pregunta)

TOT TIPUS DE CARNETS

- . 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42
- . 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46
- . 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

SERVEIS TÈCNICS DE REPARACIÓ

C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

Pernils i embotits

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, S.L.

C. Fivaller, 14
Tel. 972 80 50 17
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PROJECTE I FABRICACIÓ D'ENVASOS PER LES INDUSTRIES
ALIMENTARIA, COSMÈTICA I FARMACÈUTICA

TRANSFORMACIÓ DE PLÀSTICS

DECORACIÓ

INJECCIÓ

EXTRUSIÓ

SERIGRAFIA

COMPRESSIÓ

BUFAT

TERMOGRAVAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

17240 LLAGOSTERA (Girona)

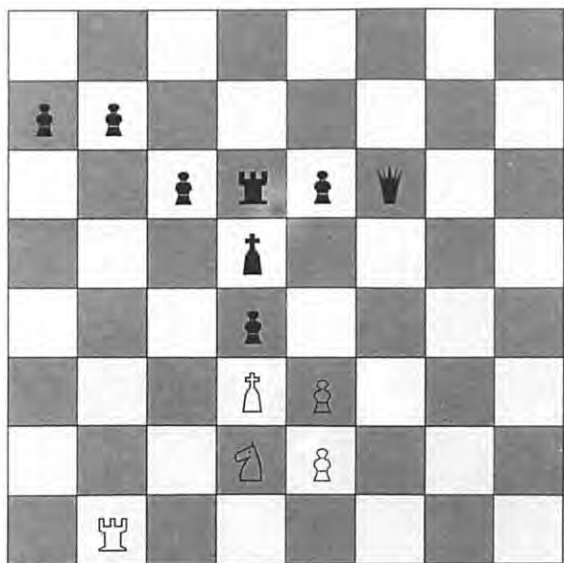
C/. CAMPRODÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25

FAX (972) 83 07 59

E-Mail: dpcsa @ nexa.es

Passatemps

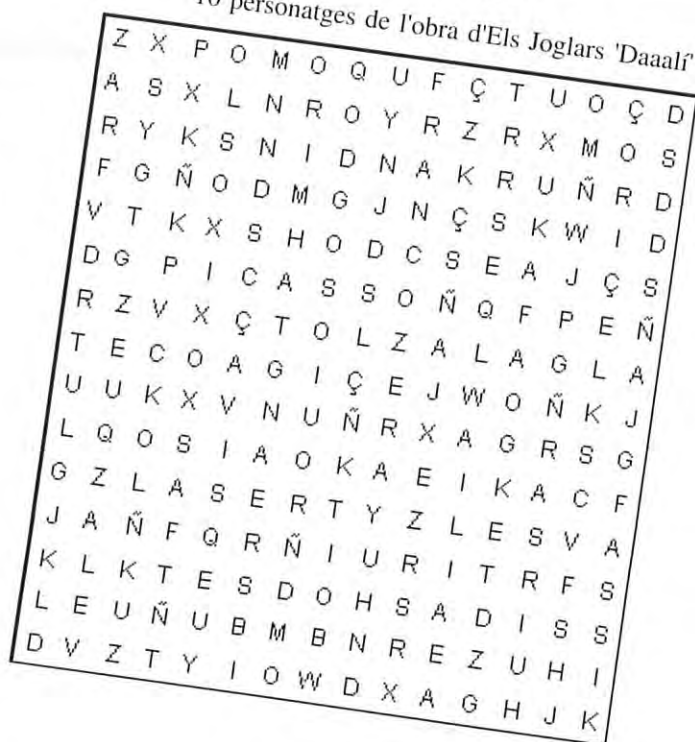
Els escacs d'en Masnou

Mat amb 7 jugades. Blanques juguen i guanyen.
Partida internacional de Vic disputada l'any 1968 entre el campió de Catalunya i un mestre internacional.

Sopa de lletres

10 personatges de l'obra d'Els Joglars 'Daaal'

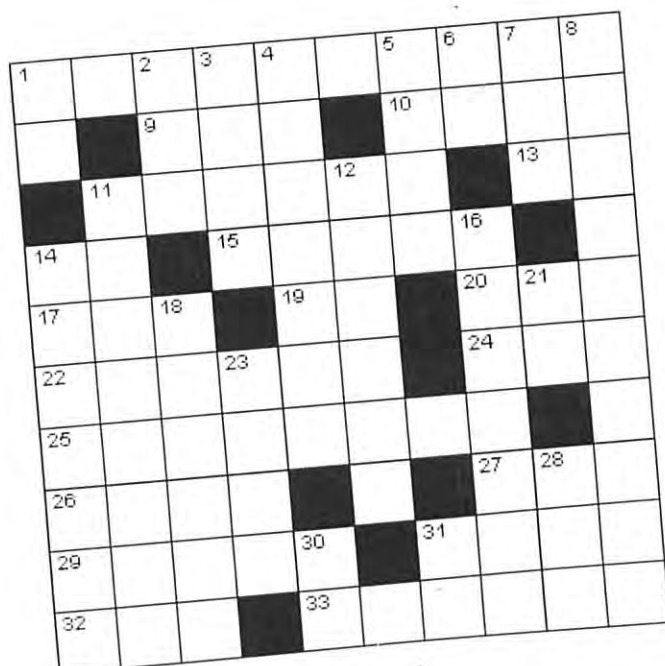
Mots encreuats

HORITZONTALS

1-Si és ateu, no resa / 9-Ocells que han fet les paus / 10-Familiar de la tenora / 11-Agafat amb grapes / 13-Cua de rap / 14-Dos quarts de vuit / 15-Rolling Stone a la catalana / 17-La fi del Dream Team / 19-Símbol del Luteci / 20-Albert Ortega Solitària, un ocell de bosc / 22-Calamarsa / 24-Tres de correlatives / 25-Voltat de reixes / 26-Mico passota / 27-Vol teatral de dreta a esquerra / 29-Rovella a l'inrevés / 31-La puta..... / 32-Déu domèstic romà / 33-Un as a la màniga

VERTICALS

1-Cinquanta per cent de cent / 2-La primera part de la narració / 3-Cases de conills, al revés / 4-Deixi sense un duro / 5-Tiro oli a les frontisses / 6-Corrent vocal de Galícia / 7-Unides per molta honra / 8-La roba dels sofàs / 11-L'ha deixada com un arbre de nadal / 12-Traspua per sota / 14-Carbó de costellada / 16-Una avinguda de Barcelona al revés / 18-Cornut i apallissat / 21-Bruixot dibuixat / 23-Veu el món per un forat / 28-Municipi de la Cerdanya / 30-El famós bruixot apareix de nou / 31-Capa de pintura

Jeroglífic

Què t'hi poses a la llet?

El carril bici, de St. Feliu de Guíxols a Girona

El passat dia 29 de juliol es va inaugurar el nou carril bici que uneix, seguint l'antic traçat del carrilet, St. Feliu de Guíxols amb la ciutat de Girona. Un miler de ciclistes van participar en l'estrena d'aquest recorregut. Ho van fer amb il·lusió i impaciència, superant els horaris previstos per l'organització, de manera que quan l'autocar amb els acompanyants i els músics arribava en una de les vuit parades, la majoria de ciclistes ja s'havien atipat amb el menjar que s'oferia a cada terme municipal i estaven pedalant de nou. Això va demostrar les ganes amb que s'esperava la inauguració d'aquesta obra.

Tot va començar quan va néixer un primer consorci, amb motiu de la celebració del centenari del carrilet, el qual va organitzar tota una sèrie d'actes festius. Més tard es va veure la necessitat de donar-li utilitat a aquest recorregut i es va crear el *Consorti de la Via del Tren de St. Feliu de Guíxols a Girona* amb l'objectiu d'executar i gestionar l'adequació de l'antic traçat del car-

rilet com a carril per a bicicletes i vianants.

Aquest projecte, finançat pel *Ministerio de Medio Ambiente*, va ser aprovat el novembre de 1998 i les obres, atribuïdes a Rubau S.A., s'iniciaren a l'octubre de 1999 i han costat uns 240 milions de pessetes.

El recorregut de gairebé 40 km uneix St. Feliu de Guíxols amb la ciutat de Girona travessant vuit termes municipals: Girona, Quart, Llablilles, Cassà de la Selva, Llagostera, Sta. Cristina d'Aro, Castell-Platja d'Aro i St. Feliu de Guíxols. Aquest itinerari s'unirà amb el ja existent Girona-Olot formant així una línia de 100 km des de la costa fins als Pirineus. Per assolir aquest objectiu, però, abans s'hauran de solucionar els problemes que han sorgit a l'hora de marcar el traçat que haurà de seguir el carril bici per travessar Girona a fi d'enllaçar amb l'inici del Girona-Olot. A més a més, està en projecte unir aquest carril amb el tram ja existent de Ripoll-St. Joan de les Abadesses i també crear dos nous carrils: el Girona-Banyoles i el Girona-Palamós passant per la Bisbal.

En definitiva, tot plegat, d'aquí a uns anys, formarà una xarxa de carrils bicis que permetrà, tant a les bicicletes més especialitzades com a les que es troben plenes de pols al garatge, desplaçar-se pedalant per gairebé tota la província.

27/06/ 1892**10/04/1969****17/02/1997****16/11/1998****Octubre del 1999****29/07/2000**

Primer viatge del carrilet

Últim viatge del carrilet

Creació del Consorci

Inclusió del carril en els pressupostos del

Ministerio de Medio Ambiente

Inici de les obres del carril bici

Inauguració del carril bici

**El
carril bici
en números****259.994.138****238.091.566****1.000****39,7 Km****200 m****8****105 minuts**

Pressupost inicial

Pressupost real

Participants en la inauguració

Longitud del recorregut

Desnivell acumulat

Termes municipals travessats

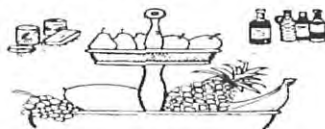
Durada del trajecte Girona-St. Feliu de guíxols
amb el carrilet

J. Cañigüeral

Plats combinats**Tapes variades
i entrepans*****Bon ambient****... Un lloc diferent
per anar****C. Àngel Guimerà, 29
"ANTIC DORADO"****Tel. 972 830664
LLAÇOSTERA**

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Gent Segura *Vingui a veure'ns.*

MERCÈ SALVADÓ BERENGUER

Àngel Guimerà, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 - LLAGOSTERA

Des de 1952

Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

projecció
decoració
reforma
de
locals
comercials

INTERIORISME COMERCIAL
Malena, 3 - 17240 Llagostera
tel 972 805519 fax 972 830527

[Http://members.xoom.com/ddisseny](http://members.xoom.com/ddisseny)
E-mail : ral@grn.es

Constructor d'Obres

C/. Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

Les filles del taper

El 21 de desembre de 1961 l'obra *Les Filles del Taper*, del recentment difunt Pere Parés Capallera, salta amb gran èxit del paper a l'escenari. Amb música del també difunt Martí Lloent, *Les Filles del Taper* s'han convertit potser en una de les millors obres teatrals escrites mai a Llagostera. Com molt bé recordava el senyor Josep Blanch Vall-Iloera, en el seu "Comiat a dos amics" publicat en el Butlletí passat, després de diverses representacions a Llagostera i rodalies i, a causa sobretot del seu gran èxit, *Les Filles del Taper* es varen

tornar a representar l'any 1988 amb motiu del centenari del Casino Llagosterenc. Tot plegat per acabar convertint *Les Filles del Taper* en tot un clàssic, present en la ment de molts llagosterencs. *Les Filles del Taper* tornen a l'escenari, però tots els autors són nous i també ho és el director. Jaume Romo, dirigeix l'obra amb gran entusiasme, tot i que fins avui havia deixat aparcat el tema de dirigir obres teatrals

"Jo ja havia deixat de dirigir però essent una cosa pel Casal vaig dir que sí". Romo, explica que l'obra es pot emmarcar en molts pobles de tradició surera però "em intentat ambientar l'obra a Llagostera". A part del decorat, factor importantíssim per situar l'obra, la música juga un paper molt important en l'obra "Els tapers eren una gent que sabien viure més bé que ara, tenien temps per tot, per menjar, beure, per parar la fresca i per cantar" d'aquí que s'hagi encarregat la part musical a l'Alfons Figueres, fet que mereix "la meua plena confiança" explica Romo. En data d'avui s'està treballant moltíssim amb el tema musical i segurament la música serà en viu.

Pere Parés C. dedicava *Les Filles del Taper* a la llavors potent però també difícil indústria del suro. Ara, 40 anys després, el Casal Parroquial de Llagostera vol retre homenatge als autors de l'obra i, com ja s'ha pogut veure anunciat pels carrers de Llagostera, tothom qui ho vulgui podrà veure o tornar a veure l'obra, segurament a mitjans octubre. Esperem des d'El Butlletí que el poder de convocatòria sigui tan gran com aleshores, que l'obra torni a ser tot un èxit i es consolidi com a tot un clàssic.

Marta Genóher
Jordi Pinsach
Marc Sureda

Teatro - Cine Llagosterense
A LAS 10:30 DE LA NOCHE

A BENEFICIO DE LOS DAMNIFICADOS DE BARCELONA
La Junta Directiva del "CASINO ESPAÑA" presenta a su "Agrupación de Arte Dramático", en la extraordinaria puesta en escena de la Comedia Musical:

Les Filles del Taper

Música: M. LLOENT VENDRELL

Argumento y Poesías: P. PARÉS, C.

REPARTO:

BERTA-LAURA	Sra. Mercedes Verdagué	TOMEU	Sr. Lorenzo Ventura
MARIONA	Montserrat Vall-Iloera	PICAT	Juan Llenas
SARA	Nuria Margarit	NASI	Francisco Cabarrocas
ISABEL	Pilar Sureda	TOLA	Enrique Montiel
LLUISETA	M.ª Teresa Parets	MARTI-ALBERT	Jaime Romo
ANTONIETA	M.ª Dolores Compte	VALENT	Benito Carreras
ANDREU	Juan Vall-Iloera	CISTELLAIRE	Juan Sauri
MARCEL	Francisco Ruiz	UN TAPER	Salvador Masnou

Decorados: Montiel-Llenas - Maquillaje: I. Blanch - Sonido: Ergioid - Vestuario: de la Epoca - Peluquería: Roser Ros

Orquesta: "LA PRINCIPAL DE LLAGOSTERA"
Dirección Escénica: P. PARÉS, C.

Epocas de la Comedia

Principios del siglo XIX
Primavera de 1913
Verano de 1914
Primavera de 1916

Títulos de las ilustraciones musicales

Habanera
Canto popular
Canción marinera
Xotis
Canción
Polka
Vals

PROLOGO
ACTO PRIMERO
SEGUNDO
TERCERO

"ROSARIO"
CARAMELLES
LA BARCA
ELS TAPEROTS
LA RUJRA
EL FERRO-CARRIL
PER QUÈ?

NOTAS: 1.ª Esta "Agrupación de Arte Dramático", agradece, vivamente, cuantas colaboraciones se le han brindado. 2.ª Las invitaciones, que serán numerosas, podrán retirarse el domingo día 14, de 12 a 1 y una hora antes de la representación.

Si Vd. ha visto «LES FILLES DEL TAPER», vuelva. Encontrará escenas y personajes nuevos. Si no la vió, no espere a que se la cuenten. Nadie puede darle una idea exacta, de lo que Vd. verá y oír...

Gratant en la nostra història

Josep Cantó i Antoni Mascort, guanyadors de la II Beca de Recerca Esteve Fa, ens avancen els detalls del nou treball

El llibre "Les Muralles de Llagostera" –accésit de la I Beca Esteve Fa– va ser la presentació oficial d'aquests dos infatigables investigadors de la història del nostre poble. El primer premi de la convocatòria d'enguany consolida aquest estatus i els dona el suport i l'estructura necessaris per a la confecció d'una segona obra. El nou projecte podria considerar-se descendent directe de l'anterior perquè sorgeix, en part, del gruix de documentació acumulada durant les recerques iniciades per tal de reconstruir la muralla. En la conversa que reproduïm, Mascort i Cantó ens expliquen els detalls d'un treball que veurà la llum en forma de llibre que contindrà petites històries quotidianes ambientades a la Llagostera dels segles XVI i XVII.

D'on sorgeix la idea d'aquest nou treball?

Josep Cantó (JC): Ja fa 5 anys que vam començar les recerques per tal de reconstruir les muralles de Llagostera. Aquest propòsit ens va obligar a consultar documents –majoritàriament dels segles XVI i XVII–, entre els quals anàvem trobant històries que ens semblaven interessants i que vam anar guardant...

Antoni Mascort (AM): Algunes com les que hem anat publicant al Butlletí a la secció *Retalls d'Història*.

JC: Exacte. Eren documents que ens semblaven interessants per diferents motius. Va arribar un moment en què ens vam dir: potser aquestes històries, convenientment explicades, podrien interessar a més gent. D'aquí va sortir una mica la idea de fer el llibre i, ja finalitzat el de les muralles, vam començar a seguir buscant documents.

Què contenen aquests documents? Amb quins criteris seleccioneu els que s'inclouran al llibre?

JC: La veritat és que en aquests moments encara estem fent la tria i acabant de buscar nous textos. Ens agradaria presentar-ne entre cinquanta o seixanta.

AM: En primer lloc pretenem incloure documents que continguin fets de la nostra història que s'ignoren, amb la intenció de donar a conèixer amb tota la fidelitat possible els fets que succeïen durant aquella època al nostre poble. Així doncs, podem trobar textos que aporten dades històriques; d'altres ens ajuden a conèixer millor la configuració del poble en aquella època. Però també hem recollit documents que, a partir d'anècdotes curioses, aporten dades sobre la manera de viure d'aquella gent i la seva estructura social.

Podríeu posar alguns exemples?

JC: Com a dades històriques podem destacar la defensa dels privilegis de la baronia de Llagostera, l'arribada de la pesta i la descripció d'una reunió per canviar el sistema d'elecció dels jurats. D'altra banda, hem localitzat també l'origen del carreró més petit de Llagostera, el Puig de les Forques –on penjaven els condemnats– així com l'era i la porta falsa del Castell. En l'apartat d'històries anecdòtiques podríem incloure un document que parla de com un aprenent de ferrer va venir de Tossa a Llagostera per aprendre l'ofici, un atemptat contra el batlle que data del 1622 o la prohibició de viure junts a una parella que feia dos anys que s'havia casat.

AM: Un altre dels apartats del llibre inclourà el primer plànol que s'ha realitzat de la Llagostera del segle XVII amb el nom –i, en molts casos, l'ofici– dels habitants indicat a cada pro-

pietat. També intentarem fer el mateix amb el segle XVI. Hem calculat que Llagostera comptava aleshores amb uns 500 habitants, aproximadament.

Per què heu triat els segles XVI i XVII?

És investigant aquest període que vam poder completar la muralla i, per tant, són els documents que millor coneixíem.

Quin és el procés que segueix cada text?

AM: La primera dificultat amb què ens trobem és la d'entendre'l. Es tracta de documents antics, moltes vegades en mal estat de conservació, que són difícils de llegir per algú que no hi està avesta. Afortunadament, com que portem uns quants anys familiaritzant-nos-hi, això cada vegada representa un obstacle menor. Quan trobem paraules complicades, recorem a diccionaris, al tutor que l'Ajuntament ens ha assignat (en Pep Matas, el director de l'Arxiu Històric de Girona) i, en algun cas, a un historiador.

Com presentareu els textos?

JC: Per tal que la lectura no sigui pesada, hem optat per explicar els fets amb les nostres paraules, utilitzant

català actual i fent servir només petits fragments del text original. A més, els documents que ho requereixen, situen l'acció en el context històric i contenen notes explicatives d'algunes paraules o expressions d'ús en aquella època. Així, expliquem què eren, per exemple, el batlle, els jurats, la Universitat, els camins missaders, el dret de castellatge, les armes "desonestes", el centener, etc. Pel que fa a tots aquests aclariments històrics, volem deixar ben clar que tot el que expliquem està degudament documentat i contrastat.

Quan veurem el llibre publicat?

Si no hi ha retards inesperats, sembla ser que serà per Sant Jordi de l'any que ve.

A hores d'ara, deveu tenir una idea bastant formada de la societat que vivia a Llagostera durant els segles XVI i XVII...

JC: És curiós, però portem tant de temps llegint els documents d'aquesta època, que a vegades tenim la sensació d'haver-hi viscut...

TM: Pensa que hi ha alguns fets que podem situar-los exactament en llocs del poble que encara ara es poden trobar.

JC: Per altra banda, estudiar aquests documents de gent que ja no és en-

tre nosaltres produeix una sensació estranya. És com si aquella gent ens estigués parlant i explicant coses de la seva vida...

I què us expliquen?

JC: Que les passaven canutes! Aleshores hi havia molta pobresa i, tot i això, el pobre pagès havia de pagar absolutament per tot. I a uns preus que encara avui es considerarien abusius!

Una de les pitjors coses que es podia patir és que entressin soldats al poble. Per ordre del batlle, la gent, no només estava obligada a allotjar un soldat ras, sinó a mantenir-lo i procurar-li un sou.

Tots els estaments, des del baró a l'església, imposaven càrregues abusives als vilatans.

AM: Es vivia una misèria tan gran que continuament se subhastaven cases i fins i tot se les venien a trossos.

O sigui, que no hi aniríeu a viure...

JC i AM: En tot cas, només com a espectadors.

Com us heu repartit la feina?

JC i AM: La meitat cadascú.

Com a bons germans

Dani Moll Casamitjana

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llinós de Pilar Sureda Torrent

Plaça Catalunya, 8

-

LLAGOSTERA

-

Telèfon 83 00 97

De la vida i la mort de Santos Gironde

1r premi del Concurs Literari Sant Jordi 2000. Categoria Adults

VIRGEN PUTREFACTA

Ifigenia Noé, sumida en desmayos
canta claveles y espinas.
La virgen blanca rubia muerta
abre su cofre de cristal opalino,
de fruta prohibida,
disputada con celo por ángeles ciegos,
que empalidecen dormidos
bajo el sol griego.
Ah, Satán, ¿quieres oirme?
que mis ojos no puedan ver su final,
ni la sangre de su vientre,
y que su cruz sea al fin mi condena.

Emiliano Gironde

Santos Gironde va néixer la nit abans del dia en què la Lluna va tapar el sol amb la seva mantellina negra. Aquella nit, les estrelles van brillar amb una lluentor inusual i el vent va xiular en fregar la pell dels arbres que abraçaven la mare de Santos Gironde. En aquelles hores de tenebra es van sentir crits al bosc, els crits anguniosos d'una dona transparent, aquella que el seu marit havia anomenat en els poemes Ifigenia Noé.

L'endemà, abans que la terra enfosquís pel fenomen astronòmic, els monjos del monestir de San Beato Cruz van sortir al bosc a fer penitència. Aureliano de Andrade s'estava flagel·lant per purificar el seu esperit pecador quan va sentir uns plors desconsolats d'infant. Dins l'escorça d'un pollancre sense vida van trobar Santos Gironde, amb el cos cobert de formigues que rosegaven en silenci la pell del nadó i la sang eixuta del part.

Ningú va voler acollir aquell nen fruit de la unió entre un poeta maleït i una bruixa. La mare havia desaparegut de la terra i el pare feia mesos que havia baixat als inferns de la misèria humana, perdut en algun racó ennuolat d'alcohol.

Els monjos van criar el nen sense tenir-ne ganes ni experiència. Li van ensenyar a creure en Déu i a abominar el dimoni. Quan tenia poc més de tres anys ja recitava de memòria salms i episodis sencers de la vida dels profetes.

Un dia, Aureliano de Andrade el va trobar llegint l'Apocalipsi i dibuixant criatures esgarrioses en un pergami esgrogueït. Santos Gironde va créixer envoltat de supersticions i embolcallat per les paraules sagrades dels llibres de fe.

Tenia Santos Gironde l'edat en la qual l'infant es converteix en home quan va trobar una habitació desconeguda del monestir, una habitació que sempre havia estat tancada als seus ulls amb una porta vermella. Aquella biblioteca plena de llibres pagans li va fer descobrir l'amor, les gestes i l'heroïcitat. Es va convertir en un àvid lector de poemes, que assimilava amb una veneració malaltissa sense que cap dels monjos del monestir, rosegats per les obligacions d'una vida dedicada a l'Altíssim, notés cap canvi en la seva actitud. Santos Gironde va conèixer així el sentiment platònic, l'amor immortalitzat en milers de pàgines manuscrites.

Quan va complir els divuit anys va començar a sentir interès pels seus orígens, va preguntar als seus protectors qui havia estat la seva mare esdevenint aquella incògnita una febril aspiració. Tothom havia oblidat el seu passat, ningú recordava l'època en què una dona bellíssima i el seu espòs havien traspalsat els fonaments d'una tranquil·litat conquerida després de molts anys de lluita contra el pecat. Santos Gironde va considerar que havia arribat l'hora de

marxar, de veure el món que hi havia rere els murs del monestir i va decidir, armant-se amb un llibre de poemes que havia furtat de la biblioteca secreta, sortir a buscar la seva mare.

Santos Girondo no va haver de caminar gaire abans de trobar el poble al qual pertanyia el monestir. Era un poble brut, amb els carrers infectats de malalties i esquitxats d'excrements d'animals. Les cases eren pobres construccions de fang i palla, fredes com la gent que les habitava. Santos Girondo va preguntar per la seva mare a aquella gent temerosa de Déu, que per resposta li ensenyava un crucifix tot mostrant-li exageradament com es feia el senyal de la creu. Un grup de dones endolades el va saludar amb una pluja de pedres i ell va comprendre que d'aquell poble només obtindria ferides i frustracions.

Es feia fosc; el sol queia com cau als països del sud. Santos Girondo va creure necessari buscar un lloc on passar la nit. Sempre havia dormit sota un sostre i l'esgarrifava la idea de no tenir un lloc on reposar. Va imaginar la possibilitat de poder estirar-se en un llit com aquells on descansaven els grans herois de les seves lectures, amb matalassos de llana verge i llençols de lli.

Al final del carrer, fent cantonada amb un corriol florit de ginesteres, va veure una casa més gran que les altres, amb molts finestrals que indicaven la possibilitat que aquell edifici tingués moltes habitacions, que fos un hostal o bé una posada. Animat per aquesta perspectiva, va trucar a la porta del prostibul.

El va obrir una dona voluptuosa i pintada amb tots els colors de l'arc de Sant Martí. El va fer passar amb amabilitat, endolcent la veu, movent tots els músculs del cos en caminar. Santos Girondo va entrar en una sala on tot d'homes estripats feien la xerrada, i només d'entrar va reconèixer Melquíades Pachón, un monjo immens que sempre li havia fet fàstic perquè la higiene no era cap de les seves poques virtuts. Content però de veure algú conegut, Santos Girondo se li va acostar i el va saludar afectuosament. Melquíades Pachón es va girar sorprès mentre les faccions de la cara se li endurien i intentava enfocar la mirada entelada pels vapors de l'alcohol. El monjo el va agafar per l'espatlla, el va portar al racó més fosc de l'estança i li va preguntar amb veu tèrbola què hi feia allà, si sabia a quin lloc havia anat a parar. Santos Girondo va respondre que

tan sols buscava allotjament.

"M'agradaria trobar la meua mare ben aviat."

Pel rostre de Melquíades Pachón hi va creuar un petit alè de lucidesa. Recordava la dona de bellesa infinita, la dona que l'havia fet patir somnis de luxúria indescriptible a la seva cel·la del monestir.

"La teua mare se'n va anar a viure lluny d'aquí ja fa molts anys, i t'aconsello que no intentis trobar-la. Era una bruixa, un dimoni! Va cometre el pecat més gran que se li pot atribuir a una dona. Va quedar embarassada sense tenir marit i va tenir la gosadia d'assegurar que cap home l'havia fecundada."

Dit això, se'n va anar amb pas vacil·lant a buscar Mignon Deliciosa, la prostituta més jove de la casa i també la més cara que Melquíades Pachón podia pagar gràcies als pobres feligresos que dia rere dia deixaven petites almoines a la caixeta del confessional.

Sense saber com, Santos Girondo es va trobar al carrer un altre cop amb l'ànim abatut i el cos cansat. Des d'aquell moment va saber, sense que res ni ningú li ho hagués dit, que la condició humana era plena de debilitats i que aquell lloc, aquella casa, existia per satisfer uns instints que acostaven l'ésser humà als animals i a l'essència primigènia de la terra. Hi va pensar, ho va valorar, però no hi va veure res d'estrany en aquell nou descobriment.

Tenia son i la lluna ja brillava més que la minsa claror taronja del sol del capvespre. Les cases eren totes tancades i pels carrers només hi havia algun gos escardalenc buscant retalls de pa. Va caminar sense rumb mirant arreu per trobar un lloc on descansar aquella nit i es va sentir desgraciat perquè segurament havia canviat la seguretat del catre i el sostre del monestir pel sol dur i les estrelles.

Va sortir del poble i es va endinsar al bosc on potser, va pensar, trobaria un jaç d'herbes prou flonjo per despertar-se sense dolor a la carcanada. La llum de la lluna, ara intensa, li feia més grat el camí.

Del no res se li van aparèixer, d'entre la corfa d'un arbre, dues nenes vestides amb dues túniques riquíssimes de pedreria rosa transparent. Tenien els cabells daurats i les galtes blanques com la lluna que les il·luminava. Santos Girondo no es va espantar davant aquella aparició espectral i no va poder reprimir un sentiment de tendresa, ja que tenia la seguretat que aquelles nenes no li farien cap mal.

"Plàcida nit, Santos Gironde, beneït per Déu."

Les dues nenes parlaven amb una sola veu, una sola llengua i un sol enteniment. La seva actitud era reverencial, amb la cara coberta pel vel de la vergonya ingènua d'aquell que parla amb algú superior. Santos Gironde va notar com els peus se li havien clavat a terra i cap força d'aquest món podria fer-los moure.

"Aquest clar de lluna existeix només per a tu, Santos Gironde. Hem vingut a veure't per gaudir de la presència d'Allò que existeix i existirà. Ara escolta; crema aquestes herbes i després flairà'n pacientment el seu aroma. D'aquesta manera el camí et serà revelat."

Santos Gironde va tancar els ulls en sentir aquell filet de veu encisador i quan els va tornar a obrir les nenes havien desaparegut, emportades per l'aire inexistent d'aquella nit d'estiu. Va fer foc amb dues pedres i va cremar aquelles herbes. Després, un fum espès i violeta el va fer caure en el més intens dels somnis.

Santos Gironde va somniar que la terra s'obria els seus peus. Esglais còsmics ensordidors despertaven als morts pustulosos, que s'aixecaven de la tomba entonant cançons tristíssimes mentre anaven poblant el planeta, cada vegada més esquerdat. Santos Gironde va sentir un dolor infinit a les mans, als peus i al front. Creus de fusta s'alçaven de les esquerdes, cada vegada més altes, el temps es relativitzava i esdevenia aire que es podia respirar lentament. Els morts en plena descomposició preguntaven a Santos Gironde quin camí havien de seguir, parlant amb llengües cabalístiques que no existien ni podrien existir mai però que ell sentia a la perfecció; i malgrat el terror i el pànic sense límits que sentia, Santos Gironde va aprendre aviat a respirar aquella fortor de carronya i a escoltar pacientment aquelles criatures descarnades.

Rere tot aquell espectacle meravellós va aparèixer una dona amb estigmes a les mans d'on li rajaven rius de sang vermella com els mars d'Egipte. La dona se li va acostar sense caminar, surant en l'aire que la desplaçava, remugant paraules de redempció amb un gest inequívoc de postració i respecte. Dins el caos de sons d'ultratomba, Santos Gironde va sentir unes paraules amb diàfana claredat que es repetien insistentment fins a tornar-se doloroses: Santa Magdalena, Santa Magdalena, Santa Magdalena...

De sobte, la lluna i el sol van unir-se en un sol astre i la

fosc va regnar a la terra ferida. Santos Gironde, que fins aquell moment havia contemplat amb placidesa insòlita tot el que passava davant els seus ulls, va esclatar en plors angoixats; uns plors provocats per la por sobtada a sofrir turments que cap cos ni ànima humana poden suportar, una por devastadora a no poder complir amb la missió que li acabava de ser revelada.

Santos Gironde es va despertar sense recordar res d'aquell somni infernal. En obrir els ulls, el bosc il·luminat pel sol li va produir una immensa alegria que atenuava l'excitació que sentia interiorment. Notava les palpitations del cor cada cop més accelerades, com si el propi òrgan vital, l'òrgan de la vida i de l'amor, li volgués assenyalar algun camí o alguna manera d'investigar el misteri que li oprimia l'ànima.

Es va aixecar i va caminar errant sense rumb, potser amb la seguretat que la seva vida estava absolutament predestinada i que algun detall o algun ésser del camí li obriren els ulls orbes a la clarividència que li caldria per seguir endavant. Per la seva llengua passaven repetidament dues paraules intuïdes de les hores de son: Santa Magdalena, Santa Magdalena... De sobte, una escletxa de llum es va obrir en la seva memòria torturada i va treure el llibre de poemes que duia al sarró, manuscrit amb cura insuperable per les monges del convent de... Santa Magdalena.

Va buscar algun camperol que li indiqués cap on s'havia de dirigir per anar al convent de Santa Magdalena. Una vella amb l'esquena corba i la pell aspra li va indicar el camí, rere els camps de blat i ordi.

Després d'un dia esgotador de camí sota un sol inclement, Santos Gironde va arribar al poble de Santa Magdalena, protegit per un turó pedregós on s'alçava mig en runes el convent de monges. La nit estava caient sobre l'edifici i les ombres li donaven un aire lleument sobrenatural que Santos Gironde va considerar excitant. Estava nerviós i tot el cos rebullia inquiet amb punxades de terror supersticiós. Un cop va haver pujat aquell turó, les estrelles ja brillaven al cel, espurnejant l'ànima de Santos Gironde.

La porta principal era de fusta, mig rosegada per les humitats i els corcs. Va trucar amb el picaporta, que va sonar profund, amb eco interminable, i a la finestreta enreixada que hi havia a la porta hi van aparèixer dos ulls inquisidors que li van preguntar qui era i què volia a aquelles

hores en les quals cap criatura de Déu es dedica a caminar per la terra. Santos Girono es va presentar i va explicar que una revelació l'havia portat fins allí i, potser per la vehemència de les paraules o qui sap si per l'aura imperceptible que envoltava Santos Girono, la monja portera el va deixar entrar.

El passadís principal era llarg, amb el sostre altíssim. Aquella part del monestir havia estat conservada i arreglada per poder-hi viure i fins i tot semblava acollidora. La monja el va fer passar a una habitació nua amb les parets pintades de calç i amb un crucifix penjat, i li va pregar que s'esperés un moment, que la mare superiora vindria de seguida. Al cap de poca estona una dona endolada pels hàbits que li deixaven descoberta una cara pal·lidíssima va entrar a l'habitació i, sense deixar-lo parlar, li va preguntar amb veu autoritària què volia d'aquell lloc sagrat i de les seves humils habitants. Santos Girono va explicar amb una concisió contundent la seva història i, tot i que la dona va intentar dissimular el seu torbament, no va poder evitar una contracció del seu rostre. La monja va deixar acabar el seu parlament i acte seguit, amb la seguretat que havia arribat el moment de revelar el seu secret, entre llàgrimes i sanglots li va explicar el que segueix.

"Em van batejar amb el nom de Rosario Esperanza i sóc la mare superiora del convent de Santa Magdalena. Des dels temps de la nostra fundació ens dediquem a la confecció de vestits de núvia i a fer manuscrits per encàrrec. Tenim les mans més hàbils del país per treballar en les tasques que ens ha encomanat el Pare."

"Abans d'entrar a l'orde, jo havia estat llevadora. Vaig assistir a milers de dones en el moment de consumir el miracle de la vida. Un dia, ja fa molts anys, una dona bellíssima em va visitar perquè tenia dolors des de feia molts dies. El part es presentava complicat però aquella dona mostrava una serenitat aclaparadora malgrat el dolor que suportava. Em va demanar que l'acompanyés a casa seva, una cabana al bell mig del bosc, perquè l'ajudés en les últimes hores d'agonia. Recordo que parlava com si s'hagués de morir."

"Aquella nit va ser molt llarga. El bosc udolava i bufava un vent glaçat. Jo havia preparat tot el material que la gran quantitat de parts que havia assistit m'havien fet veure com a indispensable. Quan va arribar el moment, però, aquella dona va sortir de casa i es va endinsar al bosc. Jo estava tan atordida que no vaig saber què fer; la vaig seguir,

guiant-me pels seus crits esgarriposos."

"Va parir sota l'escorça d'un pollancre, sense cap més resguard que les herbes i la natura i sense cap més assistència que les meves mans expertes que aquella nit tremolaven com les fulles dels arbres."

"Del ventre d'aquella dona van sortir dos nadons. El primer va néixer sense gaires problemes, pesava força i tenia bon color; però el seu bessó...el seu bessó, el segon fill d'aquella bruixa enlluernadora, va sortir contrafet, amb la cara i les extremitats d'un fetus novençà; a més, tenia seriosos problemes de respiració. La mare no parava de cridar i en el silenci del bosc aquells crits em penetraven fins a la part més oculta del meu ésser. En un moment de lucidesa, la malalta em va preguntar pel seu fill. Jo li vaig donar el primer nadó perquè estigués tranquil·la i mentre ella s'assossegava jo vaig poder decidir què feia amb aquell esguerro de la natura. El nen patia molt i la seva cara horrorosa feia ganyotes de dolor cada vegada que intentava abastar una mica d'aire. Vaig decidir matar-lo però a l'hora de la veritat no vaig tenir prou força. El vaig abandonar rere uns matolls amb l'esperança que algun llop o el fred acabarien amb el seu calvari. En tornar amb la mare, la vaig trobar adormida amb el seu fill en braços. El martiri s'havia acabat. Jo estava molt cansada i em vaig estirar al seu costat per vetllar el seu son."

"Quan em vaig despertar no hi havia ningú al meu costat, aquella dona i el seu fill havien desaparegut. Vaig aixecar-me espantada i vaig córrer cap als matolls on havia deixat l'altre nen. Tampoc no hi era. D'aquella nit només en podien donar fe els meus records i els arbres del bosc.

"Des d'aquell moment vaig lliurar la meua vida a Déu, li vaig donar les gràcies perquè em va acollir en el seu mestratge i vaig poder dedicar els anys següents a oblidar aquell horror. Però finalment el record ha tornat. Has tornat, fill d'Ifigenia Noé, has tornat a la meua vida per martiritzar-me, per recordar-me ara si per sempre més que aquella nit et vaig portar a la vida però també que vaig condemnar el teu germà a l'infern."

Santos Girono va deixar Rosario Esperanza plorant desconsoladament tot el seu remordiment i va sortir del convent ple de dubtes. Aquella dona no li havia parlat de vida, només de mort; no li havia dit on podria trobar la seva mare però havia descobert que no havia nascut sol,

que havia compartit placenta i vida embrionària amb un germà bessó. Mentre caminava pels carrers de Santa Magdalena el seu ànim estava cada vegada més abatut pel pes de les preguntes.

Va veure una casa vella amb llum a dins i va preguntar a un vilatà que en sortia qui vivia en aquella casa. El vilatà li va contestar que en aquella casa hi vivia l'home cec que veia les hores passades i també les que vindran. Santos Gironde va sentir un altre cop la certesa que aquell home era enmig del seu camí per revelar-li una altra part del seu destí desconegut. Hi va entrar sense trucar; a dins tot era netíssim, sense cap moble que pogués fer entrebanc a un cec. Al fons de l'estança va veure un home vell de cabell gris, amb la cara xuclada pels anys i amb els ulls blancs mancats de vida que, amb un gest suau, tot acaronent l'aire amb el palmell de la mà, va indicar a Santos Gironde que s'assegués a la cadira que hi havia davant seu. El vell va restar immòbil uns segons, com si estigués examinant el seu convidat, i va desar amb tendresa el palmell de la mà sobre el front de Santos Gironde. Llavors, va començar a parlar sense moure els llavis, comunicant el seu discurs mitjançant una mena de telepatia estranya que va deixar comprès el seu interlocutor.

"Tu ets Santos Gironde, fill d'Ifigenia Noé. La teva mare va engendrar-te sense haver conegut home i a dins les seves entranyes van créixer dos embrions, units com si fossin un sol ésser. El teu Pare ho va voler així perquè calia que fos així, perquè el que vol el teu Pare és sempre el que cal. El teu Pare és l'essència de tot el que existeix i tu ets la part crucial de tot el que existeix."

Tot i que es trobava en un estat de gran excitació, Santos Gironde es va atrevir a preguntar si la seva mare encara era viva.

"La teva mare viu encara, Santos Gironde, i t'espera com t'espera tota la humanitat. Fa anys que Ifigenia Noé viu a l'ermita que hi ha a dalt la muntanya anomenada Sndeban, tancada a pany i clau en una cambra freda i sense llum, purgant el seu pecat contra el Maligne, l'enemic de Déu, tancada a pany i clau i presonera del seu propi fill, que espera amb frisança que arribi el moment en què tu arribis per matar-te i aconseguir així que les tenebres regnin a la terra i els planys dels pecadors esquerdin el cel. Busca la teva mare, Santos Gironde, perquè amb ella hi trobaràs el teu germà, el teu reflex viu, i després prepara't per morir i salvar d'aquesta manera la humanitat."

Santos Gironde va caminar set dies sense trobar ningú que torbés el seu camí ni els seus pensaments exaltats. El seu cor i la seva ànima tremolaven davant les hores que li havia preparat el destí i que l'esperaven com l'esperava la mort des del dia del naixement. A la fi, quan el sol s'amagava rere l'horitzó per setena vegada, va arribar a peu de la muntanya Sndeban i va començar a pujar.

Va ser una ascensió difícil ja que les pedres li nafaven els peus i les mans i les baixes temperatures li entumien a cada pas els pobres músculs inquiets. L'aire li feria els pulmons com si veritables estelles de glaç se li clavessin a cada glopada d'aire. Santos Gironde va començar a suar sang i al front hi van aparèixer estigmes profunds que feien el seu dolor insuportable. Espectres en forma de nena li barraven el pas per insultar-lo i blasfemar contra Déu i la seva llei, però no el van fer retrocedir ni el van espantar. A mesura que s'acostava al cim de la muntanya, Santos Gironde sentia dins seu com la força necessària per realitzar el que estava escrit a les estrelles assadollava la seva voluntat abans poruga. De sobte, una veu dins el seu cap el va fer aturar.

"Santos Gironde, fill d'Ifigenia Noé, fill meu."

No era ni veu d'home ni veu de dona, era una veu que ho omplia tot. Santos Gironde, exhibint l'atreviment fruit del seu nou estat, va preguntar amb un crit qui era qui estava parlant.

"Sóc el que sóc. L'equilibri i el caos, el teu Pare. Vas néixer perquè jo així ho vaig voler, fill d'Ifigenia Noé, com abans havia nascut el meu fill de Maria. El teu trànsit mortal és a punt d'acabar perquè s'acosta la fi del meu pla perquè els homes siguin salvats, malgrat que tot el que la seva existència té actualment d'essencial sigui repudiable. Quan et trobis amb el teu germà intentarà matar-te i utilitzar la teva sang per regar la llavor del diable."

"Fill meu, el teu germà i tu sou el que més estimo de tota la creació; estima tu també el teu germà com jo l'estimo i no en vegis els defectes que són els defectes de la humanitat, perquè només amb l'amor i no amb l'odi l'equilibri es restablirà. Ara vés, i que la meua paraula sigui des d'aquest moment paraula escrita."

Malgrat el seu estat d'eufòria heroica, Santos Gironde no va poder reprimir una esgarripança per tot el cos. La revelació s'havia acomplert definitivament.

Santos Girondo es va preguntar què volia dir estimar. Les poques llunes que havia passat al món no li havien permès aprendre què volia dir estimar; potser tenia una idea vaga d'aquell sentiment de les paraules sagrades de Déu o de les seves lectures enfebrades allà, a la biblioteca del convent, però de l'amor humà poc en sabia ni tampoc l'havia experimentat encara en la seva carn. Sabia que les persones es volien, s'atreïen, es necessitaven les unes a les altres com també es necessita el menjar per viure i la casa per aixoplugar-se, però mai havia tingut la sensació d'estimar, fins i tot les seves coses materials més preuades eren per a ell coses, al cap i a la fi, sense importància.

Amb aquests pensaments va arribar al cim de la muntanya. Davant els seus ulls es va aparèixer una ermita enruada, amb dues torres que miraven al cel. Santos Girondo es va dirigir a l'arc que donava entrada a l'ermita. A dins no hi havia res, només pedra... "Sobre aquesta pedra edificaré el meu regne". Les paraules de la Bíblia li venien a la ment com cascades d'aigua furiosa, amb una força eixordadora. Va buscar alguna cosa que li fes evident el següent pas a seguir i al racó més fosc, quasi invisible als ulls humans, va veure una porta de fusta vigorosa, l'única porta que hi havia en aquell munt de runes.

Santos Girondo s'hi va atansar i va trucar-hi amb els artells de la mà, que immediatament van començar a sagnar copiosament, i amb tota la veu que li permetia la capacitat dels seus pulmons, Santos Girondo va cridar:

"Mare, aquí teniu el vostre fill"

La porta va enretirar-se surant en l'aire de la nit, i d'aquella presó, d'aquell sepulcre ròneg i malsà va aparèixer una dona blanca com la lluna, bellíssima malgrat els anys i les privacions. La dona que el seu marit va anomenar Ifigenia Noé, la dona encara verge que va infantar els bessons fills de l'Altíssim, la dona mare de Santos Girondo, es va atansar al seu fill i sense dir res es va fondre amb ell en una abraçada infinita. Santos Girondo va sentir i aprendre, per fi i de manera abassegadora, què era estimar. Els segons es van allargar, i també els minuts, fins que Ifigenia Noé va trencar la llaçada que la unia amb el seu fill. Sense que ell li demanés va començar a parlar i explicar tot allò que feia tantes llunes que volia dir-li.

"Fill meu, vaig néixer d'una dona sense marit. Durant molt temps, vaig haver de suportar les carícies dels homes que visitaven la meua mare. Ella no feia res per salvar-me de la visió del pecat i, tot i que aquella lubricitat em va

acabar agradant més que res perquè formava part indissoluble de la meua existència, vaig aconseguir mantenir el meu cos net del contacte amb home."

"Tot va canviar quan va aparèixer a la meua vida Emiliano Girondo. Era un gran poeta, maleït pels homes i per tots els cels, estimat a l'infern per tota la cort d'esperits renegats. Em parlava amb les flors dels seus versos i em cantava llunes i estrelles les nits que el cel estava ennuolat. Per primera vegada vaig estimar de veritat i potser per això, tot i que tota la meua essència m'ho demanava a crits, no vaig voler donar-li el meu cos. Ell mai em va demanar res més que la meua presència, estones de goig immens que gaudíem només escoltant les paraules i les mirades de l'altre."

"Un dia, aquell dia beneït per la història i les paraules escrites, es va aparèixer un esperit que em va revelar el pla de l'Altíssim: infantaria un nen que seria el Redemptor de la Humanitat, un nen que uniria per sempre més el caos i l'ordre i que havia de restablir l'equilibri entre el bé i el mal quan a la terra es començava a decantar massa la balança en favor de les forces subterrànies. Quan Emiliano va saber la veritat del meu destí va fugir com fugiria qualsevol home, i va deixar rere seu versos amb el meu nom escrit amb paraules de foc."

"Però els plans de Déu per a la segona reencarnació eren molt diferents dels de la primera. Aquella nit funesta i gloriosa a parts iguals vaig infantar dos nens, no només un. L'un portaria l'estigma del bé, el portador de l'esperit del seu Pare. L'altre naixeria amb la marca de la Bèstia al seu front i amb tots els pecats de la humanitat cosits al seu cos amb fil de sang. Vaig donar a llum el primer fill amb plena consciència i Rosario el va posar als meus braços. Era preciós. Tenia el rostre més bell que mai havia vist."

"Vaig abandonar-me al son que havia de guarir el martiri d'aquelles hores de dolor i alegria. Quan em vaig despertar vaig veure Rosario adormida al meu costat. Conscient que el pla de Déu s'havia acomplert i ignorant completament l'existència del meu segon fill, vaig marxar d'allí."

"Els anys que van venir van ser de total dedicació al meu fill. Les monges del convent de Santa Dolorosa, prop d'aquí, em van acollir a mi i al nen. Mai no ens va faltar res. Déu havia posat els homes al meu servei perquè el nen creixés sa i fort. Un esperit em va revelar en somnis quin nom li havia de posar i al mateix convent el pare Silvio

Rimado el va batejar amb el nom de Salvador Gironde."

"La vetlla del dia que Salvador va complir dotze anys, vaig somiar amb tu, Santos Gironde, el meu segon fill. Et vaig veure sortint del meu cos, malalt, amb el petit alè de vida que t'havia deixat el teu germà. Em va ser revelada tota la veritat, l'existència del meu segon fill i els detalls de la seva vida al monestir dels monjos de San Beato Cruz. D'aquesta manera vaig comprendre que el meu estimat Salvador era fill del diable, la part ignominiosa de la creació divina."

"Aquella nit, Salvador va cremar el monestir de Santa Dolorosa i em va arrossegar a l'ermita de la muntanya Sndebat, on em va tancar fins avui, portant-me el menjar necessari per subsistir. Tot aquest temps t'he estat esperant, tots aquests anys he somiat aquest moment i he anhelat acariciar-te el rostre, com ara faig, fill beneït per Déu, Santos Gironde, el meu fill."

Set llamps seguits de set trons van trencar el cel amb un espetec. Ifigenia Noé, beneïda per Déu, va abraçar el seu fill Santos Gironde i li va xiuxiuejar paraules dolces a l'orella, conscient que l'hora assenyalada havia arribat. Santos Gironde es va desfer de l'abraçada de la seva mare i va alçar la veu per sobre les forces de la natura.

"Salvador, germà meu, aquí em tens finalment."

Del cel va començar a caure una pluja freda que en pocs segons va calar el sol maleït d'aquell indret. Santos Gironde va tornar a imprecuar el seu germà elevat la veu al màxim, intentant ofegar la potència de les inclemències meteorològiques. Ningú el va respondre; només un tro, o potser la veu del Pare, o potser la veu d'aquell que els homes veneren amb els seus actes quotidians.

Santos Gironde estava massa nerviós per decidir què havia de fer. Sentia el pes de la responsabilitat del destí sobre les seves espatlles humanes, i no sabia com deslliurar-se d'aquella ansietat que el paralitzava. Havia aconseguit adonar-se de la imminència de la seva mort, però la naturalesa humana rebutjava la idea de perdre la vida. Tot i així, tot el seu esperit frisava per complir el que les estrelles i els profetes va anunciar i sense saber ben bé per què, Santos Gironde es va dirigir a l'escala que pujava a la torre enrunada.

Un cop a dalt va tornar a elevar la veu al cel, buscant resposta. D'entre les ombres i les pedres mil·lenàries va sorgir lentament un home jove, un mirall viu, reflex de

tot el que era Santos Gironde. Quan tots dos germans van creuar la mirada, un llamp engegador va esquinçar el cel, seguit de l'explosió sonora del tro. Santos Gironde va mirar fixament Salvador Gironde i Salvador Gironde va mirar fixament Santos Gironde. Res al seu voltant es movia, res respirava, l'aire s'havia convertit en una substància espessa que dificultava els moviments: la terra, aquella nit, es paralitzaria, es congelaria i moriria per tornar a néixer, tal com havia planejat el seu Creador.

Els dos germans només es miraven. Santos Gironde ja no estava nerviós. Havia vist davant els seus ulls tota la seva vida i ara només desitjava accomplir la seva missió i morir. Per fi arribaria a ser un heroi, un heroi paragonable a qualsevol dels herois fantàstics de les seves lectures, que s'enfrontaven a dracs i màgics amb poders extraordinaris. Amb la rapidesa pròpia del pensament va comprendre, però, que a ell l'esperava, a més de la glòria literària, la glòria eterna de la salvació, la segura devoció de tots els homes en els anys que havien de venir. Empès per aquests pensaments i recordant les paraules del seu Pare, Santos Gironde es va acostar al seu germà amb els braços oberts, disposat a abraçar-lo. Salvador Gironde, però, mogut per les forces blasfemes del mal i creient potser que el seu germà pretenia atacar-lo amb una estudiada estratègia oculta, va desembreinar l'espasa que duia penjada a la cintura i la va enfonsar amb un cop destre al pit de Santos Gironde, sota el cor, i de la ferida va rajar aigua i sang.

Santos Gironde va deixar escapar un gemec de dolor però a l'instant es va tranquil·litzar, i va intentar parar l'hemorràgia prement la ferida amb el palmell de la mà. Acte seguit i com guiat per alguna força invisible, es va aixecar d'aquell bassal de sang i es va abraonar de nou sobre Salvador Gironde. Aquest, sorprès de la reacció del seu germà, va intentar clavar-li de nou l'espasa a l'estómac, però Santos Gironde va fer un gir brusc que en el darrer moment va evitar la mortal estocada, i va aconseguir d'aquesta manera abraçar-se apassionadament al seu germà. Els rostres de tots dos germans van quedar un tan a prop de l'altre que l'alè d'un era l'aire que respirava l'altre. Salvador Gironde es va sentir atrapat i va començar a remoure's anguniosament per intentar desfer-se d'aquell llaç que l'oprimia. Tot i que va intentar evitar follament la mirada del seu germà, Salvador Gironde es va sentir atret irremissiblement als seus ulls. Dins d'aquells ulls, d'aquella mirada, Salvador Gironde hi va veure el sentit de l'exis-

tència, el que havia estat i el que seria tot a partir d'aquell moment, i sense poder-ho evitar una por infinita el va aclaparar i li va prendre l'enteniment i la vida. Santos Girono va aprofitar aquell moment de debilitat va acostar els llavis oberts als del seu germà i va fondre per sempre més l'essència de tots germans a través d'una besada eterna.

I des de l'indret més profund de l'horror, la criatura espantosa que menja carronya, lepra i descomposició, aquella que gaudeix amb els planys dels condemnats i amb el foc del dolor, va sentir de nou a la pell el rosec de la pústula de la derrota.

Santos Salvador Girono havia quedat molt dèbil per la traumàtica batalla i les ferides del seu cos. El cel va anar recuperant lentament la placidesa de les nits d'estiu, on les estrelles brillen amb una lluentor inusual i la foscor s'acosta misteriosament a la claror. La terra respirava tranquil·la perquè l'equilibri s'havia restablert per fi, per tornar a començar de nou. L'aire era més net i les orelles de tots els éssers vius de la terra van sentir cànctics de lloança.

Ifigenia Noé havia contemplat la lluita dels seus fills en la distància amb el cor encongit, i quan tot va haver acabat es va acostar a l'ésser humà que havia engendrat i que ara era una sola persona i un sol esperit. Sabia que malgrat el dolor calia fer el darrer sacrifici. Ifigenia Noé va besar suaument els llavis del seu fill, el va ajudar a aixecar-se i li va eixugar amb un mocador la sang i la suor del front. Mare i fill es van dirigir a la petita capella de l'ermita on encara hi havia una gran creu de fusta caiguda enmig de les runes.

Ifigenia Noé va ajeure amb tendresa el cos del seu fill sobre la creu de fusta. Va buscar els claus i el martell, tal com el Pare li havia dit que fes durant un dels molts somnis torturats de les seves nits de presó. Clau a clau, crit a crit, llàgrima a llàgrima, Ifigenia Noé va clavar Santos Salvador Girono, el seu fill, a la creu de la salvació.

Santos Salvador Girono veia passar davant els ulls les més belles aparicions, preludi de la seva vida eterna. En un moment de lucidesa va ser conscient de la seva agonia i el dolor el va fer cridar al cel amb un esglai estremidor. Sense sang a les venes, va aconseguir articular dues paraules.

"Tinc set"

A punt de defallir pel dolor, la seva mare va llepar-se els dits i va humitejar pietosament la llengua del seu fill. Ifigenia Noé va mirar al cel amb els ulls entelats i va pregar perquè tot allò no tornés a ser necessari, que ningú hagués de tornar a patir tot aquell calvari. Santos Salvador Girono va demanar-li sense esma que s'acostés i ella va posar-li la mà al front amb suavitat, acostant la boca a cau d'orella per cantar amb veu dolcíssima aquella cançó de bressol que mai va poder cantar i que ara, per fi, esdevindria el consol definitiu al traspàs gloriós del seu fill.

L'endemà, les forces que mouen l'equilibri de l'univers van entrar en conjunció, i sorprenentment, contradient els complicats plànols astrals dels astrònoms, la lluna va tapar completament el sol amb la seva mantellina negra, i va submergir la terra durant uns minuts en la més absoluta de les foscores.

Jordi Pinsach Estanyol

El Butlletí necessita (quasi desesperadament) gent treballadora, amb empenta, eficàcia i capacitat de superació. I tot això acompanyat d'un somriure i d'una amabilitat dignes de la millor teleoperadora del 1004. Naturalment.

Si aquestes són les teves qualitats.....
Vine al nostre palau, t'esperem:

C/ Sant Pere, 3
Tel. 972 83 12 10

O envia un e-mail:

elbutlleti@grn.es

o visita la nostra web:

ww2.grn.es/elbutlleti

El Butlletí
de Llagostera

mobles

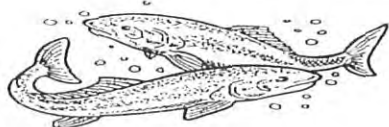
SOLER

JOAN SOLER I RISSECH

*Mobles d'encàrrec
clàssics i moderns*

C. Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83 00 44

LLAGOSTERA

PEIXATERIA
PLANA

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS

Cristófol Colom, 7 - Tel. 972 830258 - 972 805195
LLAGOSTERA

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

Exposició, Venda i Reparació de:

**RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES**

Distribuidor EDESA

C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

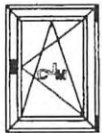
Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

XVI Festival de dansa

Un any més, i com a cloenda del curs 99-00, el passat 30 de juny se celebrà, a les 10 del vespre i al Casino Llagosterenc, el XVI Festival de Dansa de l'Escola de Ballet Mª Elena Pascual. A destacar la gran actuació de totes les alumnes, representant un viatge per diferents països del món.

Foto Kim

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

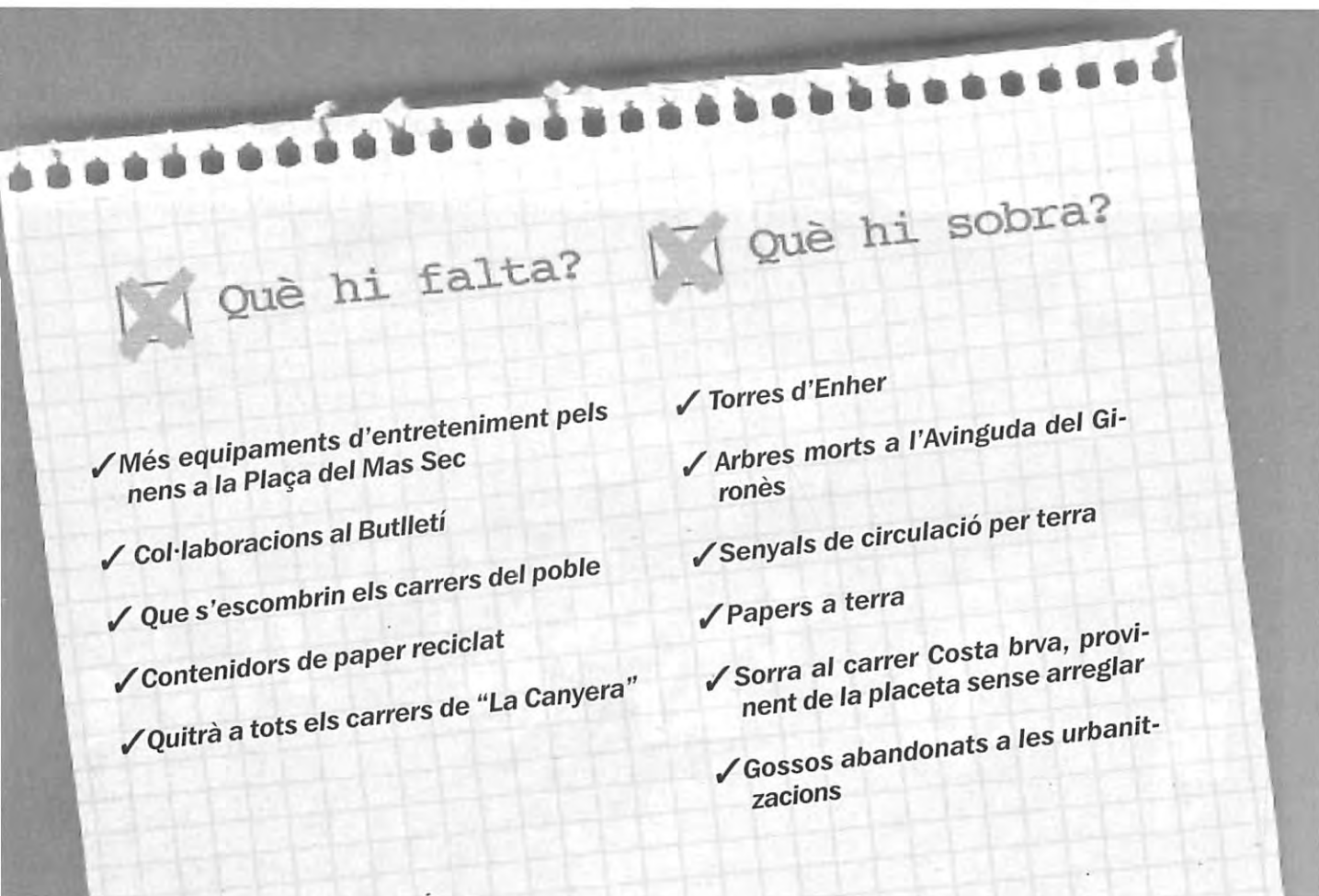
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Telf. 972 83 18 69

sine materia
DISEÑO, ASSESSORAMENT,
I COORDINACIÓ CULTURAL, S.L.L.

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:

St. Pere nº 5 - 17240 LLAGOSTERA

o si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

**PERRUQUERIA
ROSER**

Carrer Nou, 27
Tel. 972 80 57 38
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

SAT PC
972 83 15 12

C/Consellers. II baixos
HARDWARE • SOFTWARE • CONSUMIBLES • LLIBRERIA
OPTIMÀTICA • TELEFONIA • SERVEI ASSISTÈNCIA TÈCNICA
ESTUDIS ACADÈMICS • ESTUDIS INFORMÀTICS

Dia del Malalt ***a la Residència Josep Baulida***

El dissabte 13 de maig es va celebrar el Dia del Malalt a la residència geriàtrica Josep Baulida de Llagostera.

Com cada any aquesta festa va aplegar gran quantitat d'assistents. Hi eren presents la Presidenta del Patronat municipal que regeix el centre, Montserrat Pla, altres membres de la Junta actual, membres de juntes anteriors, l'Alcalde Lluís Postigo i Regidors de l'Ajuntament, personal, germanes de Sant Josep, els residents del centre, que eren els protagonistes de la diada, i els familiars que els varen voler acompanyar.

Aquesta festa es fa coincidir amb una jornada de portes obertes i, per tant, hi és convidat tot el poble.

Els actes varen començar a dos quarts d'onze del matí amb una missa oficiada pels mossèns Josep Maria Jordà i Josep Funosas i amb l'acompanyament musical del Cor Parroquial Llagosterenc.

Després de diversos parlaments, es va servir un aperitiu a tothom i es va obsequiar els residents amb una rosa i un rellotge despertador a cada un.

Perruqueria Unisex
Tractaments dermocapil.lars

Ris D'or

Plaça Mas Sec, 1
Tel. 83 14 39
LLAGOSTERA

*Dimarts, dimecres i dijous
preus especials per a jubilats*

SASTRERIA - CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

E.S. LES SUREDES
 PETROGAL ESPAÑOLA
 TELEFON 46 38 93

BOTIGA
 TREN DE RENTAT
 CANVI D'OLI

24 HORES
 AL SEU SERVEI

Bar Restaurant **Can PANEDES**

Desde **1966** Cuina
 Casolana

Especialitat en Conill
 Rostit
 Carns al caliu de Slenya
 Escudella i Carn d'Olla
 Botifarres d'elaboració
 Pròpia

~~~~~  
 Els dimarts Tanquem  
 ~~~~~

Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
 LLAGOSTERA (Girona)

L'AGENDA

SETEMBRE

Dilluns, 11

DIADA DE CATALUNYA

Botifarrada popular i ball.

Organitza: Colla Gegantera de Llagostera

Col·labora: Ajuntament de Llagostera

Sortirà programació a part

Dissabte, 16

TEATRE "NO ÉS TAN FÀCIL"

Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc

Hora: A les 22'30 h.

Organitza: La Comissió de Festes

Diumenge, 24

TEATRE INFANTIL "HI HAVIA UNA VEGADA"

Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc

Hora: A les 19 h.

Organitza: La Comissió de Festes

Dissabte, 30

TEATRE "DR. SOLER"

Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc

Hora: A les 22'30 h.

Organitza: La Comissió de Festes

OCTUBRE

Diumenge, 1

FIRA SURO-FUSTA

Fira artesanal / comercial i de pintors

Organitza: Ajuntament de Llagostera

Dissabte, 7 i Diumenge, 8

TEATRE "LA BELLA I LA BÈSTIA"

Direcció: Quim Planella

Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc

NOVEMBRE

Dissabte, 11

TEATRE "PARLAR PER PARLAR"

Direcció: Josep Costa

Teatre Municipal Casino Llagosterenc

Diumenge, 26

TEATRE INFANTIL (per confirmar)

Dilluns, 27 fins el dia 1 desembre

PLANETARI

Local: Polivalent

Organitza: Ajuntament de Llagostera

Col·labora: Obra Socil de "La Caixa"

TEIXITS I

RETAILS
trini

Es fa a mida
tota classe de roba.

Es ven roba feta,
també de talles especials.

També hi trobareu
servei de TINTORERIA.

Sempre al
vostre servei

C. Albertí, 16
Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPÀSIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

Les Palmeres

Durant aquest estiu vam poder veure com dues esbeltes palmeres s'aixecaven davant l'edifici de l'estació. El procés va ser llarg i complicat, potser perquè es va fer un dijous, dia de mercat i de molt moviment al poble. Sigui com sigui les palmeres fan ja guàrdia davant l'estació. Esperem que arrelin, encara que no facin cocos. S'hi enfilàrà algun mico fi-lós?

Festes d'estiu

Amb l'arribada de l'estiu, arriben també les festes a l'aire lliure: revetlles amb exitosos sopars populars a l'estació o al parc de la torre, havaneres i cremat, festes dels sants corresponents i no podem oblidar-nos del Festival d'estiu del Casino, que enguany arriba a la tercera edició i fa diferents les nits del divendres a la terrassa del Casino llagosterenc. El repertori és d'allò més variat: música tradicional, havaneres, cançó de taverna i cantautor, revivals, blues, rock, country...

Sant Cristòfol

Un any més, el patró dels conductors Sant Cristòfol va beneir, el passat 8 de juliol, els vehicles de la població. La diada, organitzada per Llagostera Competició, va començar amb una cercavila encapçalada per la imatge del Sant i seguida pels cotxes bojós, vehicles engalanats i motos que van recórrer els principals carrers de Llagostera. La vetllada va continuar amb el ja tradicional sopar de germanor i ball al parc de la Torre durant en el trasncurs del qual es va fer l'entrega de premis als cotxes millor guarnits i de dos xais al guanyador de la rifa.

Carles Oliveras

Carles Oliveras

Carles Oliveras

Perruqueria MARTA

C/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 LLAGOSTERA

**RECADER
JOAN XIRGU CIURANA**

**Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda**

Agència a Girona:

Cooperativa de Recaders

Tel. 23 39 61

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57

Mòbil 630 07 33 07

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

*GASCONS*C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA*19 Maig 1940 - 19 Maig 2000*

DROGUERIA I FERRETERIA

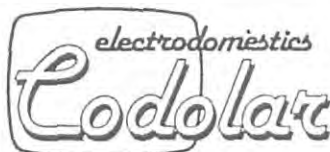
Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 5717240 LLAGOSTERA
(Girona)**Excavacions
VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.**C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA
Tel. 83 04 92

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

■■■■■■■ llagostera

Agrupació

DEGISA

*Som especialistes en electrodomèstics*Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)pintura
decorativa**font pintors, s.l.**pintura industrial
doll de sorra abrasiuTaller
C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA**Fotos Vall-llosera**Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 1517240 LLAGOSTERA
(Girona)C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Jornades de Medi Ambient

El passat mes de maig, a Llagostera, es va posar en marxa la campanya de sensibilització pel Medi Ambient per concienciar-nos una mica més d'on podem dipositar les deixalles que es poden reciclar. Es van preparar activitats tant pels grans com pels més menuts; des d'una xerrada a càrrec del Dr. Sureda, fins a un espectacle infantil sobre els residus o una sortida per tal de netejar un dels boscos de la població. A part d'això s'han anat col·locant a diferents llocs del poble els diversos contenidors: el verd (vidre), el blau (paper) i groc (plàstics, tetrabrics...).

Marc Sureda

Marta Genóher

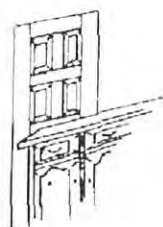
Marc Sureda

Marc Sureda

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

Venda i reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

VILANOVA

GA GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

Col·legi núm. 134

FINQUES

API

Col·legiat 204

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

Centre de loga GRISELDA

loga - Relaxació - Gimnàstica correctiva

MATRÍCULA OBERTA
PLACES LIMITADES

Horaris
matí i tarda

- Mals d'esquena,
musculars i articulacions.
- Insomni.
- Estrès.

Informació 972 - 83 07 27

Caminada a l'ermita de Can Nadal

Més de 100 persones varen participar a la caminada a l'ermita de Can Nadal el passat dia 22 de juliol. La caminada va començar a les 6 de la tarda a la zona esportiva de Llagostera, i es va desenvolupar amb tota normalitat. Un cop a l'ermita es varen llegir pregaries, ballar sardanes i es va fer una plantada d'arbres, tot plegat amb un ambient familiar i cordial amanit amb música i jocs per la quitxalla. Margarida Torrents s'ha proposat potenciar una associació que pretén ajudar a persones que han perdut algun familiar o persona estimada en accidents de trànsit. Famílies amb Esperança dona nom a aquesta nova associació que pretén ser quelcom més que una simple associació. "Ens intere-

sa trobar famílies que visquin aquesta angoixa per fer trobades i intercanviar experiències i opinions", explica Margarida Torrents en declaracions al Diari de Girona. Mitjançant Famílies amb Esperança també es pretén la tasca difícil de conscienciar la població de la necessitat de respectar les normes de trànsit i del perill que pot suposar algunes conductes temeràries. Famílies amb Esperança és la primera associació de les comarques de Girona que realitza aquesta tasca. Per a més informació poden posar-se en contacte amb Margarida T. al telèfon 972830340.

Can Meri

Restaurant & C@fè Internet

830180
Pizza
Plats per Emportar

Can Meri

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

<http://www.ctv.es/canmeri>
Almogàvers 17 - Llagostera

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recàutxutats

Tel. 80 50 85

C.I.F. G-17217688

C/. Ramal, s/n

17240 LLAGOSTERA (Girona)

La Festa Major

Aquesta ha estat la 1ª Festa Major del nou Ajuntament. La principal protagonista va ser la pluja, cosa que va fer suspendre o canviar d'emplaçament algunes activitats. Com a novetats destaquem la recuperació de la comissió de festes amb nou equipament i logotip identificatiu, i la consolidació de les carpes amb el gran èxit de la nova "carpa dance".

La festa va començar el dijous 8 de juny amb la inauguració de l'exposició "De llenya a carbó. Memòria d'un antic ofici" al Museu Etnològic i amb la festa de la 3ª edat al local polivalent amb una gran afluència de públic.

L'inici oficial va ser el divendres amb la lectura del pregó que aquest any ironitzava sobre la línia d'alta tensió. però l'hora del pregó, les 20h, va fer que la gran quantitat de nens i nenes que hi havia a la plaça, s'agafessin l'acte com un espectacle infantil cosa que feia difícil una bona interpretació del text.

Enric Hospital

Enric Hospital

Un altre acte que destaquem de la Festa Major és el concert dels músics locals al Teatre del casino. Dani Moll i Manel Velázquez varen anar introduint un per un els artistes col·laboradors: Anton Aguilera (Anton), Jordi Cabarrocas, Jesús Marcos (Xus), Xevi Ruiz, Jordi Pinsach, Jaume Ventura, Josep Sánchez i Xevi Ros com a tècnic de so.

Fotos: Carles Oliveras

El concurs
exposició de flors
i plantes també va
realitzar-se al casino
Llagosterenc. Planta de
fulla verda, planta de
flors, rams, centres,
Ikebana, Bonsais,
Cactus i les roses indivi-
duals varen donar la
nota de color a la festa.

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

Una menció especial al Mas Roig

Tothom parla de respecte al medi ambient, d'energies alternatives, de selecció de residus i de reciclatge, però són molt pocs els qui són conseqüents amb les seves paraules i han adoptat aquestes pràctiques en el dia a dia fins a convertir-les en una filosofia de vida. Aquest és el cas del llagosterenc Francesc Sureda Alsina, ja conegut pels lectors d'El Butlletí perquè en altres ocasions hem parlat de la masia on resideix, el Mas Roig, una finca que exemplifica l'harmonia amb l'entorn, l'autosuficiència energètica i la incorporació dels criteris biològics en la gestió dels residus.

Aquest projecte mediambiental ara torna a ser notícia perquè ha rebut una menció especial de la Conselleria de Medi Ambient en els premis de Recollida Selectiva i Reducció de Residus. Entre d'altres mèrits, la Generalitat ha reconegut l'activitat divulgativa que porta a terme Francesc Sureda -metge de professió i màster en Comunicació Científica per la Universitat Pompeu Fabra i en Educació Ambiental per la càtedra Unesco de Madrid-. Des de fa uns anys el Mas Roig s'ha convertit en un punt d'interès pedagògic dirigit a centres educatius (primaris, secundaris, superiors i universitaris), on els visitants comproven que viure en un entorn ecològicament sostenible és viable.

El Mas Roig, que es dedica com qual-sevol casa de pagès a l'agricultura i a

la ramaderia, disposa de totes les comoditats d'una casa moderna sense estar connectada a la xarxa elèctrica -té vuit metres quadrats de plaques solars que garanteixen el subministrament necessari d'energia-. Així mateix, els horts, els jardins, els animals i la feina de la llar formen un cicle que compleix a la perfecció la regla de les tres erres: reduir, recuperar i reciclar. A banda d'això, al mas hi ha instal·lat un museu dels residus que en només dos anys ha estat visitat per més de 2.000 persones d'arreu del món -vegeu el Butlletí número 3-. Com a eina de divulgació, Sureda, junta-ment amb diversos organismes i mitjans de comunicació, també ha editat un vídeo de contingut mediambiental "Aula de Natura. Mas Roig. Energia, matèria i informació", que defensa la utilització de l'energia solar i adverteix

Marc Sureda

Detall de l'entrada del Museu dels Residus

dels perills que assetgen el medi. Un dels objectius prioritaris del Mas Roig és contribuir a la conservació del medi ambient, motiu pel qual es promouen iniciatives que afavoreixen la reflexió social i la crítica constructiva per a la millora de l'entorn.

Sònia Genóher

PRODUCTOS DE CORCHO ADOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

**PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS**

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

A LLAGOSTERA

C/ Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. 972 83 07 72 i 972 80 55 79

Inauguració cruïlla de Tossa

Marc Sureda

El passat 23 de juny, el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Pere Macias, va inaugurar el nou pont que s'ha construït a la cruïlla de la de Tossa amb la C-253 (pendent de ser desdoblada). Els alcaldes de Tossa i Llagostera, Pilar Mundet i Lluís Postigo, van coincidir a dir que amb aquesta obra es posa fi a un dèficit històric patit pels dos municipis.

L'handbol amb l'esclerosi

Carles Oliveras

Carles Oliveras

Coincidint amb la jornada "Mulla't per l'esclerosi múltiple" que cada any se celebra a la piscina municipal, varen realitzar-se dos partits molt especials per donar suport a la causa: partit de cadets contra pares i de juvenils contra exjugadors. Guanyar no és el més important.

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans

CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

**gm gràfiques
maçanet**
I M P R E S S O R S

Migdia, 15 baixos - Tel./fax 972 16 50 03
17412 MAÇANET DE LA SELVA (Girona)
e-mail: grafiquesmassanet@tecnogrup.com

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

INSTAL·LACIONS
Rufi
Restrudis s.l.
CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

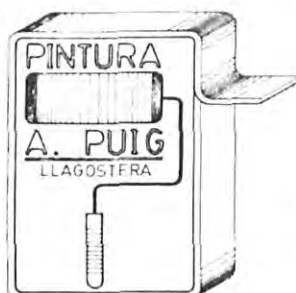
Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Clínica Dental

Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA
Colegiada nº 1768

Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA
Urgències 972 82 14 41
972 80 53 08

IRUANI, S.L.

C. Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA

Av. Gironès, 36
17240 LLAGOSTERA

Tel. 83 10 98

Activitats fi de curs

Col·legi Ntra. Sra. del Carme

Dos dels moments del Festival de Gimnàstica realitzat el passat dia 3 de juny al Pavelló Municipal d'Esports, amb la participació de tots els nostres alumnes, des de P3 fins a 6è.

Igualment, el passat 22 de juny vam celebrar la Diada del Pedal. En aquesta festa, tots els nostres alumnes i els seus pares i altres familiars comparteixen una gran arrossada, després d'haver pedalat fins la Pineda Fosca.

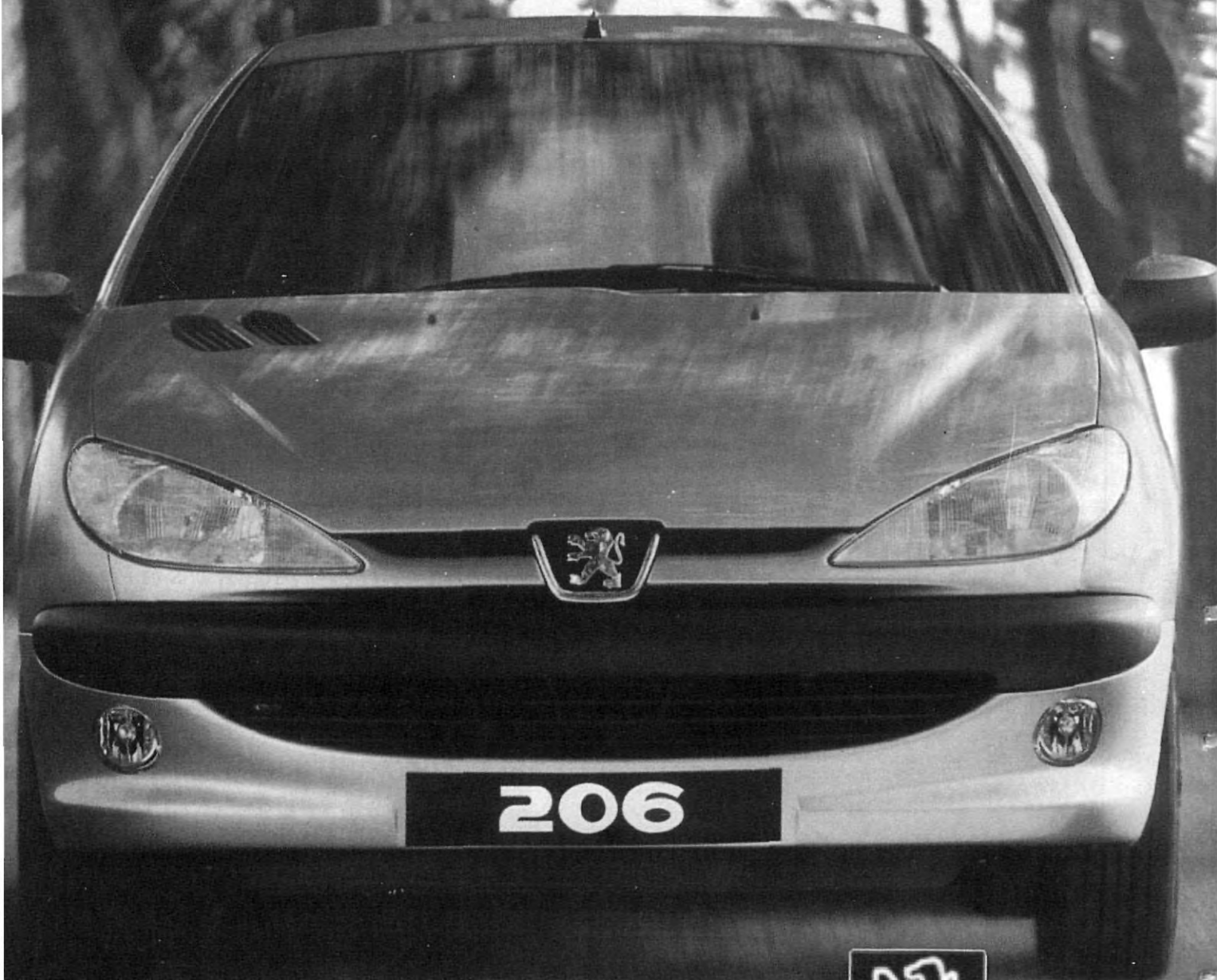
Garatge Emili Roget

Agent Oficial Peugeot

Ctra. Girona - Sant Feliu de Guixols, Km.19,5

Telèfon (972) 83 01 67 Fax (972) 83 04 60

17240 LLAGOSTERA (Girona)

PEUGEOT

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interessants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Llagostera no acceptarà desdoblar la C-253 sense un accés pel cementiri
(El Punt, 8 de Maig del 2000)

Veïns de Llagostera recullen 500 quilos de deixalla del bosc
(Diari de Girona, 29 de Maig del 2000)

La variant de Cassà trasllada les cues de cotxes a Llagostera
(Diari de Girona, 4 de Juny del 2000)

Mesures especials a Llagostera per fer front a les caravanes de l'estiu
(El Punt, 5 de Juny del 2000)

Llistes d'espera de mig any al servei de pediatria del dispensari de Llagostera
(El Punt, 6 de Juny del 2000)

Llagostera castigarà el maltractament d'animals amb 100.000 ptes.
(Diari de Girona, 7 de Juny del 2000)

Enher admet que per acabar la línia de les Gavarres haurà de soterrar alguns dels trams
(El Punt, 10 de Juny del 2000)

El pregoner de la festa de Llagostera fa una paròdia d'Enher
(Diari de Girona, 10 de Juny del 2000)

L'Ajuntament de Llagostera arregla un camí amb runa i l'expedienten
(El Punt, 11 de Juny del 2000)

Llagostera vol tenir enllestida la variant en un màxim d'un any
(Diari de Girona, 11 de Juny del 2000)

Luz en las Gavarres, un nuevo trazado aéreo podría desencallar la línea eléctrica
(La Vanguardia, 13 de Juny del 2000)

La cruïlla de Sant Llorenç enfronta pagesos i estiuejants a Llagostera.
(Diari de Girona, 17 de Juny del 2000)

Enher elimina 300 pals de llum de mitjana i baixa tensió entre Julià i Castell d'Aro.
(El Punt, 18 de Juny del 2000)

El jutjat investiga un presumpte intent de suborn de CiU per fer fora l'alcalde de Llagostera.
(El Punt, 24 de Juny del 2000)

El regidor de Llagostera denunciat per intent de suborn sosté que l'acusació és una fantasia.
(El Punt, 25 de Juny del 2000))

Un regidor de CiU implica el conseller Pere Macias en un intent de suborn.
(Diari de Girona, 25 de Juny del 2000)

CiU acusa Noguera de proposar la moció de censura contra l'alcalde.
(Diari de Girona, 27 de Juny del 2000)

CiU de Llagostera reconeix ara haver-se reunit 3 cops amb el regidor de l'Entesa que els ha denunciat.
(El Punt, 27 de Juny del 2000)

Postigo confia que les gravacions impliquin Boadella i Comas
(Diari de Girona, 28 de Juny del 2000)

El nou regidor de CiU a Llagostera no accedirà al càrrec fins que no s'aclareixi la polèmica.
(El Punt, 28 de Juny del 2000)

La festa major de Llagostera s'ha fet en un local sense els requisits legals de seguretat.
(Diari de Girona, 30 de Juny del 2000)

Jordi Noguera va rebre amenaces per telèfon dos dies abans de la denúncia.
(Diari de Girona, 1 de Juliol del 2000)

L'Ajuntament de Llagostera reclama que Sanitat pagui el manteniment de l'ambulatori.
(El Punt, 2 de Juliol del 2000)

Boadella també es presenta al jutjat per ajudar a aclarir l'afer de Llagostera.
(El Punt, 3 de Juliol del 2000)

La jutgessa aixeca el secret de sumari de l'afer de Llagostera i ordena transcriure les cintes.
(El Punt, 5 de Juliol del 2000)

AVORA

Naixement d'una nova entitat a Llagostera

Intentarem explicar-vos, a continuació, qui és l'associació AVORA (Associació de Voluntaris de Llagostera), explicant-vos les activitats i les campanyes que s'han dut a terme fins el dia d'avui i les propostes que tenim per anar treballant.

Són moltes les persones que han participat en tasques de voluntariat social al poble, a nivell individual i sense una organització que les vinculés a totes. Un exemple són els tallers Lacoli, el Sol i el Talleret, on s'ha col·laborat durant quatre anys, juntament amb Serveis Socials, donant classes o fent de cangur i la recollida i el repartiment de roba.

L'any passat, el 1999, vam decidir constituir-nos com a associació: les demandes cada vegada eren més grans (ja no només repartíem roba; també articles de primera necessitat com electrodomèstics de segona mà,

cotxets, llits i moltes altres coses). D'aquesta manera podríem treballar el voluntariat de manera organitzada i coordinada amb altres institucions i entitats del poble.

Després de la burocràcia i un cop constituïda l'associació AVORA, ens hem instal·lat al carrer Saragossa nº7.

A grans trets, els objectius d'AVORA es concreten en: endegar projectes d'àmbit socioeducatiu i sociosanitari, oferir suport als Serveis Socials de Llagostera amb la col·laboració i la participació en projectes i tallers que s'organitzin i coordinar-nos per la derivació del servei de roba, oferir un servei d'ajuda voluntària a les persones que ho demanin i participar en campanyes de solidaritat i ajuda internacional.

Són moltes les campanyes que s'han portat a la pràctica, a més a

més de repartir roba i altres articles. Entre d'altres, destaquem la de recollida de material didàctic i altres (samarretes, gorres, etc.) per enviar a Gàmbia a través de l'ONG Giga Kafo de Girona, la de recollida d'aliment i empaquetament per a l'Ajuda a Kosovo i la de recollida i repartiment de joguines, amb la col·laboració de la Creu Roja de Llagostera. Alhora, són moltes les accions i els projectes que es preveuen portar a terme o que ja s'executen durant aquest any: continuem participant en algun dels tallers, i pensem fer altres activitats com una recollida d'electrodomèstics de segona mà, una recollida de mobles de segona mà i una campanya de recollida de material escolar per a la Giga Kafo, entre d'altres.

AVORA (Associació de Voluntaris de Llagostera)

Sin carnet, con equipamiento completo

Bandeja trasera abatible
para modular
el espacio interior

Interior cuidado
para un confort
refinado
(Modelo GLX
asientos de piel)

Mandos
eléctricos de
apertura de
los cristales
y del portón
trasero

El Ligier Ambra ha
superado la prueba
de choque frontal a
49,80 km/h
(Directiva europea sobre
automóviles modificada
01662)

Guantera con puerta
en salpicadero

Salpicadero
monobloque con
instrumentación
completa

Cristales
teñidos

Modelo
presentado Ligier
Ambra GLS

Llantas de
aleación de 13
pulgadas

**Garatge
Emili Roget**

Concessionari Oficial Ligier

LIGIER
AUTOMOBILES

Ctra. Girona - Sant Feliu, Km. 19,5
Telèfon (972) 83 01 67
Fax (972) 83 04 60
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Biblioteca Julià Cutillé

Activitats primavera-estiu

Durant els darrers mesos la Biblioteca ha realitzat una sèrie d'activitats tant per al seu públic infantil com per a l'adult. Aquí en teniu una petita mostra:

A la primavera...l'escola

Aquesta primavera ens van tornar a visitar alumnes de les escoles i fins i tot van venir els nens i nenes de les classes de les Girafes i els Pingus de la Il·lar d'infants El NIU.

...a l'estiu...el casalet.

També els "xavalets" del Casalet van venir a passar una bona estona tot remenant i mirant llibres.

Egipte, molt més a prop

El Sr. Mohamed Abd el Rahman Abd el Aleem ens va fer dues xerrades, gràcies a les quals vam poder conèixer la vida dels antics egipcis a través dels seus costums, les seves tradicions... Al públic assistent els va agradar tant que esperem poder oferir altres activitats semblants ben aviat.

Més "L'hora del conte"

Un grup de nens i nenes van poder gaudir d'allò més escoltant les fantàstiques històries que en Gerard, la Marta, l'Anna, la Mireia i la Teresa els explicaven, i què millor que un joc per acabar amb un matí d'esbarjo a la biblioteca ?

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ÀNGEL GUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

TALLER R. COROMINAS

Telf.: 972.83.05.78 - LLAGOSTERA

"Perquè busques alguna cosa més"

Sardana

La nostra dansa

Podem trobar algun vestigi de la sardana en les danses astronòmiques en honor al sol i a les danses màgiques, per una bona sembra o per triomfar en una lluita. Alguns fins i tot defineixen la sardana com un acte d'ofrena al sol, basant-se en la semblança del nombre i el ritme del compassos, amb les 24 hores del dia (8 curts-nit, 16 llargs-dia) sardana curta.

La idea que la sardana prové de l'època grega té molts partidaris; la dolcesa de les línies, la suavitat dels moviments i el delicat conjunt d'aquest ball són característiques que encaixen perfectament en la cultura hel·lènica. Hi ha, però dificultats a demostrar que els grecs la portessin a Catalunya. S'hi oposa el caire de la relació greco-catalana, els lligams d'ambdues poblacions varen ser merament comercials i, si bé van influir en una certa manera en l'artesanía de la nostra terra, això no és suficient per creure en una fusió íntima com la que es necessita per traspasar els costums tradicionalment arrelats en el poble, com és el cas de la dansa. El segon contacte entre els dos pobles, data de l'Edat Mitjana quan, a causa de la invasió turca a Grècia, diversos exèrcits catalans varen anar a aquelles terres a lluitar. Tampoc llavors sembla que fos possible adoptar la sardana.

Algú posà la mirada a l'illa de Sardenya, potser més que tot pel seu nom, el qual sembla poder originar el de la sardana. Les al·lusions al ball rodó que s'hi dansava en altres temps no són vàlides, perquè l'esmentat ball no es podia puntejar com el nostre. A més, l'instrument que feia la tonada, el *leoneda*, mai no ha estat esmentat al Paísos Catalans, si bé s'ha escampat per l'Europa Central i Nòrdica. És lògic creure que en cas d'haver importat una dansa, ho haguéssim fet juntament amb l'instrument que creava la seva melodia.

Fins aquí la part que podríem qualificar de llegenda, ja que les dades trobades fins avui són massa inconcretes. Repassem tot seguit, una curta llista de dades i fets, que són els únics documents que ens resten de la sardana, i que abracen el període comprès entre els segles XVI i XVIII, època en què és mencionada directament relacionada amb el poble, a la vegada que perseguida i criticada.

- 1552 Consell de la Universitat d'Olot (prohibeix ballar la Sardana).
- 1573 A l'església de Girona es prohibeix l'entrada dels joglars ballant sardanes.
- 1575 A causa dels abusos comesos durant les festes del Corpus, es prohibeix ballar sardanes dins els temples.
- 1585 A l'obra *El maestro de danzar* de Lope de Vega, s'hi esmenta la nostra dansa, malgrat que no és coneguda per l'autor, ja que la fa ballar a una sola persona.

1596 A Vic es prohibeix ballar la sardana davant els temples, ja que el soroll provocat pels instruments distreu l'atenció dels fidels.

- 1611 Sebastià Corrubias, a l'obra *El tesoro de la lengua española*, parla de la "Cerdana" com a ball propi de Catalunya (en tots els textos castellans el mot sardana és substituït per *cerdana*).

- 1616 En un romanç de les festes del Carnestoltes barceloní s'hi descriu amb el caire obert que té avui

- 1625 Festes a Barcelona pel naixement d'una infanta. S'hi balla la sardana, com i també a les festes de Sant Jordi que se celebren poc més tard.

- 1717 Són privades totes les danses que el poble ballava, sense esmentar-ne cap específicament, durant la Nit de Nadal, a causa dels abusos comesos.

La manca de mencions anteriors al segle XIV ens fa creure que la sardana era designada amb altres noms. A l'Edat Mitjana, per exemple, existeix el ball rodó i el ball mesclat que, per les seves característiques podrien ser els precursors de la sardana. El que si ens consta és que durant el segle XVII la sardana es converteix en la dansa de "moda" entre l'aristocràcia i la cort del rei.

Antecedents de la sardana

La "sardana curta"

La sardana curta o ball rodó, si ens atenem als historiadors, seria el primer ball del qual es té constància d'entre tots els balls de l'Empordà, com eren la faràndula, el ball pla, la Balanguera, les corrandes i altres sense oblidar el contrapàs, que durant un cert temps fou el més popular de tots.

Els estudiosos han assenyalat aquesta dansa com un antecedent immediat de la sardana. Va conviure amb la sardana curta i va ser substituïda progressivament, per la sardana llarga.

La sardana curta, dita així per diferenciar-la de la que després s'anomenaria sardana llarga, és l'antecedent més pròxim de la sardana actual.

El canvi que comportà el pas de la sardana curta a la sardana anomenada llarga fou una evolució llarga, durant la qual les dues sardanes van conviure, fins que l'actual s'implantà sobre la curta per desig popular.

Estructura de la sardana curta

- Dues tirades de curts: 8+8 compassos
- Una tirada de llargs: 16 compassos
- Dues tirades de curts: 8+8 compassos
- Una tirada de llargs: 16 compassos
- Un contrapunt*
- Una tirada de llargs: 16 compassos
- Un contrapunt
- Una tirada de llargs: 16 compassos

*Els contrapunts es ballaven marcant dos compassos en sentit contrari a la darrera tirada.

Musicalment, aquestes sardanes estaven compostes en compàs binari de sis per vuit, i els compositors s'inspiraven en tonades de l'època, sobretot d'òperes italianes, i també en melodies pròpies del país com les del compostor Pep Ventura, que va compondre moltes sardanes inspirades en tonades populars.

Agrupació Dansaires Sardanistes de Llagostera

Grup Municipal de CiU

Carta oberta al Sr. Jordi Noguera

Sr. Regidor,

Ens adrecem a vostè amb educació i respecte, dues coses que malauradament va perdre, durant i després del Ple del passat 28 de juny i que acostuma a passar sovint.

En aquesta ocasió únicament vàrem preguntar què pensava fer amb l'expedient sancionador que el departament de Medi Ambient ha imposat a l'Ajuntament de Llagostera per l'abocament de les runes de l'antic Quarter de la Guàrdia Civil en un tram de camí forestal de la nostra vila, de forma completament il·legal i després d'haver fet cas omís a les queixes del nostre grup al respecte.

En l'expedient sancionador es demanen tres coses:

Que cessin els abocaments / Que es retiri la totalitat de la runa / Que es restitueixi l'estat original del camí.

Sr. Noguera, hauria de saber que abans d'abocar runa en un camí rural, s'ha de passar per un abocador legalitzat perquè en facin una tria, depurin adequadament la runa i, una vegada neta, es pot portar als camins veïnals no forestals.

Vostè, Sr. Noguera, va negar una i altra vegada que la runa, abocada per ordre seva, fos bruta, que hi haguessin cairats, tubs de plom, plàstics o ferros. Fins i tot ens ha acusat de mentiders quan nosaltres mateixos vàrem ser testimonis de l'abocament dels camions i vam poder-ho ratificar amb diverses fotografies que, segons l'alcalde no son vàlides perquè no hi havia un notari present.

En aquestes fotografies es pot veure el drapaire com recull, amb el poc temps que té abans que la màquina no escampi la pila, tot el que pot.

Davant tots aquest fets palpables, en comptes de reconèixer l'error i explicar què pensa fer per esmenar-lo, no se li acut res més que acusar el Sr. Ayach, d'haver fet malbé totes les rieres del municipi quan va ser regidor de Pagesia del 87 al 90, amb un argument tan contundent com aquest: "Jo tinc un llibre que ho diu"

Per ajudar-lo a comprendre les actuacions efectuades a les rieres pel Sr. Ayach i tranquil·litzar-lo, li volem dir que abans d'entrar amb les màquines a les rieres, es va demanar permís per escrit a la Junta d'Aigües del Pirineu Oriental que en tot moment va fer un seguiment dels treballs. Se suposa que aquesta gent no necessita llegir-se el seu llibre per fer la seva feina i assessorar correctament els municipis de com s'ha de netejar una riera.

Per acabar de tranquil·litzar-lo i si s'ho vol prendre com a exemple a seguir, a aquesta actuació s'hi varen destinar 9.899.000 ptes, de les quals 6.731.606 foren subvencionades per la Generalitat, que també va fer un seguiment de la feina.

Quan es perd el control d'un mateix, Sr. Noguera, s'ha de vigilar el que es diu. Únicament volem defensar-nos d'unes acusacions injustes i demostrar el que diem amb fotografies i dades concretes i evidents.

Si malgrat tot això no li serveix, la propera vegada que l'Ajuntament de Llagostera faci abocaments il·legals, tindrem en compte el fet de portar un notari perquè ho acrediti.

Ah, per cert, l'octubre s'acosta. Compte amb les rieres. Fan por.

Atentament.

Grup Municipal de CiU

G.E. Bell Matí

Aplec de Panedes: una festa que anem consolidant

Els dies 20 i 21 de maig –i ja és la 20a. edició consecutiva– vam organitzar el ja tradicional Aplec de Panedes. Amb l'afany d'oferir una més àmplia oferta festiva, ja fa tres anys que organitzem una arrossada popular. Enguany, amb l'ajut d'una sèrie de persones que ja ens oferiren la seva col·laboració en la passada edició, hem organitzat una revetlla la nit del dissabte, activitat que ja s'havia dut a terme fa alguns anys, amb l'ajut d'algunes persones del veïnat.

La festa va començar la nit del dissabte. Tot i essent el primer any, el temps fred i plujós dels darrers dies i la poca difusió de l'activitat, va haver-hi una bona afluència de públic. El diumenge va iniciar la festa la lectura del pregó de benvinguda a càrrec de la pubilla de l'any anterior. A continuació es va celebrar la missa a l'ermita de Sant Empèlit. Mentre, ja es començava a preparar l'arrossada. Quan el sofregit

començava a fer olor, tenien lloc diversos jocs per a petits i no tan petits. Mentre, secretament, s'elegia la pubilla d'enguany. En no haver-hi cap noia del veïnat en aquell moment, va sortir elegida l'Olga Vidal, habitual col·laboradora en l'organització de l'aplec i molt vinculada a la festa.

Un cop estimulada la gana amb salts i carreres, ja tenim el dinar fet. Una filera d'atuells i peroles amb enciam,

ceba, tomàquets, pebrot, etc. i –presidint l'esdeveniment– la paella d'arròs. Al cap de poca estona no en va quedava ni un gra.

Tips i contents, uns feien migdiada i d'altres es dedicaven a recollir flors boscanes per confeccionar rams i centres per al concurs. A mitja tarda l'orquestra va oferir una audició de sardanes, dividida pel lliurament de premis del concurs de flors boscanes i per la rifa d'un xai i un pernil. Cap a les 7 de la tarda es donà per acabada la festa, satisfets per l'afluència de públic i desitjant que la propera edició sigui molt millor.

VI Caminada a la llum de la lluna

Potser haurem de canviar el nom i afegir-hi: "si els núvols ho permeten". Perquè ja en l'anterior edició sols vam poder veure la lluna uns cinc minuts abans de l'arribada. Pel que fa a enguany, no tan sols estava núvol sinó que, fins i

tot, va ser passada per aigua. Si alguns anys fèiem les inscripcions sota els arbres del costat de la pista poliesportiva per protegir-nos dels darrers raigs de sol, aquest any les vam haver de fer sota la cornisa del pavelló per no mullar-nos.

Malgrat tots els esforços per part de la meteorologia, la participació va ser un èxit. 126 participants disposats a fer front a les inclemències del temps en els poc més de 8 Km. de recorregut.

Al moment de la sortida, seguint el carril bici en direcció a Sant Feliu, encara teníem esperances de poder gaudir de la companyia del nostra satèl·lit, però a mesura que va anar passant l'estona van anar-se esvaint. Una mitja hora després de sortir es va tornar a posar a ploure. L'aigua ens va acompanyar fins un indret conegut per la barrera, lloc on abandonarem el carril bici per baixar a Ridaura, on vam fer una parada per recuperar forces. Satisfets els estòmacs, reemprenguérem la marxa en direcció a Can Pata des d'on vam començar a enfilar-nos cap a Can Roure. Seguirem cap a Can Pigrau, Can Guardiola, Can Nadal i Can Funeierons, deixarem la zona boscosa per endinsar-nos entre camps de conreu fins a trobar la carretera en el Pla de Sant Llorenç i tornar en direcció a la vila tot passant per sota el pont. A l'arribada a la piscina, un petit malentès va fer-nos esperar una estona fins que vam poder entrar al recinte on hi havia coca, cava i refrescos per a tothom i per als valents que desafiàvem el fred, l'oportunitat d'una remullada nocturna.

Pels volts de dos quarts d'una vam donar per acabada l'activitat. Això sí, sense haver vist la lluna, però satisfets de la participació, i també de la nostra modesta aportació a la causa de l'esclerosi múltiple.

Fins la propera edició, amb l'esperança de poder caminar a la llum de la lluna.

Associació de Familiars d'Alzheimer de les comarques de Girona

En els últims anys s'ha fet evident un progressiu envelliment de la població a causa de l'augment de l'esperança de vida, que manté un creixement paral·lel amb la incidència de la malaltia d'Alzheimer.

Aquesta malaltia comporta, per una banda, una gran càrrega a nivell familiar per la progressiva dependència que va experimentant la persona afectada i la quantitat d'hores que s'han de dedicar a tenir cura del malalt. En segon lloc, el paper del cuidador recau de forma majoritària en les dones de la família en general, i en les filles solteres en particular. Tot això implica una forta necessitat de recursos (econòmics, sanitaris, socials...) i de serveis de suport que sovint no es troben a l'abast de les famílies.

Són, a la pràctica, els marits i les mullers, fills i filles, nebots i nebodes, cosins i cosines, amics i amigues i fins i tot veïns de "tota la vida" que amb un esperit solidari i en un exercici de voluntariat arriben allà on el sistema social

establert no acaba d'arribar i que assumeixen les cures de les persones no autònomes que estan al seu voltant.

És una feina que no es veu, que dins de les llars queda a l'ombra de la societat, però a la qual moltes persones dediquen una part important del seu temps.

"Cuidar" comporta un esforç, una dedicació i també implica algunes renúncies, de manera que cada vegada es fa més evident la necessitat que aquests cuidadors també es cuidin ells mateixos, per evitar arribar a l'esgotament de les seves

forces, i contenir l'angoixa, els sentiments de culpa i els conflictes que es generen en el transcurs de la malaltia.

És per això que cal prendre's la malaltia com un problema familiar i no com un problema personal. L'experiència des de l'Associació ens ha demostrat que una persona sola i sense ajuda no pot fer-se càrrec de l'atenció contínua que aquests malalts necessiten. El cuidador té el dret a dedicar-se

temps sense que això generi sentiments de culpabilitat. Cal demanar informació i ajuda sense sentir-se avergonyit.

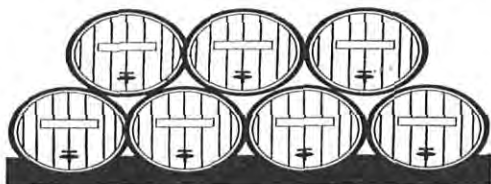
Tampoc no tracteu d'amagar el malalt ni la malaltia. No feu del problema un secret. Si ho parleu amb els vostres veïns, us adonareu que és una malaltia molt comuna, que prop vostre hi ha altres casos, que els amics, veïns..., són molt més solidaris que no us crèieu al principi, i que des de l'Associació s'estan duent a terme els **Programes d'Atenció i Orientació a familiars d'Alzheimer**, oferint una ajuda externa als familiars en el procés de la malaltia, afavorint així el **dret de tot cuidador/a a dedicar-se temps**.

Associació de Familiars d'Alzheimer de les comarques de Girona

Travessera Romanyà, 6
17244 Cassà de la Selva
Tel. 972 46 11 06

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Joieria

Rellotgeria

Català

Taller Propi
Dissenys Exclusius

Àngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 90

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Colla Geganterera

Els gegants de Riudarenes

En primer lloc volem agrair tota l'ajuda rebuda per portar a terme, un altre any, el SOLSTICI d'estiu, com també a tothom que es va desplaçar fins a la Plaça balladora per passar una bona estona i que el nostre esforç no fos inútil. Entre tots ho fem possible.

Nosaltres estem en plena Fal·lera i entre una trobada i una altra, ens trobem als assajos: les gralles, la percussió i uns altres membres de la colla que arriben al local com qualsevol de nosaltres, però que, passada una estona, has d'aixecar el cap enlaire per parlar-hi: són **els xanquers**. Ells sense por intenten créixer cada cop una mica més. Des d'aquestes quatre ratlles.....ENDAVANT!

I dit això, parlem una mica de la colla geganterera de Riudarenes:

Els gegants de Riudarenes duen els noms de les seves tres rieres: ESPLET, RIERETA i VILARRÀS i representen el fet històric de la guerra dels segadors, que va tenir lloc a la vila l'any 1640. Aquests gegants constitueixen una evocació dels pagesos de la vila que sofriren l'escomesa dels "tercios" de Felip IV, el 16 d'abril de 1640 i que acabà amb el saqueig de l'església parroquial i el pillatge a tot el poble. És per això que Riudarenes recordant aquest fet va decidir de vestir de segadors els seus gegants.

Els tres gegants són fets de cartró-pedra i el material usat per fer els cavallets va ser la fusta, els va dissenyar en Joaquim Pla i Dalmau de Girona i els va construir en David Ventura a Navata.

	PES	ALÇADA	ESTRENA
GEGANT ESPLET	32 Kg	3'60 m	17-9-1989
GEGANT "AVI" VILARRÀS	36 Kg	3'55 m	17-9-1989
GEGANTA RIERETA	32 Kg	3'50m	17-9-1989

Salvador Clotas

Llar d'infants el niu: Jocs d'aigua

Activitats d'experimentació

Durant el mes de juliol i amb la intenció de trencar amb el ritme del curs, a la Llar d'Infants s'han organitzat jocs d'aigua al pati (per als nens de P-1 i P-2) i s'ha anat a la piscina municipal dos dies a la setmana amb els nens de P-2.

L'aigua és un bon element de comunicació i de relació. Aprofitant situacions quotidianes es posen a l'abast del nen/a els mitjans i la motivació perquè puguin experimentar, avançar i créixer en la descoberta de contextos diversos en els quals l'aigua és l'element principal.

Quines són les finalitats dels jocs d'aigua?

Que els nens experimentin plaer d'estar en contacte amb l'aigua.

Que explorin les sensacions i les percepcions que produeix l'aigua en les diferents situacions quotidianes de l'escola: quan el canviem, quan es renten les mans, o quan posem el líquid al seu abast.

Que constitueixi una percepció bàsica del propi cos en contacte amb l'aigua:

Sec, mullat, fred, calor, etc...,

Quines activitats hem dut a terme?

Hem experimentat amb objectes que suren, que s'enfonsen, que

empapen l'aigua que traspassen..., amb glaçons, amb sabó.

Hem banyat les nines. Hem fet bombolles de sabó. Ens hem banyat a raig de mànega i amb una flor

ruixadora. Hem ruixat amb xeringues i pulveritzadors.

Hem regat amb regadores i galledes les flors de l'escola.

**Equip d'educadores
de la Llar d'Infants
El Niu**

Llagostera Ràdio

Nous talents a Llagostera Ràdio

Falten iniciatives a la ràdio? Hi ha poca gent? Falta gent que amb il·lusió comenci a emetre? Hi ha poca gent amb inquietuds periodístiques? No. A Llagostera això no passa, i per mostrar-vos-ho hem decidit parlar dels tres últims programes que s'han incorporat aquests últims mesos. Estem parlant de Lleva 84, Parèntesi i Sol d'Estiu. Els tres ben diferents i definits, d'alguna manera complementaris. A part d'això quatre futurs locutors estan fent pràctiques. A tot això s'afegeix la pàgina web, que hem penjat de moment a www.geocities.com/llagosteraradio.

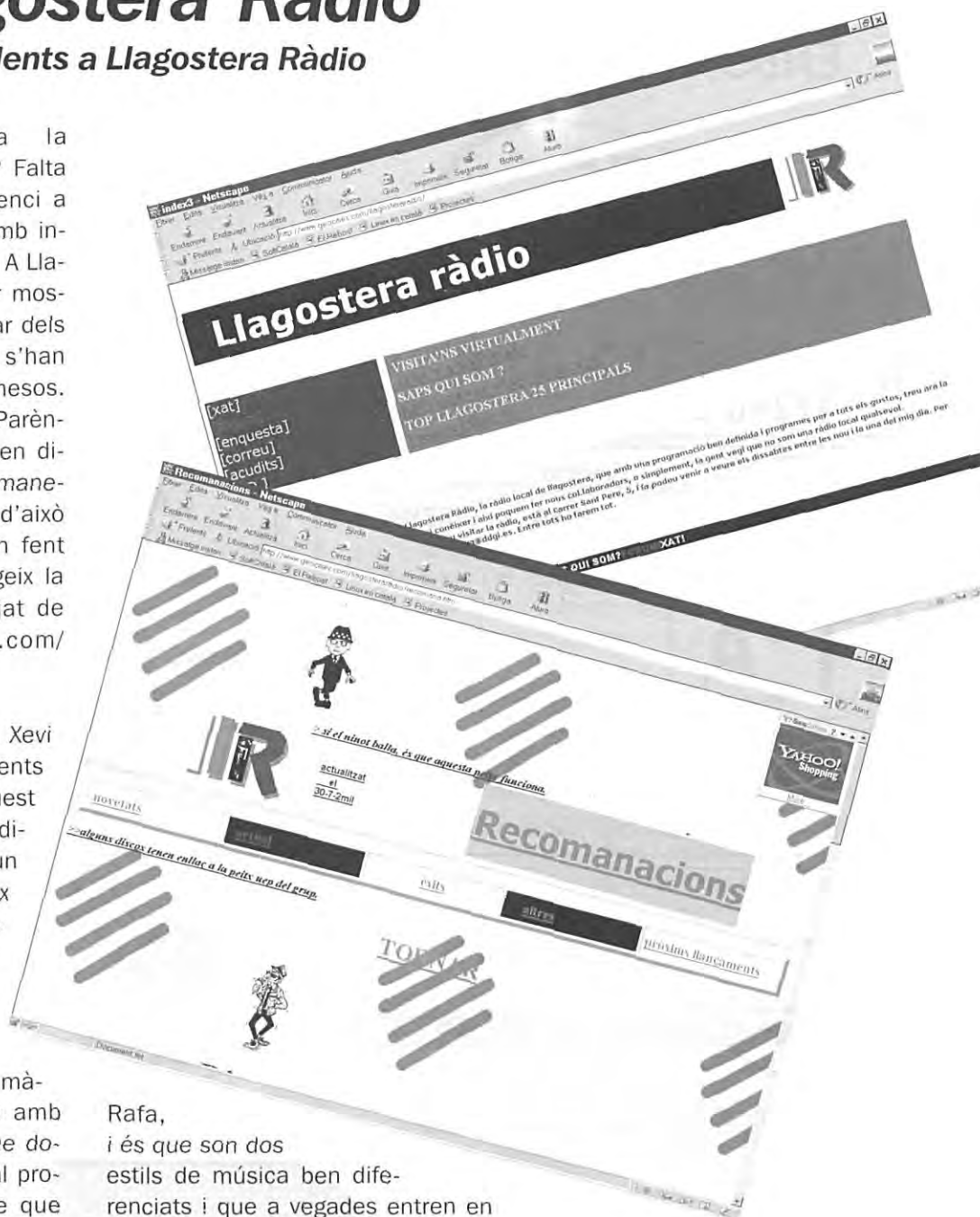
Jordi Puig, Carles Teba i Xevi Casas són els tres components del programa revelació d'aquest estiu. Un programa que ells diuen que està "dissenyat per un públic selecte, que no segueix les pautes comercials, sinó música tant actual, com de la de fa uns anys. Música amb una tendència cap al rock, ska i altres ritmes, sempre deixant de banda la màquina". Tot això es convina amb enquestes fetes al poble, que donen un aire diferent i propi al programa. La única manera de que els entengueu, és escoltant-los. Els dissabtes de 19:00 a 21:00 de la tarda

Rafa Hijano és el protagonista de l'altre programa estrella d'aquest estiu. Diem que els dos són complementaris, perquè la música que no posa un, el posa l'altre. En aquest cas és un programa amb música comercial, *dance* i *house*. Un dels objectius d'aquest programa és competir amb altres programes i apropar la gent a aquest tipus de música. "No és màquina, és *dance*!" diu en

Rafa, i és que són dos estils de música ben diferenciats i que a vegades entren en confusió. Doncs res, el millor que podeu fer, la millor manera d'explicar-vos-ho és que l'escolteu. Dilluns i dimecres de 21:00 a 22:00 del vespre.

Anna Ramírez ens presenta un programa de cine. Bandes sonores, cartelleres, música variada... en definitiva un originalíssim programa, no gaire corrent a les ràdios locals, que et sorprendrà. Un programa per a tots els públics, aficionats o professionals del setè art que podeu escoltar els divendres d'11:00 a 13:00.

Els *links* actius de la pàgina web, a principis d'agost són el fòrum, les recomanacions musicals, la programació i els *links* d'interès. Ben aviat tindrem *xat*, un àlbum de fotos de la ràdio, una mica d'història dels més de 16 anys que té i altres coses que anirem penjant de mica en mica.

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel SC.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

J C
T d'A

JOSEP JORDI
COMAS / CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61
CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

 TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Impremta

NONELL

Tel. 972.83.00.45 Fax: 972.80.54.94
C/ Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA

**DROGUERIA
FRIGOLA**

**C./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA
TEL. 972 83 06 42**

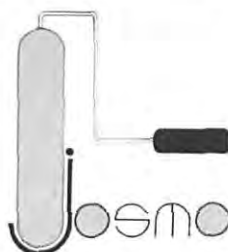

Transportes

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

pintura ... decoració

**JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA**

LLAGOSTERA

Tel 80 52 08 - 46 35 78

Unió Esportiva Llagostera

El canvi de junta

El passat dia 27 de juny de 2000, en el transcurs de l'Assemblea General Ordinària de socis, es va produir el canvi de Junta d'aquesta entitat, després que l'anterior Junta presidida pel Sr. Josep Valentí acabés el seu segon mandat de quatre anys i decidís no presentar-se a la reelecció. Així les coses, i després d'un mes llarg preparant el relleu, es va trobar un grup de socis disposats a fer-se càrrec de l'entitat. Aquests socis van constituir la nova Junta i es van distribuir els càrrecs de la següent manera:

President,
Vicepresident
Secretari
Tresorera

Vocals

Salvador Malagón Granados
Robert Corominas Sayols
Robert Corominas Basart
Núria Roca Portés

Juli Mauri Mestres
Fernando González Álvarez
Fernando Joan Figuerola
Josep Fernández Corominas
Pompeu Rabasedas Boadella
Jordi Maimí Cañet
Jesús Malagón Granados
Jaume Marín Cots
Antonio Sánchez Martínez
Josep Gispert Xirgu

Els objectius principals d'aquesta nova Junta són: continuar el treball iniciat per l'anterior Junta, tenir una especial consideració envers el Futbol Base i mirar de fer un Primer Equip format pràcticament en la seva totalitat per jugadors del poble.

La nova Junta espera continuar tenint la col·laboració de tothom i, més que mai, -ara que tenen un equip del poble- el recolzament dels aficionats al camp per tal que els jugadors notin que juguen a casa i puguin donar moltes victòries i tardes de bon futbol. I recordeu la data d'inici del campionat; el 10 de setembre.

PLANTILLA U.E. LLAGOSTERA TEMP. 2000/2001

Porters

Raül Boada
Francisco José González, Furia

Defenses

Fèlix Montiel
Albert Perxachs
Jordi Puig
J. Antoni Rodríguez, Petete
Jordi Pascual
Rubén Marín
Ferran González
Josep González
Marc Turón

Migcampistes

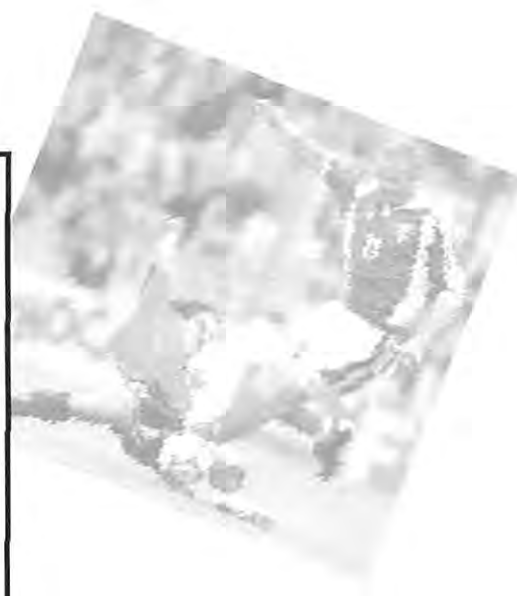
Dani Camacho
Marc Montiel
Francesc Rodríguez, Peixa
Eduard Planas
Àlex Pinos
Sergi Fontanills
Xavier Barrera
David Ciurana
Sergio Pérez

Davanters

David Palomo
Raül Jurado
Diego Navarro
Josep Tello

Josep Masferrer, **Entrenador**

Jesús Malagón, **Ajudant**

Quim Carbó

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

- Laboral
- Fiscal
- Jurídica
- Comptable
- Assegurances
- Finques

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Plaça Barceloneta, 8

Tels. 972 83 03 62 / 972 83 18 18

Fax. 972 80 52 30

PUB L'ENRENOU
Llagostera

Tel. 80 53 97

gabinet
òptic
oftàlmic

Plaça Catalunya, s/n
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 05 99

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Visuradors per les causes rústiques i qüestions rurals

En les qüestions, disputes i problemes entre veïns existia la figura dels visuradors per les causes tant rústiques com rurals. Solien ser tres els elegits pels jurats o regidors - un del poble i dos de pagès - i el nomenament era efectiu normalment per espai d'un any. Transcorregut aquest, es procedia a l'elecció d'altres tres persones.

El 14 de setembre del 1727 van haver d'anar prop de l'actual plaça del Mercat ja que Jaume Caldes, ferrer, i Josep Bosch, fuster, no es posaven d'acord sobre la conservació i el pagament del tros de carrer on tenien les seves cases, situades l'una davant de l'altra.

Josep Bosch deia que havien de cuidar-se de tota l'amplada del carrer des de la casa d'un fins a la de l'altre, i pagar-ho a mitges. Jaume Caldes discrepava, ja que des del mig del carrer fins a casa seva li corresponia a ell i l'altra meitat del carrer era a càrrec d'en Bosch.

El mes de març passat el batlle Llorens Codolar havia encarregat al mestre de cases, Miquel Bassets, mirar els carrers de la vila i alinear-los. Arribant a la casa de Josep Bosch va observar que el carrer no estava ben alineat, a més de tenir un munt de terra i pedres, cosa que va comunicar al batlle i aquest va donar-li l'ordre d'arreglar-ho tot. Bona part de la terra i pedres amuntegades van servir per aquest adob.

El mestre de cases va invertir-hi 9 jornals, això és: 3 jornals seus a 6 vals cada un, 3 jornals d'un fadrí a 5 rals cada un, i 3 jornals de l'aprenent a 3 rals cada un. El total va pujar la suma de 4 lliures i 4 sous.

Per aquest motiu devia queixar-se en Bosch ja que havien arreglat la part tocant a casa seva, mentre que en Caldes pretenia que ell no havia de pagar, ja que les obres eren a l'altre costat del carrer.

Els tres visuradors -que aquell any eren Narcís Gotarra, Josep Rissech, tots dos pagesos i Josep Buadella, treballador -, després d'observar-ho atentament sobre el terreny i estudiar-ho, van decidir que:

-Pels usos, habituals i bons costums del present castell i terme, dels quals estem ben informats i en atenció que segons dit ús acostumat els que afronten amb carrers públics o camins rals, han de conservar aquells per iguals parts, sentenciem i segons nostres consciències declarem que els dits Jaume Caldes i Josep Bosch tinguin de mantenir i arreglar el dit carrer per igual part i porció. Així com que el que ha costat arreglar el carrer també han de pagar-ho a parts iguals.

D'aquesta manera van donar per acabada la disputa entre tots dos veïns. Les cases a què es fa referència són les primeres del carrer de Santa Anna, que fan cantonada a la plaça del Mercat. La d'en Bosch és la núm. 1, mentre la d'en Caldes, situada a l'altre costat del carrer, encara avui és coneguda com "can Caldes".

Font; AHG.LI. 444
Josep Cantó i Antoni Mascort

Mª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 972 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
Girona

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

Aina Gruart

Santi Turon

Sabrina Rovira

Aitor Cortés

Naixements

23-4-2000 Alèxia Pérez Moreno
 26-4-2000 Cèlia Forcano Campmany
 10-5-2000 Andrea Díaz Becerra
 15-5-2000 Santi Turon Bosch
 14-5-2000 Marc Albertí Palomo
 11-5-2000 Sabrina Rovira Olano
 22-5-2000 Sandra Liaqat Begum
 15-5-2000 José del Río Rodríguez
 27-5-2000 Tània Freixas Carrasco
 26-5-2000 Jana Font Rissech
 2-6-2000 Aina Gruart Tubert
 10-6-2000 Claudia Godoy Estepa
 9-6-2000 Mariama Sillah Jambara
 13-6-2000 Aitor Cortés Melero
 30-6-2000 Aina Casas Sánchez
 6-7-2000 Xavier Terés Galobardes
 4-7-2000 Carla Macias Moreno
 2-7-2000 Nouhayla Charkaoui Azeggaghe
 20-7-2000 Halima Camara Jaiteh

Aina Casas

Matrimonis

16-4-2000	José-Manuel Rullo Llombart i Maria Jenifer Burgués Ribó
13-5-2000	Miquel Fors Carreras i Ana-Maria Sagué Tusca
20-5-2000	Carmelo Puertas Calvo i Irene Moreno Martínez
27-5-2000	Pedro Navarro Martínez i Mónica Sempre Rovirosa
27-5-2000	Santos Gutiérrez Acero i Ana-Maria Antón Rodríguez
10-6-2000	Javier Tamayo Rodríguez i Montserrat Flores Ruiz
24-6-2000	Juan Via Soler i M ^a Eulalia Torruella Dalmau
3-6-2000	Oscar Cano Menacho i Carolina Malagón Ruiz
8-6-2000	Jordi Font Puigvert i Maria-Isabel Ferrer Zafra
8-6-2000	Josep Maria Pibernat Alameda i Eva Estañol Simont
22-6-2000	Rafael Real Mendoza i Nieves López Horcas

Defuncions

13-5-2000	Maria Bifet Carezuela	76
18-5-2000	Juan Puig Viñolas	52
31-5-2000	Alejandro Sánchez Aguilera	66
5-6-2000	Vicenta Prim Raig	76
6-6-2000	José Batlle Jovani	61
16-6-2000	Pol Viñas Molina	5
23-6-2000	Miguel Casals Deulofeu	69
24-6-2000	Isabel Gelabertó Rabasedas	91
25-6-2000	Antonio Pareja Calmaestra	26
25-6-2000	Mónica Lloveras Ventura	26
27-6-2000	Edelmiro Vilalta Moré	91
27-6-2000	Francisco-Javier Torrellas Solé	68
3-7-2000	Catalina Martí Roura	92
6-7-2000	José Ramírez Cuesta	52

Secció coordinada per Cristina Cáceres, Marta Genóher i Pilar Ventura

Si voleu que aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 40 del carrer migdia. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a l'adreça electrònica: elbutlleti@gm.es.

DISSENY GRÀFIC

Logotips i Papereria

Catàlegs d'Empresa

Revelat de Fotos

Reclams Publicitaris

Maquetació de Revistes

Fotografia Industrial

Retoc fotogràfic

Regals d'Empresa

*Propera obertura
a Llagostera*

C. dels Consellers, 30 17240 LLAGOSTERA - Girona-
Tel. 972 83 17 98 Fax 972 83 18 13

L'Adéu al músic Batlle

En Josep Batlle i Joveni va néixer a Llagostera l'any 1939 i ja de ben jove va mostrar un interès especial per la música i per un instrument que l'acompanyaria durant tota la vida: la trompeta. Cap als 20 anys va començar la seva trajectòria musical en formar part de l'orquestra "SOMS" de Pineda de Mar. Durant aquell temps també anava a Cassà on assistia a classes sota les ordres del mestre "Pacheco", tot i que més tard va passar a ser deixeble d'en Manel de la Bisbal, músic que toca actualment amb l'orquestra Meravella. Després va ser trompetista durant dotze anys a la principal de Llagostera, en què tocava juntament amb els músics Rogelio, Martí Bota de Cassà, Josep Bosch, Lluís Serra, Martí Lloent i també el seu germà Emili. Fins al novembre de l'any passat, va estar a l'orquestra Selvamari i va completar així un llarg període de quinze anys.

En Batlle va viure del so de la seva trompeta fins que va morir el dia 6 de juny d'aquest any; va ser un músic del poble i, com a tal, mereixedor d'aquest record.

Josep Sarquella, persona i pintor

Josep Sarquella va néixer el 12 d'abril del 1928 a Llagostera i va morir el passat 27 de juliol. Havia nascut al carrer Concepció num.19, el seu pare treballava al molí que hi havia al carrer Migdia. De Llagostera es van traslladar a Palamós i l'any 1949 s'establí a Barcelona. De petit li encantava el dibuix i a mesura que es va fer més gran va començar a pintar a l'oli. El Mediterrà, amb una llum intensa, i els seus jocs de colors l'estimulaven en les seves pinzellades. Per a ell la mar era una gran fita. Li agradaven molt els colors de la costa, el blau del mar, el blanc de l'escuma, les roques, les barques adormides a la sorra i d'altres que es movien al port o que arribaven per l'horitzó. Li encantava pintar Palamós, la Fosca, la platja de Castell, Calella, Cadaqués... També, però, l'havien interessat altres llocs com Castella, La Manxa, etc. i fent la "mili" a Ceuta pintà "coses" del Marroc. Les Rambles de Barcelona. Paisatges de Mallorca. Va fer una col·lecció de castells de Catalunya per al Correu Català i de mercats (Vic, Barcelona, Torroella...) per a la Caixa de Pensions. Trobem obra d'ell a molts indrets de Catalunya, Espanya, Europa... Obtingué nombrosos premis. També utilitzava l'espàtula. Era un treballador incansable que hi dedicava moltes hores. Els seus quadres són una deliciosa poesia.

Sarquella era una persona que ho donava tot, i més. S'estimava la família i els amics. Teníem petites xerrades que m'agradaven moltíssim. Em parlava de pintura, també em parlava del seu estimat germà, dels fills, de la seva muller que per a ell era el suport necessari que li donava tranquil·litat i estabilitat.

Pompeu Pascual Coris

Políticament incorrecte

(Guarderies i residències)

El títol d'aquest escrit em sembla adient perquè en el temps actual tocar el tema del treball de la dona fora de casa, és a dir, de la seva incorporació "al mundo laboral" com diuen els diaris, és una qüestió "políticament incorrecta". És a dir, que aquí navego escandalosament contra corrent en l'aspecte de les idees oficialment acceptades i acceptables, però potser no tant en el pensament íntim de moltes persones a les quals encara interessa l'objectivitat i acostar-se a la realitat de les coses per sobre de les modes vigents de caràcter indiscutible.

És un fet que en tots els temps la dona ha estat relegada a una situació subalterna dins la societat. Fins i tot a una situació de submissió i de sacrifici permanent. En part per conveniència de l'home que ha fet les lleis i ha marcat el comportament social i en part per la mateixa naturalesa que ha condicionat objectivament la vida de la dona. Era, per tant, necessari per restablir la justícia fer realitat el que es diu l'emancipació de la dona. El que cal preguntar-se és si el camí escollit ha estat l'únic possible i si no es podia aconseguir aquell millorament necessari sense haver d'assumir les conseqüències socials que es produeixen.

Al suplement de *La Vanguardia* titulat "Medicina y calidad de vida", apareix un escrit d'una eminent pediatra (dona, per tant, ella mateixa) que diu a propòsit dels nens que li arriben a la consulta des del col·legi: "A menudo la madre explica que el niño ya lleva enfermo tres o cuatro días. Es evidente que un adulto enfermo, en cambio, puede decidir si se siente en condiciones de ir a trabajar o debe hacer reposo y tomar la medicación correspondiente. ¿Por qué tan a menudo no tienen los niños este privilegio? Evidentemente la diferencia estriba en que, contrariamente al adulto, cuando un niño se queda en casa

necesita que un adulto esté allí para ocuparse de él, y tal como funciona la sociedad en la actualidad, es frecuente que en la casa no haya nadie durante todo el día. Es necesario, pues, que el niño, por poco bien que esté, vaya a la guardería para que sus padres puedan ir a trabajar".

Després fa encara unes consideracions sobre el costum de portar el nen a la guarderia cada vegada més aviat i les conseqüències negatives de tot ordre que per a ell representa aquesta separació de la mare a una edat inadequada. L'escrit apareix il·lustrat amb un dibuix on es veu un nen molt abrigat i amb bufanda circulant pel carrer pràcticament arrossegat per un braç humà. Tot queda clar.

Com també queda clara quina és la principal causa del creixement continu del nombre de les denominades residències d'avis. En altres èpoques, els ancians vivien i morien tranquil·lament a la casa pròpia, ocupada pels fills casats. Ara han de viure els últims anys i morir, en la majoria dels casos, en institucions anònimes, cuidats per persones estranyes amb actitud freda i rutinària. Sembla que es compleixen les previsions futuristes d'Aldous Huxley en el seu *Món feliç*.

Al subtítol d'aquest escrit encara se n'hi podia afegir un altre. Ara hi ha molts joves acabats de casar que diuen: "Com que nosaltres hem de treballar tots dos, l'àvia haurà de tenir cura del nen, si en tenim". Una parenta meua em deia fa poc amb total desimboltura: "Avui dia, si no hi ha una iaia a prop no es poden tenir criatures". Es dona per descomptat que l'àvia ho farà de gust, pensant en la seva generositat i en l'esperit de sacrifici que li coneixen, el mateix esperit de sacrifici que, d'altra banda, diuen que s'ha d'eradicar. No es pregunten si l'àvia ho farà a gust o per força. I en tot cas, suposant

que ho faci a gust, sembla que això no és pas una autorització per repenjar-se, amb una actitud molt curiosa per part d'un grup generacional que en gran mesura s'ha distingit per clamar durant molts anys contra la injustícia i els abusos a les persones. Tot això fa pensar una vegada més que els humans, alhora que prediquem, tendim en realitat a les nostres pròpies conveniències. I la conveniència ara és utilitzar l'última generació de dones que, "per no haver-se realitzat", encara estan en disposició d'oferir, una vegada més, el seu noble afany de servir.

El treball de la dona és una qüestió cultural, no pas econòmica, ja que no es considerava necessari quan la famosa renda per càpita era vint vegades inferior a l'actual però l'escala de valors molt diferent. I en aquest sentit de fet cultural, segurament irreversible, s'ha d'admetre reconeixent les conseqüències socials que comporta en aquest moment precis si és que es vol esmerçar un mínim d'objectivitat i d'honradesa intel·lectual.

100

centímetres

(La poesia que hi ha a continuació és una reflexió sobre el metro de Barcelona. No tindria cap lògica de ser-hi, si no fos perquè entre molts dels avantatges que tenim d'estar on estem, no tenir metro m'he adonat que n'és una de molt important.)

Vuit i trenta tres... 33
 cau el dia naixent
 jeu la llum sota el carrer
 cares fosques rera braç...
 mirades callades, somnis buits
 xiulet esgarrat, xorba xais
 inútils ulls mouen rutina
 parada transbord...
 corredisses obligades
 ulleres de burro. Fletxa.
 Xais xais...
 somni somniant somnis
 mocs negres, para a la fi
 el metro obre i clou
 obre i clou el dia
 el metro ... xais xais

Miquel Àngel Codolar

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES C.I.F.: B-17034265

Promoció de cases amb jardí al C/ Ricard Casademont de Llagostera

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Solucions als passatemp d'aquest número

Escacs:

P4R - R5A / P5R - AxP / C4R+ - R5D / T1AD - P3C /
 T5A+ - PxT / C3A+ - PxC / P4R++

Sopa de lletres:

BUÑUEL / FRANCO / PICASSO / VELAZQUEZ /
 MUSSOLINI / MIRO / LORCA / KANDINSKY / HITLER /
 GALA

Mots encreuats:

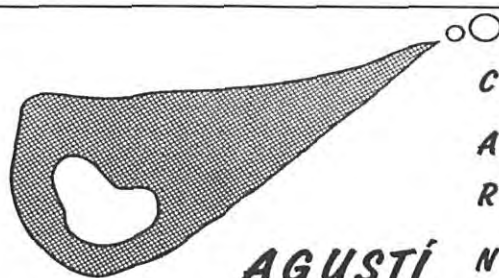
C	O	N	S	E	Q	U	E	N	T
E		A	U	S		N	O	R	A
	G	R	A	P	A	T		A	P
V	U		C	O	D	O	L		I
E	A	M		L	U		A	O	S
G	R	A	N	I	S		R	T	S
E	N	R	E	I	X	A	T		E
T	I	T	I		E		S	A	R
A	D	I	X	O		M	I	L	I
L	A	R		T	R	A	M	P	A

Jeroglífic: Cacao (Caca + u)

IMPREMTA
rodas OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

AGUSTÍ N
E M B O T I T S

C/Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

L'Àgora

Centre Educatiu
Carrer Girona, 31-Llagostera

Telèfon 972 805525

Reforç i repàs individuals i grups reduïts

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

*Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural*

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal·lacions de gas i les
revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

LLOVERAS

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

Libreria - Material escolar

**RAMONA
FRIGOLA**

C/ Girona, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

Les muntanyes d'Ogassa

Acabo d'arribar a casa. Sento encara en el cor i en el meu ànim les sensacions, les vivències, els colors i la llum de les muntanyes d'Ogassa. Sento la necessitat d'escriure, però no és fàcil trobar les paraules per expressar els sentiments, les impressions...

Ha sigut una passejada deliciosa, en plena natura. Una passejada singular. Com també ho han estat els meus companys de viatge: la Montse, en Josep i la Marta.

Plovinjava. Però era una pluja fina, suau, transparent, que semblava acaronar-nos. Una pluja que impregnava l'ambient d'una grisor dolça i tendre.

Feia dies que plovia i els cingles, les valls, els turons i les muntanyes que ens envoltaven s'havien cobert de verd. D'aquell verd lluminós i tendre de la primavera.

Entre salts i sotracs (anàvem amb un tot terreny) vàrem arribar a Sant Martí d'Ogassa i mes tard a Sant Martí Surroca.

Feia temps que no contemplava de tan a prop una església romànica en tota la seva plenitud. Rodejada de prats, colgada sobre un cim i mirant cap a la llunyania, sobre les valls. Tenia al costat un petit cementiri ple d'herba fresca i de flors. Era rodona, petita, d'un gris net i pàl·lid. Les lloses perfectament tallades i col·locades.

M'agrada el romànic pel que té d'entranyable, de rústec, d'acollidor, de senzill, d'honest, de verídic, de poc pompós.

Aquestes petites esglésies, al meu entendre, simbolitzen tots aquests atributs i els incorporen a un paisatge únic: el Ripollès, el cor del nostre país.

La petita ermita era una mica com en Josep i la Montse i formava part del que és l'essència d'aquestes muntanyes.

"Aquí, hi va néixer la Montse", deia en Josep assenyalant una masia un

xic revellida i marcada pel pas del temps. "Allà, hi venia la mare a cavall d'una mula quan havia d'assistir algun part". "Seguint aquest caminet, baixava caminant cada matí per anar a l'escola d'Ogassa, fes fred o calor, amb un pam de neu o arrossegada pel vent que m'empenyia fort", continuava la Montse.

Els imaginava recorrent aquells paratges..., com si formessin part intrínseca d'un paisatge i d'uns costums ja oblidats.

Les seves vivències i els seus records, que expressaven amb la sinceritat i noblesa de cor de la gent d'aquests indrets, anaven omplint l'ambient com un marc del paisatge que anava canviant a cada corba i a mida que ens anàvem acostant al cim del Taga.

Ja a dalt, les muntanyes es multiplicaven i s'arreglaven en fileres cantelludes o arrodonides que es perdien a la llunyania.

Ja érem quasi a dalt del Taga. Era un indret a on conflúen les muntanyes de la vall de Ribes i de la vall de Sant Joan de les Abadesses, com donant-se la mà.

Eren corn dues parts del mateix cos, d'un mateix tot, que s'ajuntaven per a formar aquesta comarca tan entranyable i noble.

Vàrem baixar del cotxe. Continuava plovinjant, però no ens importava. El dringar dels ecallots de les vaques mentre menjaven l'herba fresca i molla sonava com una música acompanyada que ens acompanyava. El pastor assegut sobre una roca, amb el paraigua obert i la mirada perduda tampoc semblava notar la pluja fina que anava riellant muntanya avall.

El ramat pasturava dolçament, suaument. Totes les remors de la muntanya semblaven acompanyades. Vaig recordar la Rondalla de "Les

dues velles", la Garida i la Rosella. Les muntanyes, els cingles, les valls i el príncep valent i formós que vivien en mig de les bosquíries... Vaig recordar la veu de la tia Adita...

Vaig pensar, llavors en el Comte Guifre, l'Abadessa Emma i en la història de Catalunya que havia nascut entre aquestes valls.

A poc a poc, seguint les corbes del camí i travessant els núvols de boira fina, vàrem anar baixant cap a Ribes de Freser.

Bruguera. Un veïnat emplaçat a mig camí. Arreberat a la muntanya. Quatre cases. Cases de pedra amb teulats vermells, arreglades, agrupades mirant cap a la vall.

Vàrem anar baixant fins arribar a Ribes de Freser.

La resta va transcórrer en un obrir i tancar d'ulls. Vàrem despedir-nos de la Montse i en Josep i em vaig dirigir cap a casa. Tenia el cor ple de la serenitat de les muntanyes d'Ogassa i un record entranyable d'una diada singular i inoblidable.

Llagostera, juny del 2000

Reflexions a la llum de la lluna

En aquest món que "creiem" nostre i que dia rere dia observem com es degrada per culpa de tots plegats.

En aquest món pel qual culpem la majoria de gent, veïns, ajuntaments, polítics –bé, aquests últims acusats de tot i per tots -, de no tenir cura i de no reservar res per aquest món, que mai nosaltres embrutim ni intoxiquem, pel qual perdem tots els nostres principis, però que ens clarifica quin és el nostre civisme, tan poc respectuós, davant la mare natura. Una natura, que sempre està disposada (com tota mare) a preparar-nos per tenir un entorn "en tots sentits" net i sa, que està disposada –o que almenys sembla que la volem fer disposar- a empassar-se les llaines, plàstics, ferros i runes d'obra, entre d'altres infinits productes que nosaltres, l'ésser humà, delim per abocar-li a sobre.

Seria TOT UN DETALL QUE TOTS PLEGATS FÉSSIM UNA MICA DE... reflexió, o millor dit, tenir una mica més de voluntat, que és el que ens convindria per saber el que volem, per a qui ho volem i perquè ho volem.

Emportem-nos les deixalles que aboquem al mar o al bosc! Ajudem a respirar a aquesta mare terra que tant ha pensat sempre en nosaltres!

Deixem que el vaivé de les ones sigui blau i sense escumes tòxiques! Fem entre tots, encara que sigui de la mateixa manera que l'hem destruït "mica en mica i constantment" que es recuperi i no s'acabi... morint.

Josep Català

Permanença... !!!

(versificació irregular - enigma d'un Retrat)

Era molt petit, no tenia tres anys,
Un "home", em feia un retrat,
considerant...
que la mare el voldria
per quan fos més gran.

La màquina, però...
per fer-lo ben fet necessitava,
llavors...
un temps d'estar quiet.

L'home, parlà i em digué:
no et moguis, i mira allà Dalt,
cap al Cel, que veuràs sortir...
Una Llum..., un Ocell..., un Estel !!

Vaig fer-me una mica més gran,
i sempre aquell dia, anava recordant...
volia la llum, l'ocell i l'estel
per anar creguent en l'avant..!

La mare ho volia, i el pare també
Tots ens esforçarem
per aconseguir que això pogués ser ...!

El temps va anar passant
els pares ja no hi son,
però vaig recordant
que volia entendre el sentit de:
la llum, l'ocell i l'estel, per seguir avançant...!

Vaig fer-me encara més gran,
la família fou molt important,
la dóna, els fills, els néts, la descendència...
però jo sempre volia,
estar immers al significat d'aquell dia,
del retrat, tant impactant ... !

Ara, a les darreries...,
als meus més de vuitanta anys, m'explico:

- La Llum..., era la Creació; la Vida..!
- L' Ocell..., el Cos; l'afer del Dia a Dia cabdal l'Entorn, o la circumstància del jo Vital..!
- L'Estel..., l'Ànim, l'Esperit, la Ment, la Veu de la Consciència, que t'empeny i t'il·lumina!
El "deix" de La vida, que sempre segueix,
expectant, que brilla i permanenceix, a les altures..., en la llarga Nit, de:

L' ETERNITAT, triomfant ...!!

Estiu, any 2000.

Guillem SUREDA I GIRONES.

Dels gots a l'emperador Carlemany

Segle V d.C.

La invasió dels sueus, vàndals i alans foragità els romans; els perseguiren fins a Roma i ALARIC els obligà a negociar i fer tractats d'influència territorial.

L'any 413 el rei got ATAÜLF ajudat pels mateixos romans, i el general CONSTANIÀ sortiren de les Gàl·lies, varen ocupar Barcelona i s'establiren a les nostres terres, que dominaren lentament amb moltes dificultats ja que estaven defensades per ibers i altres romans, aquests ja oriünds del país, que volien la seva independència.

La llengua ibèrica va anar en decadència, mentre la llengua dominant era el llatí que, a copia d'anys, fou la base de les llengües romàniques actuals: català, castellà, portuguès, francès, italià,... Però la llengua ibèrica perdurà a l'Alt Pallars i al País Basc fins al voltant de l'any 1000, i encara avui en queden reminiscències.

Entretant, a Tossa s'havia reconstruït la important casa rural romana, que havia estat destruïda per les invasions del nord; el seu propietari en aquesta època fou un tal Vidal (Vitalis).

En aquest mateix segle, SANT DALMÀS, bisbe d'Argelaguer (prop de Besalú), fou nomenat Papa de Roma, en un moment molt difícil per a l'Església; però aconseguí dominar i superar la crisi, negociant amb els romans i amb els invasors bàrbars.

A l'est d'Àfrica, concretament a NÚBIA, també existia l'Església cristiano-bizantina; es creu que d'allà vingueren els primers predicadors cristians a la nostra terra. A la regió de Núbia encara hi havia vestigis de les seves edificacions, que segueixen l'art romànic cristiano-africà, amb pintures romàniques molt semblants a les de Catalunya (com les de la Vall de Boí o l'edifici funerari de Centelles).

Darrera l'església romànica actual de Bell-lloc, del segle IX, fa poc es descobriren les runes de dues o tres esglésies superposades, d'absis arrodonit amb paret do-

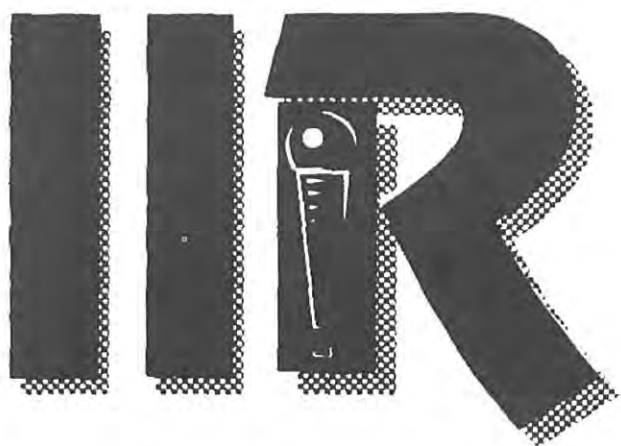
ble, i una d'elles amb dues capelles laterals que formaven una creu, considerada del segle VI (segurament aquestes esglésies s'anomenaren "de Sant Esteve"). A Santa Cristina d'Aro hi ha altres fonaments antics d'una església d'aquesta època (del segle VG), però d'absis carrat i també amb paret doble.

En aquesta època ja existien a Llagostera les parets de les primeres muralles. Al poblat ibèric del mas Llop de caulès existia una torre de planta quadrada, igual que lla dels romans. Encara existien les parets, molt arruïnades, i l'absis carrat de l'església d'estil bizantí; el teulat ja fa segles que ha desaparegut ja que en aquell temps es construïa de fusta, llenya, fang i lloses i en alguna construcció ja s'usaven les teules romanes (TEULOE) i l'absis amb volta. Al voltant de l'església i sota els fonaments s'han trobat enterraments vulgars amb teuloe i també tombes antropomorfes excavades en unes roques que tenien forma humana, on s'han recollit alguns esquelets de gran estatura i un en què la tibia havia estat trencada i soldada. Uns arqueòlegs de la Diputació de Barcelona, l'any 1972, varen fer -hi una acurada excavació i amb les conclusions que en van treure publicaren un magnífic llibre titulat EXCAVACIONES EN EL POBLADO MEDIEVAL DE CAULERS.

Prop de l'església de Sant Cebrià de Lledó, al veïnat d'els Metges de les Gavarres, hi ha un cementiri molt antic entremig del bosc i les bardisses, que anomenen el "cementiri dels jueus". Hi ha unes tombes molt espoliades que s'assemblen a les de Sant Esteve del mas Llop (valdria la pena fer-hi una excavació ben acurada).

De la Xina hi ha notícia que en aquell temps existia la DINASTIA MING, que utilitzava el petroli per a fer llum i medicaments; també fabricava asfalt, parafina i el pergamí blanc, extret de la pell de xai no nat. Els egipcis utilitzaven el papir vegetal.

Emili Soler

LAGOSTERA
RADIO

105.7 fm stereo
emissora municipal

La via verda del Carrilet

El 29 de juliol del 2000 vam inaugurar la recuperada ruta de l'antic Carrilet que tant de servei va fer fins el 1975 amb el transport de passatgers i mercaderies de Girona a Sant Feliu de Guíxols. Han passat 25 anys i molts no han conegut el Carrilet, però eren a la pedalada d'inauguració on oficialment es va presentar la nova via verda. Grans i petits estaven contents i satisfets d'aquesta nova alternativa per creuar la nostra vall i d'ella accedir a altres rutes que permeten gaudir de la natura i l'esbarjo.

Després d'aquesta diada, he tornat a utilitzar la ruta pels voltants de Llagostera. Tot pedalant sempre em creuo amb altres ciclistes, gent caminant o descansant als bancs a l'ombra. Així, mig distreta, he pogut contar unes 40 varietats de plantes diferents. Moltes herbes grans i poc atractives, de floració alegre, aromàtiques, esbarzers, canyes i alguns arbres.

Tres de totalment sorprenents pel seu creixement i les seves característiques són el fonoll, l'esbarzer i la canya.

El fonoll, que botànicament es diu *Foeniculum vulgare*, és potser el menys salvatge de tots tres, les seves fulles són suaus i les seves flors en forma d'umbel·la de color groc alegren el passeig. Les seves tiges amb gust ensucrat i aroma singular, recorden les excursions a bosc. Avui no el veus i en

quinze dies està creixent perquè no t'oblidis que l'agost ha arribat. És una tija subterrània que durant l'hivern sobreviu a sota terra fins la propera temporada en què creixerà amb més força que abans.

L'esbarze, anomenat botànicament *Rubus ulmifolius*, té branques llargues i arquejades amb moltes punxes i creix tot l'estiu encara que la secada sigui forta. El seu aspecte és molt agressiu però amaga una fruita molt dolça que és la móra.

La canya s'anomena botànicament *Arundo donax*, és una gramínia com el blat però el seu creixement és espectacular. Recordo que cap al mes d'abril les van desbrossar i el dia de la inauguració ja havien crescut més de dos metres en poc menys de dos mesos. No ens dona fruit, però és molt útil per fer coberts a l'ombra i per aguantar tomaqueres i mongeteres als horts.

Espero que tots pugueu caminar o pedalar per aquesta nova ruta i comptar diferents plantes a les vores, perquè cada estació es renovi i n'apareixin d'altres que esperen el seu moment per créixer i estar amb nosaltres.

Teresa Puértolas L.

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

Silhouette

(Centre d'estètica)

- ✓ Depilacions amb cera (un sol ús).
- ✓ Tractaments facials i corporals.
- ✓ Massatges corporals.
- ✓ Manicures i pedicures.
- ✓ Tint i permanent de pestanyes.
- ✓ U.V.A. (Solàrium vertical).
- ✓ Peelings corporals.
- ✓ Maquillatges.
- ✓ Decoloracions.

Cristòfol Colom, 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
TEL. 972 80 55 06

L'Artemisa

(*artemisa vulgaris*)

L'artemisia pren el seu nom tradicionalment de la deessa Artemis, invocada per les dones per demanar ajut en el moment del part i per a les malalties dels òrgans reproductors.

Si hem d'utilitzar-la cal saber molt bé quina espècie hem de fer servir, ja que hi ha moltes varietats d'artemisia. En aquest cas parlarem de l'Artemisia Vulgaris.

L'Artemisia Vulgaris va lligada sobretot a trastorns del part i la menstruació. Tant és així que és molt difícil trobar una llevadora que no conegui les virtuts d'aquesta planta. La pràctica més popular que feien servir les llevadores consistia a posar fulles calentes o cataplasmes a la part baixa del ventre mentre que a la vegada es feia que la pacient prengués una infusió d'aquesta planta, quan es preveia el part. Però ara centrant-nos en l'actualitat, aquesta planta la podem fer servir per a moltes altres coses a part de les que ja hem comentat.

Els principis amargs que conté la fan molt recomanable com a tònic digestiu i aperitiu. Les dispèpsies digestives poden veure's molt alleugerides amb el seu ús, especialment si són derivades de problemes de tipus tensional o nerviós.

Té també un lleuger efecte astringent que convé assenyalar, sobretot per a aquelles dones que durant la regla pateixen diarrees.

En casos d'anorèxia que van acompanyats d'amenorrees (no aparició de la regla), l'artemisia estimula la gana, actua com a tònic general i regula els períodes de forma realment sorprenent.

Les adolescents que veuen que la regla no apareix o ho fa amb irregularitat i de manera insuficient, haurien de recórrer a l'artemisia com a valuosa ajuda per regularitzar tots aquests problemes. I si la regla és dolorosa, contribueix no tan sols a aliviar les molèsties, sinó a regularitzar-les fins que desapareixen.

A part de tot això l'artemisia és un sedant suau que revitalitza i tonifica tot el sistema nerviós. Angoixa, ansietat, nerviosisme, irritabilitat, problemes per dormir...es poden tractar molt bé amb aquesta planta.

Aquesta planta ha estat un clàssic per al tractament de l'epilèpsia. En aquesta mateixa línia, les convulsions infantils poden veure's alleugerides amb la utilització de l'artemisia.

Externament l'artemisia pot ser molt útil per a: Úlcères i ferides que troben amb l'aplicació d'aquesta planta un efecte sedant i antimicrobiòtic.

(part utilitzada; fulles i sumitats florides)

Propietats

Ús intern
Tònica
Digestiva
Antiespasmòdica
Sedant
Antimicrobiana
Ús extern
Vulnerària

Indicacions

Ús intern
Trastorns menstruals
(amenorees i dismenorees)
Síndromes premenstruals
Ansietat
Neuràlgies
Convulsions
Vertígens
Dispèpsia

Falta de gana

Histèria
Ús extern
Úlcères
Ferides

Dosificació

Ús intern
Infusió: una culleradeta de cafè per cada infusió 3 cops al dia.
Ús extern
Infusió: 30gr/ litre.
La seva aplicació és amb còmpreses, rentats o cataplasmes.

Efectes secundaris

No se n'han descrit a dosis terapèutiques. La intoxicació origina convulsions i trastorns nerviosos.

Contraindicacions

Embaràs i lactància.

Observacions

Aquesta planta no s'ha de consumir durant llargs períodes de temps pel seu alt contingut de "Tuyona". La seva utilització durant molt de temps (més de 3 mesos) pot tenir efectes hipoglucemians.

Aquesta informació és exclusivament de caràcter divulgatiu i no pretén prescriure ni suplir la funció del metge.

Servei de Grua - Mecànica en general - Planxa i pintura

Astra Coupé

Taller J. SAGUÉ, S.L.

OPEL

Telf. 972 830243 / 972 805656
C/ Cantallops, 6-10 17240 Llagostera

tòpgironès ^{103.1 FM}

CASSÀ

Tota la informació de la nostra Comarca

- De Dilluns a Divendres a les 13 Hores i a les 19 Hores, Informatiu Local i Comarcal.
- Els Dissabtes a les 12.30 Hores, **Parlem-ne**. Per tractar a fons tota la informació que ens és més propera.

Ens fem ressò de tot el que passa a Llagostera

La millor música dia i nit

- Els èxits musicals dels anys 70 80 i 90, les 24 hores del dia amb so digital.

topgironès 103.1 FM .

La ràdio de la comarca.

Plaça de la coma 3 Ap Cr. 39
17244 Cassà de la Selva
Tel. Estudis i Administració 972 463777
Telèfon Publicitat 617 59 35 25
Fax 972 463888

Email: topgirones@topgirones.com
Web: www.topgirones.com

Medita

En una època caracteritzada per la violència dels estímuls exteriors, que bombardegen contínuament les nostres percepcions i els nostres sentits, amb una acceleració mai vista en tota la història de la humanitat, la calma i la pau veritables només poden provenir de la interiorització i la serenitat mental. Fer un "alto", parar i mirar cap endins, canviar la mirada de l'exterior a l'interior, és una de les millors teràpies que podem fer. L'estrès, l'ansietat, el nerviosisme, l'angúnia i fins i tot la hipertensió desapareixen quan se sap parar i observar despert, el "joc de la ment", és a dir, meditar. N'hi ha prou fent un "alto" en totes aquestes activitats, assumptes i ocupacions que ens aclaparen, i prenent consciència del "silenci interior" que és inherent a la pròpia meditació; encara que al nostre entorn tot estigui voltant d'una manera vertiginosa.

La meditació és una tradició universal que té el seu origen milers d'anys abans de la present civilització i trobem el seu assentament en moltíssimes cultures i creences. És un camí que sense ser difícil, ni tampoc fàcil, ha d'ésser recorregut amb sinceritat i sobretot ha d'ésser experimentat per un mateix, no es pot ensenyar ni tampoc es pot transmetre l'experiència. Perquè, encara que existeixen moltes tècniques i molt vàlides, la meditació és un estat impossible de definir amb paraules, atès que pertany a la dimensió no verbal de la consciència.

Per mitjà de la meditació posem en ordre la nostra llar interna.

A la ment i en el desig hi ha l'origen del sofriment; desitgem una realitat tal com a nosaltres ens agradaria que fos, és a dir transformada, manipulada amb il·lusions (maya), en lloc d'observar-la tal com és. I així ens identifiquem en l'aparença (honors, càrrecs, diners, títols, treball, etc.) tant del futur: "si jo fos"..., quan jo tingui..., quan arribi a..., com del passat: si hagués fet..., si no hagués actuat així...", etc. La ment ens esclavitzava amb els hàbits, els desitjos i les emocions. Sense adonar-nos que el concepte de viure és el de viure l'instant ja que passat i futur sols existeixen a la nostra ment. Hauríem de mantenir una actitud meditativa en tots els instants i llocs, atès que "la vida ha d'ésser viscuda en el seu present fluir". Prendre'ns la vida amb una ment fresca i espontània, renovada a cada instant.

Més del noranta per cent de les nostres accions són habituals, rutinàries i responen a mecanismes automàtics que cada u, conscientment o inconscient, ha programat i cultivat com a conseqüència d'una cultura, d'una educació i d'un entorn. Els pensaments controlen la vida, modifiquen el caràcter, conformen el destí i afecten altres persones. El desafiament consisteix a adquirir el veritable coneixement de la nostra ment per ser més lliures i responsables elaborant els nostres propis programes.

Joan Mascaró, professor de llengües orientals de la Universitat de Cambridge i primer traductor del Bhagavadgita al català, deia a la introducció d'una de les seves traduccions: "L'autèntic progrés de l'home a la terra és el progrés d'una visió interior. Tenim un progrés en la ciència, però, està en harmonia amb el progrés espiritual? Desitgem un progrés científic, però, desitgem també un progrés moral? No n'hi ha prou de tenir més, ni tampoc de saber més, és necessari viure més".

Om Shanti Om

LLIBRERIA

PAPERERIA

MALLORQUÍFOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINESPasseig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA**Sara****Merceria - Perfumeria**C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Menjars i Vins

Cal DegollatTelf 972831125 / 972830129
C/ Sant Feliu, 55 17240 LLAGOSTERA (Girona)**PAUHER SCHOOL**
IdiomesAngel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

MP
I
R **ERRUQUER**C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557**Mas Maiensa**
vivers
j a r d i n e r i aV.Bruguera 7
17240 Llagostera Girona**Mobles Cateura**

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 09 95 (Girona)**PBS** **PAVIMENTOS**
BENITO SERRANO, S.L.**PAVIMENTOS DE HORMIGÓN**

- PARKINGS Y PISTAS POLIDEPORTIVAS
- NAVES Y POLÍGONOS INDUSTRIALES
- URBANIZACIONES

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN IMPRESOS (DECORATIVOS)

- ZONAS PEATONALES, PARQUES, JARDINES,
- PASEOS Y PLAZAS
- EXTERIORES DE HOTELES Y RESTAURANTES

Músic Aguiló, 26

E-mail: serranet@mundivia.es

LLAGOSTERA

Mòvils 649 97 75 51 - 619 70 98 67

Telf Y Fax: 972 83 09 79

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES

del 22/3 al 20/4

Amor: L'amor, el sexe i les activitats amb la teva parella et poden donar moments de plenitud total.

Feina: Amb una mica d'interès i preocupació, aconseguiràs tot allò que et proposis.

Salut: Qualsevol activitat física en què participes, us farà sentir millor.

TAURE

del 21/4 al 21/5

Amor: Ara és el temps en què disfrutars d'un amor tranquil i sensual, tal com a tu t'agrada.

Feina: Si demostres que ets una persona recta i seriosa, els problemes a la feina no costaran tant de solucionar.

Salut: Estaràs bé, però si portes una vida sana et sentiràs com una rosa.

BESSONS

del 22/5 al 21/6

Amor: Després de tantes festes tens ganes d'estar tranquil amb la teva parella.

Feina: És molt possible que tinguis ganes d'oblidar-te de les teves obligacions a la feina, no t'agobiïs!!!

Salut: Procura tenir un cert ordre amb el menjar i descansa el temps necessari i tot anirà bé.

CRANC

del 22/6 al 23/7

Amor: Emocions potents i molt d'entusiasme en aquest terreny. Aprofita-ho!!!

Feina: El sol entrà en la teva casa II, posició favorable per disfrutar dels teus negocis.

Salut: Tindràs més capacitat per superar els teus mals o per aconseguir posar-te en forma.

LLEÓ

del 24/7 al 23/8

Amor: La passió dominarà la teva vida, sobre tot en el terreny sentimental.

Feina: Mercuri entra a la teva casa XII, això vol dir que has d'anar amb molt de compte amb les qüestions legals.

Salut: Alguns lleons podrien patir excessos o fer imprudències per voler posar-se en forma massa ràpid.

VERGE

del 24/8 al 23/9

Amor: Els teus sentiments solen ser massa subtils per poder-los notar. Deixa't anar!!!

Feina: Si estàs buscant noves oportunitats a la feina, les trobaràs.

Salut: No abusis del sol ni de la activitat física ara si no ho fas la resta de l'any.

BALANÇA

del 24/9 al 23/10

Amor: Estàs passant uns moments en els quals no tens ganes d'iniciar cap relació, i prefereixes estar amb els teus amics.

Feina: Moment molt favorable per a totes les qüestions socials i professionals.

Salut: Notaràs que no estàs en plena forma, tindràs dies molt bons i altres no tant.

ESCORPÍ

del 24/10 al 22/11

Amor: La fantasia, les il·lusions i la passió seran ingredients bàsics en les teves relacions.

Feina: Segurament a la feina t'oferiran de fer algun viatge de negocis. Aprofita-ho.

Salut: Et sentiràs molt vital, actiu i ple de vitalitat per fer moltes coses.

SAGITARI

del 23/11 al 22/12

Amor: Tindràs moltes facilitats per conèixer gent nova i fins hi tot per iniciar noves relacions.

Feina: Hi haurà alguns alts i baixos en el terreny laboral, però no serà res important.

Salut: L'esport, les activitats físiques i les excursions, seran molt positives per a la teva salut.

CAPRICORN

del 23/12 al 20/1

Amor: Passaràs moments en què tindràs els sentiments a flor de pell i tot et farà sentir nostàlgic.

Feina: Període excel·lent econòmicament parlant.

Salut: Procura millorar el teu estat d'ànim, necessites obrir-te i relacionar-te més.

AQUARI

del 21/1 al 19/2

Amor: Tens la necessitat d'experimentar noves sensacions, sentiments i relacions.

Feina: La teva impaciència i excitació no són bones conselleres per a la feina.

Salut: No siguis massa estricte en el control de la dieta, ni exigeixis massa activitat al teu cos.

PEIXOS

del 20/2 al 21/3

Amor: Alegria i felicitat general en totes les coses que facis en parella.

Feina: Si ja estàs cansat de fer sempre la mateixa feina, ara és un bon moment per canviar.

Salut: La teva salut serà bona, sempre que no et passis amb l'activitat física o psíquica.

MONTSE SURROCA COMAS

ADVOCADA

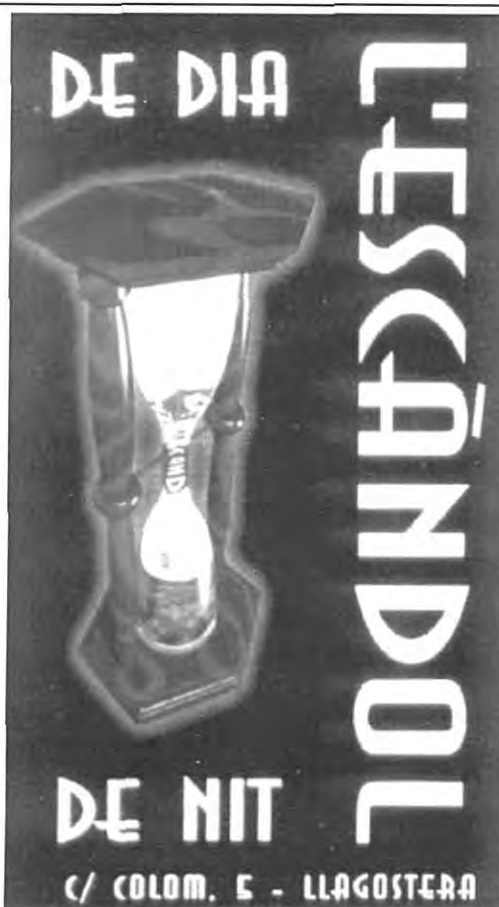
Col·legiada núm. 2097

DRET CIVIL, PENAL I LABORAL

C/ Marina, 5
17240 Llagostera

HORES CONVINQUDES

Tel. / Fax (972) 831031

DE DIA
L'ESCAÑDOL
DE NIT
C/ COLOM. 5 - LLAGOSTERA

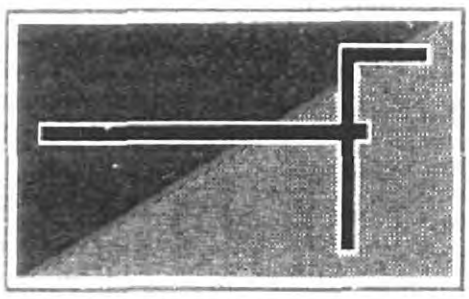
RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Ilosera

Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

 83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

TRANSPORTS
FONT S.L.

C/Joan Maragall, 11 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. (972) 830005 - Fax (972) 805055

C/Progrés, s/n - Tel./Fax (972) 504313
17600 FIGUERES

Estació Renfe Mercaderies - Tel. 2 38810 - Fax 239977
17180 VILABLAREIX

Pl. Sant Joan, 13 Tels. 320248 - 321683
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS

El carril-Vichy

Una vella aspiració, un somni llunyà, irrealitzable durant molts anys, s'ha convertit recentment en una realitat. Ho escric, me n'adono, amb una certa excitació pueril, amb un entusiasme impropï d'un individu d'aquest temps i en especial, de la meua generació. Però no ho puc evitar. I és que veure com transita per Llagostera una munió de ciclistes somrients, em té trastornat, satisfactoriament trastornat. No em costaria gens posar-me impúdicament líric i recrear, per exemple, l'harmoniosa imatge d'un llagosterenc pedalant sota les primeres llums del dia, ocupat per un únic anhel: arribar a temps d'admirar la línia trèmula de l'horitzó, damunt del mar, des de l'espigó de Sant Feliu, en l'instant precís en que surt... el suborn. Òbviament volia dir, en l'instant precís en que surt el sol.

Ha estat, la inauguració del Carril-Bici, una de les millors notícies dels últims temps. El seu cost: 240 milions, seria certament una fortuna inabastable si convidéssim nosaltres, però per algú habituat a pagar carreteres i aeroports, es poca cosa més que una propina. Quatre esquitxos del pressupost que permeten augmentar notablement el nostre nivell de civilització, que ens inviten a una relació amb l'entorn respectuosa i a una relació amb nosaltres mateixos sàvia i saludable. Una petitesa per a les arques de l'estat, que ofereix múltiples possibilitats de desenvolupament, que des dels respectius governs municipals s'han... d'enregistrar. El que vull dir és que s'han de potenciar. Per exemple la connexió del...mòbil, vull dir la connexió del carril amb circuits senyalitzats en els termes municipals dels pobles que travessa, i amb una futura xarxa de carrils-vichy. Vull dir, com és lògic, carrils-bici.

I per als llagosterencs de caràcter reflexiu i inclinacions contemplatives, als quals la seva condició d'habitants de terres de pas, ha convertit en partidaris d'Heràclit; el vell filòsof grec que afirmava que tot flueix continuament i que no és possible banyar-se dues vegades en les mateixes aigües. Per aquests llagosterencs estàtics però meditabunds, al peu del carril per on desfilen les bicicletes, uns bancs on abandonar-se i entretenir-se en tots els plaers de la contemplació.

Bé, em rendeix. Ho he intentat, però la presència de l'escàndol que aquests darrers temps ha ocupat les primeres pàgines dels diaris comarcals i ha sacsejat l'ànima col·lectiva de la nostra població, és suficientment poderosa com perquè fer-ne abstracció sigui gairebé fingir. Sempre és present i és molt probable que no pugui seguir parlant de carrils-bici, que és el que realment em complau, si no ho afronto decididament.

No sé quin serà la resolució judicial, ni si sortiran noves versions del contingut de les cintes, però sospito que tots els llagosterencs atents al cas, a aquestes alçades, ja ens hem fet una idea força exacta dels esdeveniments. A partir d'aquests mínims que compartim, després, segons les nostres afinitats, arribem a unes o altres conclusions i col·loquem la ingenuïtat, la innocència i la perversitat en el lloc que ens interessa. Crec però, que és justament aquí on resideix el gran equivoc. S'ha imposat la lògica de guerra, la de tancar files davant l'atac exterior, com si s'acceptés que definitivament existeixen dos bàndols i no una única comunitat amb unes normes consensuades que permeten la convivència. Normes, que uns i altres hauríem de tenir el mateix interès en preservar. I el mateix interès en desemmascarar i apartar de la vida política local el que les vulnera. Res més. Ni linxaments, ni escarnis públics. Han de continuar essent els amics dels seus amics, germans dels seus germans, correligionaris d'aquells amb els que comparteixen militància, coneguts de tots els que els coneixen. Però els amics, els germans, els correligionaris, han d'ésser els primers en advertir-los que no es pot anar en bicicleta...vull dir... que no es pot gestionar la política local si no es respecten les regles que ens permeten viure amb els que no són ni familiars, ni amics, ni correligionaris nostres.

Enric Ramionet

Nota: El col·lectiu de redacció no es fa responsable de qualsevol problema ocular i/o efectes secundaris.

[illegible]

Un fòrum per la història

L'endemà de la revetlla de Sant Joan es feia públic el presumpte intent de suborn al regidor de l'Entesa, Jordi Noguera, per treure de l'alcaldia a Lluís Postigo. Des d'aleshores s'ha escrit i s'ha parlat molt al voltant d'aquest assumpte que ha enterbolit les aigües habitualment tranquil·les de l'oasi llagoterenc. No reincidirem en els detalls que ja es tracten en un altre apartat d'aquest Butlletí, però veurem el ressò que ha tingut aquest cas en el fòrum de la web de Llagostera.com que es va obrir el mateix dia 24 de juny amb l'enunciat *Els de convergència l'han ben cagat*. Pels no iniciats, es tracta d'una plana oberta, un full en blanc, on tothom hi pot escriure el que vulgui. Amb l'avantatge i l'inconvenient (per a mi molt gran) que es pot escriure amb pseudònim i no se sap qui és el remitent. Això permet un grau de sinceritat encomiable, però també la mentida, la calúnnia i pixar fora de test sense que surtin els colors.

Un navegant anomenat Mess obria la plana amb unes ratlles molt combatives: "Tanta prepotència no és bona ni mai ho serà. Per sort tenim gent encara honesta que no deixa comprar els vots dels llagoterencs per quatre xavos. Què es pensaven? Que la decisió de tot un poble d'acabar amb el caciquisme es desmunteria per 15 miserables milions? Gràcies Jordi pel que has fet. Ha arribat el dia que els llagoterencs sàpiguen el que fan la gent que té les peles en aquest poble. Les utilitzen per subornar la gent i continuar fent el que volen des de l'ajuntament. NO PASARAN!"

Hi anava fort aquest Mess, però no pas menys que molts dels internautes que s'hi han anat afegint al llarg dels dies. També han sortit partidaris de CiU i alguns de suposadament neutrals que trepitgen aigües fangoses sense tenir-ho gens clar. A l'endemà mateix ja començaven a

entrar nous missatges. Els primers sota els pseudònims de *Xavals*, *Paco*, *Marcel·lí Virgili*, *Radiohead*, *Tanit*, *Jordi* i *Lluismi*, criticant tots d'una manera u altra, el comportament de Josep Comas, el portaveu de CiU i presumpte implicat, juntament amb Francesc Boadella, en l'intern de suborn.

El dia 27 surt el primer cagadubtes, l'*Aleix*, que més endavant es mostrarà com un decepcionat i abandonarà el fòrum pel foro. És el dia 28 quan apareix en *Mos*, un dels dos principals defensors de la causa convergent. En *Mos* treu el tema de la querella de Postigo contra la Pilar Sancho, una qüestió que des de CiU s'ha anat retraient sovint per *demonstrar*, en paraules del dirigent gironí Joan Bagué, que l'alcalde "té el gatillo fàcil".

En *Mos* també obre la veda contra els diaris: "Si us heu de creure tot el que diuen els diaris...", un tema que es convertirà en un clàssic del fòrum i que va provocar que hi escrivís per intentar explicar els meus raonaments i en vaig sortir escaldat.

La roba bruta

En *Zid* (que va trobar divertides rèpliques amb el *Capità Trueno*) també entra en escena el 28 de juny amb l'artilleria carregada. Ataca Postigo sobre la seva professió d'advocat, treu el tema del judici paral·lel a la premsa i acaba dient que el nom del poble només surt als diaris per "misèries". Aquesta és una constant que aquests dies m'he trobat a Llagostera, i no hi estic d'acord. La roba bruta s'ha de rentar a casa, però si fa massa pudor s'ha d'airejar als quatre vents per prevenir malalties pitjors.

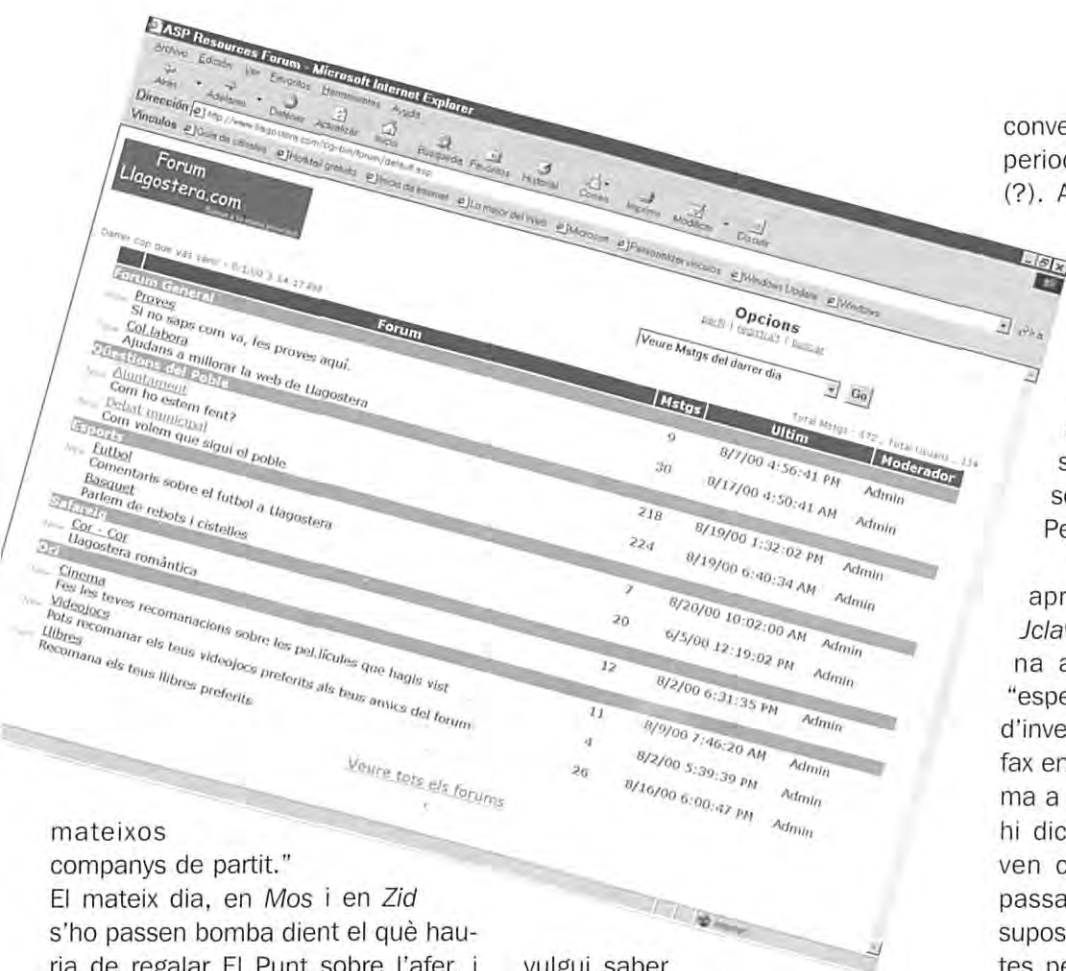
En *Sureman*, un dels que vol tocar per creure, apareix el 29 de juny, i també en *Perry Mason*, que confia en la justícia i només en la justícia per decidir un veredict. Un tal *Lluvi*

contesta en *Sureman*, i en *Mess* torna a encertar-la amb les seves argumentacions: "El més lleig de tot es que es jugui amb els vots dels llagoterencs, perquè anem a votar, doncs?" I arriba l'inefable *Zid* en la seva croada contra la premsa: "La premsa s'utilitza més per crear opinió (o fins i tot adulterar la realitat) que no pas informar." Carai, amb el *Zid*, gràcies per la confiança.

Encara estem en el dia de Sant Pere, sens dubte, el més prolífic del fòrum ja que hi arribo a contar 20 intervencions. En *Mos* abunda en les teories del *Zid* i apunta ja directament a El Punt i aquest humil cronista: "Com és que només El Punt dissabte parlés de suborn? Periodisme d'investigació? A el Punt? Tothom sap com és El Punt i sobretot qui hi treballa..." M'agradaria que aquest *Mos*, tan espavilat, em digués com és El Punt. Per cert, avui ja hi treballen unes cinc-centes persones, però tu deus saber de què parles, eh? En *Mos*, de propina, ens fa una lliçó d'ètica política, quan diu que el *transfuguisme* és legal, mentre no hi hagi diners pel mig. Ja!

En *Zid* treu la qüestió de perquè en Postigo no ho denuncia quan s'assabenta del suposat intern de suborn d'en Boadella a en Noguera. Se'n preocupa bé prou de deixar-ne al marge en Comas, com si ell no hagués participat en l'assumpte, com si ell no ho sabés i tampoc ho va denunciar... Entre en escena en Jordi Moll, el primer amb nom propi, per aclarir un punt del cas Sancho. En *Zid* i en *Mos* burxen en Noguera perquè fins aleshores no ha dit res sobre la qüestió (la jutgessa ja havia decretat secret de sumari, els havia prohibit fer declaracions i en Jordi tenia el telèfon punxat).

El 30 de juny hi ha una interessant aportació d'en *Marcel·lí Virgili*, quan diu que en Comas peca d'inocent "l'han ben entabanat, i no precisament en Postigo, sinó els seus

mateixos companys de partit.”

El mateix dia, en Mos i en Zid s'ho passen bomba dient el què hauria de regalar El Punt sobre l'afer, i apareix un tal 31416popu amb una mica de mala bava i l'Itaca que proposa nomenar en Galobardes regidor honorari de l'Entesa. El 2 de juliol, en Mos clama al cel per “les mentides” i adopta un to escatològic: “Estic fart de la “puta” política local” “putu poble de merda”, “tinc el cul encetat de la política local” Desconec que fa ell per resoldre tanta frustració culinària. Apareix *The Matrix*: “Aquestes coses han passat sempre a Espanya (?), aprofitar-se uns de la política per emplenar-se les butxaques. Llagostera no té perquè ser una excepció, sobretot quan els que ara porten la batuta a Convergència de Llagostera són gent jove, ambiciosa i sense escrúpols.”

Xavier Ros, s'identifica i aporta saviesa popular: “Com sempre serà el temps qui donarà o traurà raons”. En Xevi toca l'assumpte dels pseudònims i ràpidament en Mos el replica: “la única raó que veig que la gent

vulgui saber el nom real de la gent que escriu amb pseudònim, és la curiositat de qui ho escriu i la ràbia de no saber-ho” (elis-elis, apunto). I en Marcel·lí, més filosòfic però sense tocar de peus a terra: “La coherència del debat és el que conta, a les personalitats les enterrarem algun dia i l'única cosa que quedaran seran les idees.” Déu haver quedat descansat el tal Marcel·lí!

Periodisme d'investigació

El 6 de juliol quan ja s'ha aixecat el secret de sumari en Mess es pregunta: “Perquè tenen tant por de que tothom pugui escoltar les cintes?” Apareix *Grappa* criticant Comas i fent costat en Jordi N., i dos dies més tard en Marcel·lí, un dels internautes més perseverants, apunta la línia d'Enher i aquesta companyia com la possible mare dels ous. El 14 de juliol, *Tteor* demana que es filtrin les

converses i es pregunta on són els periodistes d'investigació del poble (?). Apareix en *Jclawyer* fent pedagogia sobre el cas Sancho per en Mos i en Zid. En Marcel·lí continua fent preguntes sobre el perquè de tot plegat: “Perquè Llagostera és un poble dormitori?”, “Perquè al Polígon el més rellevant que s'hi ha fet són els blocs de pisos i l'ampliació de la nàutica?” Perquè i més perquè.

El 18 de juliol, un dia molt apropiat, el Zid “descobreix” en *Jclawyer*, el cunyat de Postigo, i torna a carregar contra els diaris: “especialment quan fan ‘periodisme d'investigació’ (consistent en tenir el fax engegat per a segons qui i la ploma a punt per fer escriure el que els hi dictin). I això empitjora quan es ven com a exclusiva periodística, passant a ser jutge i part. Perquè suposo que en el diccionari de moltes persones, ‘Joan Ventura’ i ‘Punt Diari’, són sinònim d'objectivitat, no?” A n'aquest Zid l'ha traït el subconscient i pensa amb el que ell voldria que fos el periodisme, en la línia del Pujol “d'això avui no toca”.

“La política és el segon ofici més antic del món... Certament té moltes similituds amb el primer”, nítida aportació de *Follet Tortuga* el 19 de juliol, el mateix dia que apareix el *Capitan Trueno* per flagel·lar el “Zid-Cid”: “Hay que desenmascarar a este falso cid. El auténtico Campeador siempre estaba al lado de la verdad...” i el rebateixa “*El Cid Trampeador*”, genial. En *Radiohead* manté una picabaralla d'alt nivell lingüístic en castellà cervantí amb el Zid. El 23 de juliol entra el *Pallús*, que analitza alguns dels protagonistes d'aquesta història: en Noguera, en Postigo, en Galobardes i en Comas. En Punxa apunta que tot el xivarri és per desviar l'atenció, i el 26 de juliol en Xevi Ros la torna a

encertar quan diu que no entén que algú pensi que si es profunditza en aquest tema "hi ha el perill de crear una fractura social".

El 27 de juliol entro en el debat per intentar aclarir allò del periodisme d'investigació i El Punt. M'enrotllo massa per intentar ésser pedagògic, però fracasso estrepitosament. Quatre hores més tard, en Mos es capfica amb si el tema es va filtrar o no al diari, com si el missatger fos l'important del cas i no el fons de la qüestió, recordem-ho: estem parlant d'un presumpte intent de suborn per capgirar allò que la voluntat popular va atorgar. I per aclarir-ho d'una vegada: el periodisme d'investigació és una fal·làcia aquí i a l'altra punt de món. Vull dir que les coses se saben quan algú dels directament implicats està interessat en fer-ho públic. També, és cert, hi ha hagut casos que els mitjans de comunicació han jugat un paper determinant en al resolució de molts assumptes; però sempre algú ha d'aixecar la llebre. Perquè va sortir a la llum el famós cas Watergate? Doncs, per la "garganta profunda". Perquè El Mundo farda de periodisme d'investigació? Pels dossiers de Mario Conde. Què jo sàpiga en El Punt en cap moment hem parlat de periodisme d'investigació, més aviat de "L'escàndol de Llagostera", i amb això hi podem estar d'acord, no?

A l'endemà en Mos ens tracta d'ineptes (a El Punt) i en Marcel·lí em diu que no puc justificar la meua feina en el fòrum (?), i afegeix que aquest espai és per "opinions personals". Vejam si ens entenem. Què entén per opinions personals aquest bon home? Almenys, jo signo i em responsabilitzo del que escric, cosa que la majoria de participants del fòrum no ho poden pas dir. Apareix Clara.fox també amb l'assumpte judicial de la Sancho i en Postigo. El 31 m'acomia del fòrum, carregant

contra els inquisidors i anunciant que qualsevol dia pot sortir el sol. Radiohead també s'acomia per vacances i parla "de un mafioso intento de soborno". I l'ínclit Marcel·lí encara té la barra de dir-me què com sap ell que sóc l'autèntic Joan Ventura. Doncs no en tinguis cap dubte, ja ho veus.

L'u d'agost en Mos es destapa amb un missatge en spanhinglis per dir que se'n va de vacances i torna el mateix dia per insistir que "odia les mentides" i que abandona. La Família Picarol em desitja un bon aniversari i m'obliguen a tornar a entrar el fòrum per matisar l'edat (un any és un any!). El 2 d'agost es publica la cinta amb en Noguera i en Comas i no és fins a la tarda que un tal Escaramouche demana què passa al fòrum que no es diu ni piu. En Sureman només es refia de les cintes que estan al jutjat i un tal Frodo troba "una salvatjada" que s'hagi publicat la cinta i es preocupa pel mal que això farà a l'opinió pública. Qui ha tirat la primera pedra?, pregunto. En Marcel·lí apunta la feina que se li ha girat a l'assessor de Blanes, un personatge que a partir d'ara adquireix

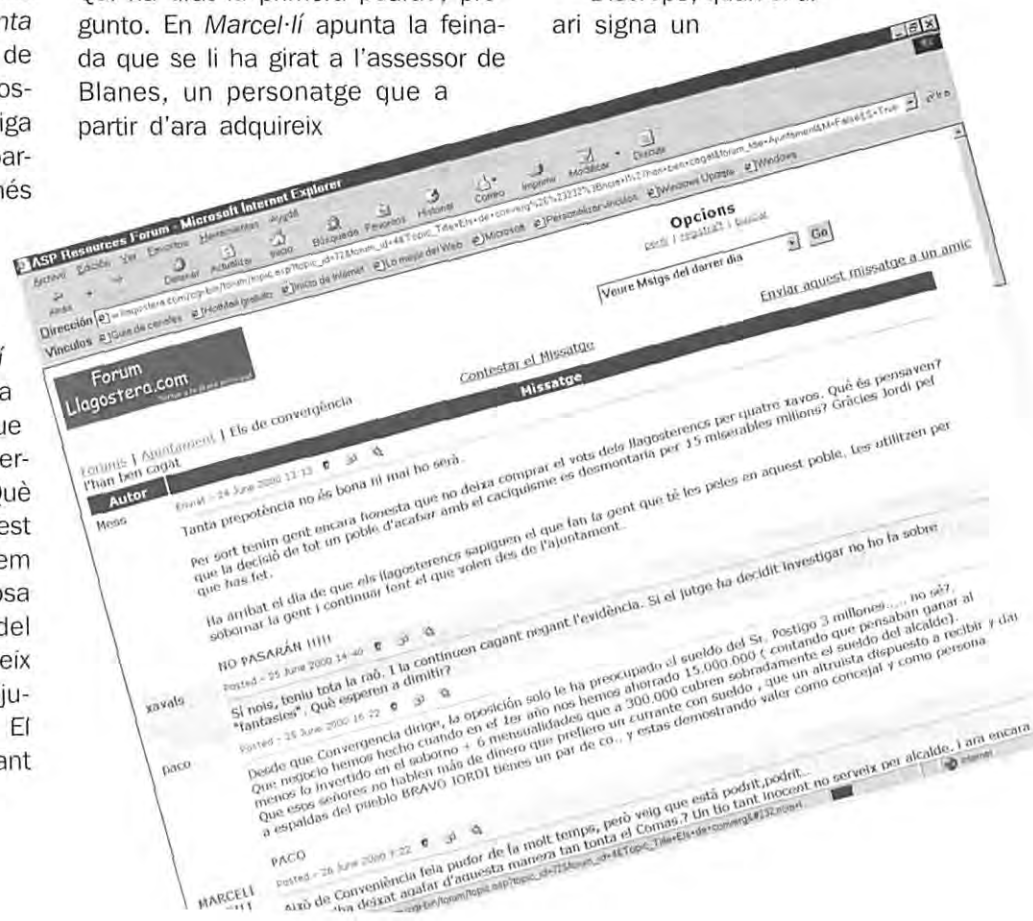
un cert protagonisme.

El Senyor Lobo

El 3 d'agost Itaca també abona que s'ha de veure la transcripció del jutjat. El Diari de Girona publica la conversa entre Noguera i Boadella i quatre converses enregistrades per ordre del jutjat del mòbil de Noguera, tres amb en Postigo i una amb Boadella.

Apareix el Comte Guifré que retreu a CiU la guerra que van fer amb el mig sou de Postigo i que ara volguessin pagar 300.000 pta. mensuals a Noguera. També entra en escena Sam Spade, un tipus dur, que les canta directes: "La cosa és clara: un polític sense escrúpols s'alia amb un aprenent de mafiós per fer-se amb el poder". En Sureman molt persistent diu que la transcripció d'El Punt és incompleta i que no està signada per cap persona física o jurídica, ja que "la signatura 'El Punt' no garanteix res".

Discrepo, quan el diari signa un

reportatge amb la marca de la casa és perquè hi han intervingut diferents persones en la seva realització. Habitualment, es posa els noms al final de la informació entre parèntesi (per ex., el dia del foc de Cap de Creus). En el cas que ens ocupa va ser un descuit motivat per les preses. A l'endemà, la informació ja estava signada pels autors. Abans no acaba el dia, el *Comte Guifré* compara l'home de Blanes amb el *Sr. Lobo*, de la pel·lícula *Pulp Fiction* de Tarantino. Abans no es fa de nit, maula la *Catwoman*, impressionada per l'entrada d'en Sam.

El 4, reapareix en *Zid* que insisteix en la confiança amb la decisió judicial i amb les transcripcions completes, com si no fos prou evident amb el que s'ha publicat. L'*Spade* ataca de nou: "En Comas és un cadàver polític.." L'*Escaramouche*, que es fa el boig, l'encerta quan explica el perquè El Punt publica la cinta amb mancances i el Diari de Girona fa la torna amb les converses restants. Tornen el *Pallús*, la *Punxa*, en *Sureman*, l'*Spade* i un nou internauta *Desert.fox* que destil·la una fina ironia i fa una sèrie de preguntes que només poden respondre els "presumptes". A més, enregistra un sobrenom per Comas que farà fortuna: "l'alfombrable". El 6 d'agost, *Clara.fox* apunta un parentesc fraternal entre *Mos* i *Zid*, i *Catwoman* diu textualment: "El *Sr. Lobo* de moment no vol embolicar Comas amb la catifa, malgrat que sap que políticament està acabat, perquè necessita allargar la polèmica per desgastar, tant com pugui, la imatge de l'Entesa davant l'opinió pública i així en unes properes eleccions, sense en Comas, un nou candidat per CiU ho pot tenir més fàcil." Doncs, no està mal pensat.

El 7 d'agost, la *Marieta* de l'ull viu es pregunta "què cony és això del 'poble dividit?'". En *Marlowe* saluda

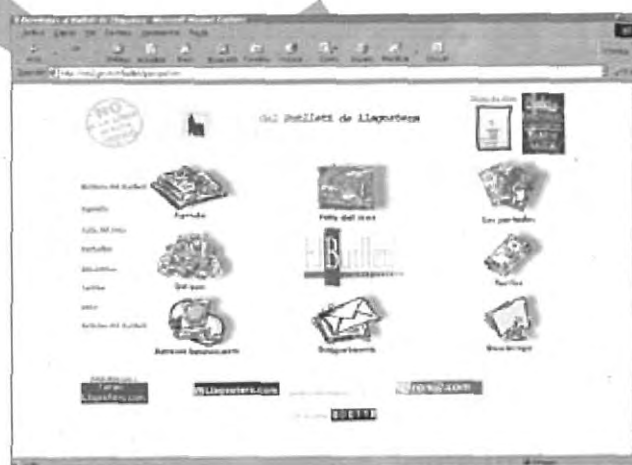
al seu col·lega *Spade* preocupat per la dimensió de l'afer i li pregunta "si no hi haurà cadàvers a la Gotarra", i del *Sr. Lobo* diu que en té referències que no són bones ni dolentes sinó tot el contrari. En *Pupilo2000* assegura que la polèmica no beneficia ningú i que tant en Comas com en Postigo en sortiran tocats políticament. La *Catwoman* diu que perquè no es passen les intervencions del fòrum en un programa de ràdio. El mateix dia reapareix en *Mos* fent una nova recapitulació: "Jo no sabia absolutament res i només volia que no es 'matés' en Comas..." torna amb el rotllo que odia les mentides (pesat!), raona que no es vol barallar amb col·legues i que ell està ben net. En *Punxa* pregunta per on passarà la variant de Llagostera i quins terrenys es veuran afectats.

En *Sam*, la *Marieta*, en *Frodo*, *Desert fox*,... les intervencions agafen un to literari molt divertit i en alguns casos, són autèntiques "perles" i en altres ja ni es parla del "cas". El 10 d'agost, reapareix el genial *Capità Truenu*: "Hola atajo de sarracenos. He vuelto estava harto de hacerme el muerto..." i fa una elucubració antològica de les "relacions" entre Postigo, Noguera i Comas, que deixa ben bocabadada la *Marieta*.

L'11 d'agost en plena canícula també reapareix el gran *Radiohead*: "Desde mi solaz veraniego, entre sorbos de cerveza fría, incipiente embriaguez y fondo musical de Manu Chao..." L'endemà, en *Sam Spade* aclareix: "Radiohead suggereix que l'amenaça de la fractura social forma part de l'estratègia del Llop de Blanes.." i demana la dimissió de Comas, una petició que ja han fet altres internautes. El dia 13, la *Marieta* es discuteix amb el seu noi que és convergent i li vol fer creure que en aquest afer tots són culpables, quan "al capdavant en Noguera i en Postigo només van fer el que era de

lleï: no deixar-se comprar i denunciar l'intent de suborn, però aportant proves". *Desert.fox* s'afegeix a la teoria del *Truenu* i en fa una interpretació encara més rocambolesca i no menys divertida.

Francament, seguir aquest fòrum és una passada. Som a la Mare de Déu d'Agost i és hora de fer endreça. Nous internautes: l'*Albert Donate* que demana que s'utilitzin més els sobrenoms en català i el *Juez Dredd* que garanteix que els conspiradors s'escaparan gràcies a la manca de proves. Deixem-ho aquí. Aquest fòrum s'hauria de publicar per tota aquella gent que encara no té accés a Internet i que és molta. Calculo que hi han unes 190 intervencions, algunes d'absolutament genials i també molta palla, però tot i els inconvenients dels pseudònims, és un document imprescindible per veure fins a quin punt aquest desagradable succeís pot esdevenir una teràpia i, sens dubte, la consagració d'una sèrie d'escriptors que haurien de provar fortuna.

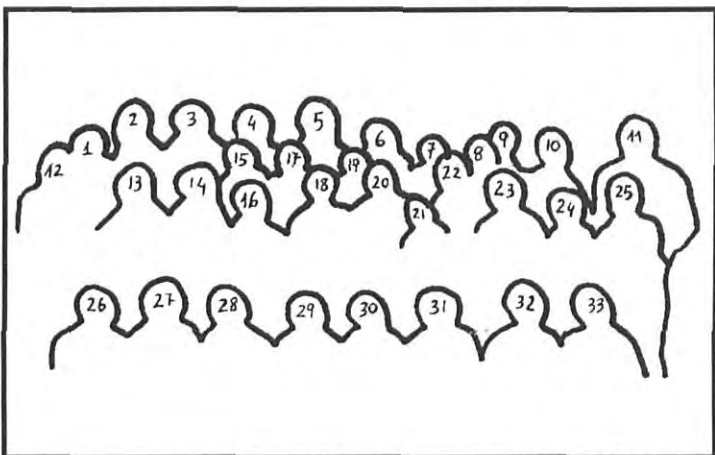
ww2.grn.es/elbutlleti

Connecta't

Àlbum de Fotos

Col·legi Ntra. Sra. del Carme - Gener de 1974

Secció coordinada per Núria Capdevila

1. Isabel Llinàs	18.?
2. Anna Pascual	19. Concepció Buhigas
3. M. Gràcia Devant	20. Montse Solés
4. Rosa Pinsach	21. Glòria Mestres
5. Anna Butiñach	22. Ruth Vert
6. Aldina Ramos	23. Núria Vall-Iloera
7. Isabel Coris	24. Elena Pascual
8. Maria Llorent	25. Sara Artau
9. Elena Roget	26. Isabel Tomàs
10. Anna Navarro	27. Maite Vall-Ilovera
11. Sr. Martí Llorent	28. Carmen García
12. Isabel Martí	29. Carmen Mejías
13. Montse Rissech	30. Cànida Romero
14. M. Carme Roqueta	31. Encarnita Moreno
15. Montse Capallera	32. Anna M. Gispert
16. Marta Andrés	33. Isabel Lloveras
17. Paulina Hernández	

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

LLAGOSTERA

UNA SITUACIÓ IMMILLORABLE

Augusta
Lacust-àrea
Lacustària
Lacust-era
Lagostera
Llagostera

Si al llarg de dos mil anys una cosa tan important com el nom del nostre poble ha evolucionat, també el món de l'habitatge està canviant.

Si pots vine al MASTER

MASTER LLAGOSTERA. INFORMACIÓ I VENDA D'HABITATGES DE PROTECCIÓ OFICIAL

- Planta baixa amb pati/jardí privat
 - Planta primera
 - Àtics dúplex amb estudi i grans terrasses.
- Tots amb pàrquing i traster inclosos.

Disseny avançat, sol tot el dia, obra vista gris/beix, teulada especial tecnologia alemanya, orientació immillorable, aïllaments tèrmics i acústics, fusteria exterior d'alumini lacat blanc, ascensor hidràulic, calefacció individualitzada a gas, terres gres i aixetes Roca, cuines Xey, porta d'entrada blindada, vidres amb càmera, estucats, edifici adaptat a la nova llei de telecomunicacions.

Tot això i més per aconseguir una millor qualitat de vida.

Finançament concertat amb **CAIXA DE GIRONA**; vivendes acollides al Nou Pla d'Habitatge 1998-2001. Mensualitats des de **43.200 pts/mes** fins a **53.125 ptes/mes**. Durada d'hipoteca 20 anys.

L'informarem personalment de la millor oferta del mercat qualitat/preu/finançament, directament a l'Oficina del Master. VISITI'NS.

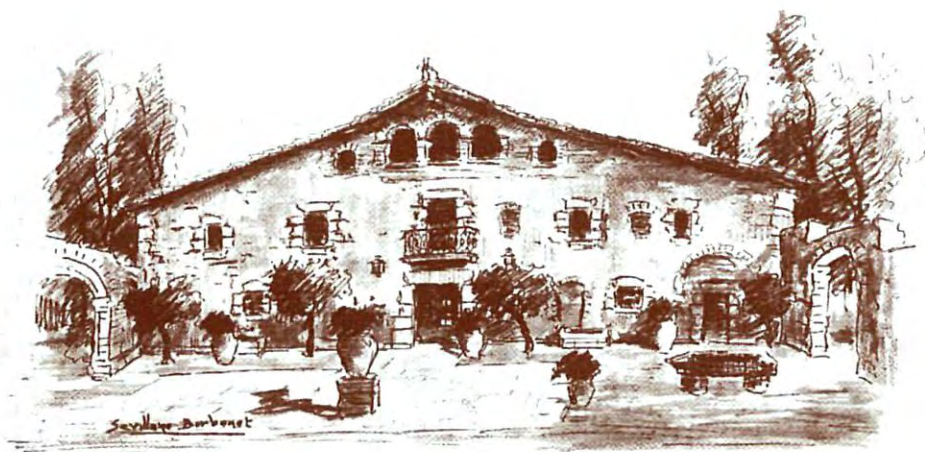

c/ Garbí, núm. 1 i 3 Oficina - 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 83.16.15 - Fax 972.83.02.39

Horari: Laborables de 9 a 14 hores i de 16 a 19 hores.

Dissabtes i festius, visites concertades.

Restaurant
Mas Roure

Ctra. de Vidreres a St.Feliu - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 12 02 - Fax. 972 80 51 02
e-mail: rourem@teleline.es